

คุณภาพการบริการของโรงแรมขนาดกลางในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่

**Service Quality of the Medium-Sized Hotels Business in
Muang District, Chiang Mai Province**

ชมพูนุก ตั้งตะกูลกันวา

รายงานการค้นคว้าอิสระเสนอต่อวิทยาลัยดุสิตธานี
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการโรงแรมและภัตตาคาร)
ปีการศึกษา 2552

คุณภาพการบริการของโรงแรมขนาดกลางในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่

**Service Quality of the Medium-Sized Hotels Business in
Muang District, Chiang Mai Province**

ชมพูนุก ตั้งตระกูลกันมา

รายงานการค้นคว้าอิสระเสนอต่อวิทยาลัยดุสิตธานี
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการโรงแรมและภัตตาคาร)
ปีการศึกษา 2552
ลิขสิทธิ์ของวิทยาลัยดุสิตธานี

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ	คุณภาพการบริการของโรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อผู้จัดทำ	นางสาวชนพนุท ตั้งตะกูลกันชา
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การจัดการโรงพยาบาลและภัตตาคาร
ปีการศึกษา	2552
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. วนัช วุฒิอุดม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาถึงคุณภาพการบริการของโรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในมุมมองของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ โดยศึกษาจากความคาดหวังก่อนใช้บริการจริงและการรับรู้คุณภาพบริการหลังได้รับบริการ (2) ศึกษาถึงปัจจัยที่สัมพันธ์กับความคาดหวังและการรับรู้ในการให้บริการของโรงพยาบาลผู้บุกรุกที่มาใช้บริการโรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิเคราะห์จากความคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพบริการที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการมาใช้บริการของโรงพยาบาล โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ซึ่งใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยประชากรโรงพยาบาลที่ใช้ในการวิจัย คือโรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในการสุ่มเลือกโรงพยาบาลกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยทำการจับฉลากจากรายชื่อโรงพยาบาลทั้งหมด เลือกโรงพยาบาลจำนวน 8 แห่ง หรือประมาณ 1 ใน 3 ของจำนวนประชากร เพื่อใช้เป็นโรงพยาบาลกลุ่มตัวอย่างในการรวบรวมข้อมูลจากผู้ใช้บริการ ในส่วนประชากรนักท่องเที่ยวที่ใช้ในการวิจัย คือนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการโรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้สูตรของ Taro Yamane ได้เท่ากับ 345 คน นอกจากข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมแบบสอบถามแล้ว ข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการศึกษาครั้งนี้ยังรวมถึงข้อมูลของโรงพยาบาลแต่ละแห่งที่ศึกษา อันประกอบไปด้วย อายุของโรงพยาบาล และลักษณะการบริหารจัดการ ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยจะทำการสอบถามโดยตรงจากผู้ประกอบการหรือผู้ที่รับผิดชอบในเรื่องนี้

ผลการวิจัยของการศึกษารังนี้ คือ ลูกค้าที่มาใช้บริการโรงพยาบาลที่มีอายุของโรงพยาบาลแตกต่างกัน ลูกค้าที่มาใช้บริการโรงพยาบาลที่มีลักษณะการบริหารจัดการของโรงพยาบาลแตกต่างกัน และลูกค้าที่มีเหตุผลในการเลือกใช้บริการกับทางโรงพยาบาลที่แตกต่างกัน จะมีความเห็นต่อคุณภาพบริการที่แตกต่างกัน โดยลูกค้าที่มาใช้บริการโรงพยาบาลที่มีอายุน้อยกว่า 10 ปี จะมีความเห็นในเชิงบวกสูงกว่าโรงพยาบาลที่มีอายุ 10 ปีขึ้นไป ในส่วนลูกค้าที่มาใช้บริการโรงพยาบาลที่มีเจ้าของเป็นผู้บริหารจัดการ จะมีความเห็นในเชิงบวกสูงกว่าโรงพยาบาลที่จ้าผู้คนมาบริหาร

ข้อเสนอแนะจากการทำ การศึกษาในครั้งนี้ คือต้องมีการปรับปรุงคุณภาพบริการทั้ง 5 ด้าน ถึงแม้ว่าจากการศึกษาจะพบว่าลูกค้ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในคุณภาพบริการทุกด้านสูงกว่าความคาดหวังก่อนใช้บริการในทุกด้าน แต่ส่วนต่างที่มากกว่านั้นมีเพียงเล็กน้อย แสดงให้เห็นว่าถึงลูกค้าจะรับรู้ถึงคุณภาพบริการสูง แต่ในขณะเดียวกันก็คาดหวังอยู่ในระดับสูงเช่นกัน ดังนั้นจึงควรนำผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้มาพิจารณาในรายละเอียดเพื่อประกอบการพัฒนาปรับปรุงบริการต่อไป เพื่อจะได้ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างตรงจุด

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำรายงานการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ ข้าพเจ้าต้องอาศัยความพยายาม ความทุ่มเท อดทนอย่างต่อเนื่อง และด้วยความมุ่นมาบากบ้น พากเพียรและมุ่งมั่นในเรื่องการศึกษา รายงาน การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ จึงบังเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่มุ่งหวังไว้ ความสมบูรณ์เรียบร้อยของ รายงานการค้นคว้าอิสระนี้ ข้าพเจ้าได้รับความอนุเคราะห์และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากหลาย ๆ ฝ่าย ดังจะขอกล่าวคำขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี่

ขอกราบขอบพระคุณแม่จิราตัน ตั้งตระกูลกันชา ที่ให้ความรักและความเมตตาแก่ ข้าพเจ้า รวมทั้งให้การสนับสนุนทางการศึกษาอย่างดียิ่ง ขอบใจน้ำใจสำเร็จการศึกษาในระดับ ปริญญาโทจากสองสถาบันพร้อมๆ กัน และขอบพระคุณพี่น้องทุกท่าน ที่ช่วยเหลือในเรื่องการ เก็บแบบสอบถามเพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัยชิ้นนี้

ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของ ดร. วนิช วุฒิอุดม อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้า อิสระ ผู้ให้คำปรึกษา ให้แนวคิดอย่างดียิ่ง และช่วยตรวจสอบแก้ไขในส่วนที่บกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มต้น จนกระทั่งบรรลุผลสำเร็จ และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบป้องกันการค้นคว้าแบบอิสระ ทุกท่าน ที่ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยเพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อหา รวมถึง เจ้าหน้าที่บันทึกวิทยาลัยทุกท่านที่ให้ความดูแล และอำนวยความสะดวกตลอดการศึกษาที่ผ่านมา

ขอขอบพระคุณผู้ดูตอบแบบสอบถามทุกท่าน ผู้บริหารโรงเรียน รวมถึงพนักงานโรงเรียนทุก แห่ง ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นทุกคน ทั้งที่วิทยาลัยดุสิตธานี และที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เคยช่วยเหลือและให้กำลังใจซึ่งกันและกันมาโดยตลอด

ขอขอบคุณพิสิฐ์พล เหมะประเสริฐสุข และคุณอาริชา ปาน้อยนนท์ ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำและให้คำปรึกษาในเรื่องการประมวลผลข้อมูล ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

พร้อมทั้งขอบคุณคุณเอกพงศ์ จงเกษกรณ์ ที่เคยอำนวยความสะดวกและให้การ สนับสนุนในหลาย ๆ เรื่อง รวมถึงเคยเป็นแรงใจที่ดียิ่งมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะยังประโยชน์ และ ก่อให้เกิดคุณค่าทางการศึกษาค้นคว้าต่อไปในอนาคต

ชุมพันธุ์ ตั้งตระกูลกันชา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ ภาษาไทย.....	(3)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
บทที่	
1 บทนำ	
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
ทฤษฎีและแนวความคิด.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
ข้อมูลที่ใช้และการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ระยะเวลาในการศึกษา.....	38
4 ผลการศึกษา	
ข้อมูลที่นำไปของโรงเรมที่ทำการเก็บแบบสอบถาม.....	39
ข้อมูลที่นำไปและพฤติกรรมการใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	40
ความคาดหวังและการรับรู้ในคุณภาพการบริการของโรงเรม.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบสมมติฐาน.....	53

หน้า

บทที่

5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย.....	62
อภิปรายผล.....	65
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัย.....	66
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	69
บรรณานุกรม.....	70
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	73
ประวัติผู้วิจัย.....	79

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

ตารางที่		
1.1	สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทย และรายได้จากการท่องเที่ยวของไทย	1
1.2	สรุปจำนวนผู้มาเยือน นักท่องเที่ยวและนักท่องทางการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่.....	4
1.3	จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทที่พักในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2548-2550	5
1.4	จำนวนโรงแรมและห้องพักในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ แบ่งตามระดับราคาค่าห้องเริ่มต้น.....	6
2.1	ความสัมพันธ์ระหว่าง 10 องค์ประกอบเดิม กับ 5 องค์ประกอบใหม่.....	21
3.1	รายชื่อโรงแรมระดับกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.....	32
3.2	รายชื่อโรงแรมระดับกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ที่ได้รับการสู่มเลือกมา	34
4.1	ข้อมูลทั่วไปของโรงแรมที่ทำการเก็บแบบสอบถาม.....	39
4.2	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	40
4.3	ข้อมูลพฤติกรรมการใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	42
4.4	ค่าเฉลี่ยและระดับของค่าเฉลี่ยของความคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพบริการของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกเป็นรายด้านของคุณภาพบริการ.....	44
4.5	ค่าเฉลี่ยคุณภาพบริการ (ส่วนต่างของค่าเฉลี่ยของความคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพบริการ) ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกเป็นรายด้านของคุณภาพบริการ	49
4.6	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพบริการที่ได้รับของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามการเคยมาพัก.....	53
4.7	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพบริการที่ได้รับของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามอายุของโรงแรมที่ใช้บริการ.....	54
4.8	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพบริการที่ได้รับของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามลักษณะการบริหารจัดการของโรงแรมที่แตกต่างกัน.....	56
4.9	การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของการประเมินคุณภาพบริการระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับบริการจากโรงแรมที่มีเหตุผลในการเลือกใช้บริการกับทางโรงแรมที่แตกต่างกัน.....	57
4.10	การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านเหตุผลในการเลือกใช้บริการในปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบริการที่ได้รับ.....	59

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
2.1 แสดงภาพรวมของคุณภาพการบริการ.....	16
2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างความคาดหวังบริการและ การรับรู้บริการของผู้บริโภค.....	26
2.3 แสดงแบบจำลองคุณภาพการบริการ.....	28

บทที่ 1

บทนำ

ความนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้เป็นจำนวนมหาศาลในแต่ละปี และเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้เป็นลำดับที่ 2 ของประเทศรองจากอุตสาหกรรมการส่งออก โดยในปี 2550 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติรวมทั้งสิ้น 928,200 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 547,782 ล้านบาท และจากนักท่องเที่ยวชาวไทย 380,418 ล้านบาท (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551) แต่จากการท่องเที่ยว พบร่วม ตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นมา ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวลดลง เนื่องมาจากการจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ลดลงอย่างต่อเนื่องเช่นกัน (ตารางที่ 1.1)

ตารางที่ 1.1

แสดงสถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทย และรายได้จากการท่องเที่ยวของไทย

ปี	นักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านคน)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)	รายได้จากการท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)
2548	11.52	-1.12	367,380	-4.42
2549	13.82	19.97	482,319	31.29
2550	14.46	4.92	547,500	13.51
2551	14.10	-2.49	540,000	-1.37
2552e	12.80	-9.22	460,000	-14.81

ที่มา: จาก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 2552.

จากการจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ลดลงอย่างต่อเนื่องนั้น มีสาเหตุหลักมาจากการชะลอการขยายตัวทางเศรษฐกิจทั่วโลก เนื่องจากทั่วทั้งโลกได้รับผลกระทบจากปัญหา Sub-Prime ซึ่งเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจที่มีจุดเริ่มต้นมาจากประเทศไทย สหรัฐอเมริกา ซึ่งเริ่มก่อตัวขึ้นตั้งแต่ปลายปี

e หมายถึง ตัวเลขประมาณการ

2549 และได้แผ่ขยายผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจนี้ไปยังทั่วโลก โดยผลกระทบนี้ได้ส่งผลให้การงานทั่วโลกลดลง กำลังการจับจ่ายใช้สอยลดลง การค้าระหว่างประเทศลดลงตัว เศรษฐกิจโลกหยุดชะงัก (วรรณยุํสุจิวรพันธ์พงศ์, 2550) และส่งผลกระทบถึงอุตสาหกรรมห้องเที่ยวไม่เว้นแม้แต่ในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี 2552 ที่ตัวเลขทางสถิติในส่วนของจำนวนนักท่องเที่ยวของชาวต่างชาติยังไม่ปรากฏแน่ชัด แต่จากแนวโน้มสามารถคาดการณ์ได้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังประเทศไทยลดลงมากกว่าในปี 2551 เป็นจำนวนมาก

นอกจากปัญหาทางเศรษฐกิจแล้วประเทศไทยยังประสบปัญหาทางการเมืองที่ไม่มีเสถียรภาพ ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาเกิดเหตุการณ์ที่ค่อนข้างรุนแรง จนทำให้นักลงทุนและนักท่องเที่ยวต่างชาติขาดความเชื่อมั่นในประเทศไทยไปมาก จากการสำรวจเรื่องอนาคตการท่องเที่ยวในงาน ITB2007 (จิรา บัวทอง, 2551) มีบทสรุปว่าความไม่แน่นอนทางการเมืองทำให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยหยุดชะงัก รวมทั้งการก่อการร้ายในประเทศที่เพิ่มขึ้น ทำให้มาตรการรักษาความปลอดภัย หลักเกณฑ์การขอวีซ่าของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมายังประเทศไทย มีความยุ่งยากมากขึ้น และเมื่อนักท่องเที่ยวทางเลือกในการท่องเที่ยวไปยังประเทศคู่แข่งในภูมิภาคเดียวกันแต่มีความมั่นคงทางเสถียรภาพทางการเมืองมากกว่า และมีความใหม่ทางด้านแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าจะส่งผลให้ไทยสูญเสียจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และรายได้อันที่จะเกิดจากการท่องเที่ยวในระยะยาว

จากสถานการณ์ที่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุมาจาก การท่องเที่ยวในประเทศไทยได้รับผลกระทบจากปัจจัยลบทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ดังได้แก่ความไม่สงบทางการเมืองและการเมืองมากกว่า และความไม่สงบทางด้านแหล่งท่องเที่ยวในอันที่จะช่วยเสริมสร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยว ให้สะพัดสู่ธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวของประเทศ ทดแทนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีแนวโน้มหดหายไปได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งจะช่วยเสริมสภาพคล่องแก่ธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวของไทยให้สามารถยืนหยัดอยู่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มธุรกิจที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ซึ่งได้แก่ที่พัสดุและโทรคมนาคม ที่เป็นหนึ่งในกลุ่มธุรกิจท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นรายได้หลักของการท่องเที่ยวมีมูลค่าถึงประมาณ 24 ของรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งหมด หรือคิดเป็นมูลค่าประมาณ 96,000 ล้านบาท (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552) ซึ่งนับว่ามีมูลค่าสูงสุด เมื่อเทียบกับธุรกิจอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกันนี้

สำหรับจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักที่ได้รับความนิยมสูงแห่งหนึ่งในหมู่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยจังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน ในอดีตได้รับการแนะนำนามว่า “นพบุรีศรีนครพิงค์” หรือ “เวียงพิงค์” เชียงใหม่ในวันนี้เป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และชนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมแบบล้านนาไทย ตลอดจนนำ้าใจไมตรีของชาวเชียงใหม่ซึ่งเป็นที่

ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก โดยหากพิจารณาจากรายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย พบร่วมกับจังหวัดเชียงใหม่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับที่ 4 ของประเทศไทย (กุเก็ต และชลบุรี (กลุ่มท้องถิ่นและภูมิภาคศึกษา สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550) โดยเท่าที่ผ่านมาจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและรายรับที่เกิดจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติลดลงอย่างต่อเนื่อง (ตารางที่ 1.2) สอดคล้องกับการลดลงของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติของประเทศไทยในภาพรวม เช่นเดียวกัน ซึ่งสาเหตุที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่ลดลง นอกจากนี้จากสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของโลก และปัญหาทางการเมืองในประเทศที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน อีกปัญหาหนึ่งที่ส่งผลกระทบให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติลดลงโดยเป็นปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดเอง นั่นคือปัญหาหมอกควันจากไฟป่าที่ปกคลุมทั่วพื้นที่ทั้งจังหวัด ส่งผลให้เชียงใหม่มีมลภาวะทางอากาศเป็นพิษ ที่ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาเป็นข่าวพรेรสพัสดุไปยังทั่วโลกและต่างประเทศ โดยจากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่บ่งชี้ว่า ในปี 2551 สาเหตุการป่วยที่สำคัญอันดับแรกในจังหวัดเชียงใหม่ (จากสถิติผู้ป่วยนอก) ได้แก่ ระบบหายใจ

จากข้อมูลของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาครัฐ เขต 1 ปี 2552 พบร่วมในปี 2551 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวและค้างแรมในจังหวัดเชียงใหม่มี 4,527,290 คน เป็นชาวไทย 3,081,112 คน คิดเป็นร้อยละ 68 และเป็นชาวต่างประเทศ 1,446,177 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ซึ่งทำให้เกิดรายรายได้แก่จังหวัดเชียงใหม่ 38,135.33 ล้านบาท โดยคิดเป็นรายได้จากการท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 15,206.49 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 39.88 ของรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งหมด และเป็นรายได้จากการท่องเที่ยวชาวไทย 22,928.84 ล้านบาท หรือเท่ากับร้อยละ 60.12 ซึ่งลดลงจากปี 2550 จำนวน 758.92 ล้านบาท หรือร้อยละ 1.95 ทั้งนี้因为เวลาพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวคือ 2.59 วัน และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 3,124.12 บาท/คน/วัน โดยจังหวัดเชียงใหม่ปี 2551 มีจำนวนโรงแรมที่พัก 447 แห่ง ห้องพัก 23,244 ห้อง

ตารางที่ 1.2

สรุปจำนวนผู้มาเยือน นักท่องเที่ยวและนักทศนาร และรายรับจากการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

รายการ	2549	2550	2551
จำนวนผู้มาเยือน	5,590,326	5,356,867	5,313,352
ชาวไทย	3,539,772	3,601,727	3,842,549
ชาวต่างประเทศ	2,050,554	1,755,140	1,470,802
จำนวนนักท่องเที่ยว ¹	4,405,702	4,181,878	4,527,290
ชาวไทย	2,529,420	2,598,041	3,081,112
ชาวต่างประเทศ	1,876,300	1,583,837	1,446,177
จำนวนนักทศนาร ²	1,184,606	1,174,989	786,062
ชาวไทย	1,010,352	1,003,686	761,437
ชาวต่างประเทศ	174,254	171,303	24,625
รายรับที่ได้จากการท่องเที่ยว	39,785.06	38,894.25	38,135.33

ที่มา: จาก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ เขต 1 ปี 2552

ผู้ที่เดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์มาเพื่อท่องเที่ยว พักผ่อน หรือเยี่ยมชมตามสถานที่ท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้ 80% ของจำนวนผู้เดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่ทั้งหมด (สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเหนือ เขต 1, 2551) ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเลือกพักค้างแรมที่โรงแรม (ตารางที่ 1.3) แต่หลายปีที่ผ่านมาสิ่งที่สังคมไทยต้องเผชิญคือความไม่สงบทางการเมือง ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงอย่างมาก ตั้งแต่ปี 2549 ลดลงร้อยละ 15 ต่อปี จนถึงปี 2551 ลดลงร้อยละ 10 ต่อปี สาเหตุหลักคือความไม่สงบทางการเมือง ทำให้ผู้คนไม่สามารถเดินทางไปท่องเที่ยวได้ จึงส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

1 นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปเยือนจังหวัดนั้น โดยวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การศึกษา และไม่ใช่คนท่องถิ่นที่มีภูมิลำเนา หรือศึกษาอยู่ที่จังหวัดนั้น

2 นักทศนาร หมายถึง ผู้เยี่ยมเยือนที่ไม่พักค้างคืน

ตารางที่ 1.3

แสดงจำนวนนักท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทที่พักในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2548-2550

ประเภทที่พัก	อัตราการเปลี่ยนแปลง				
	2548	2549	2550	2549	2550
โรงแรม	2,478,915	2,759,773	2,601,969	11	-6
เกสท์เฮาส์	269,064	325,332	132,128	21	-59
บังกะโล/รีสอร์ฟ	236,194	322,761	340,309	37	5
บ้านญาติ/บ้านเพื่อน	676,264	895,963	978,328	32	9
ที่พักในอุทยานแห่งชาติ	29,494	37,165	29,713	26	-20
บ้านพักรับรองของราชการ	9,553	17,213	19,047	80	11
อพาร์ตเม้นต์/ คอนโดมิเนียม ที่เปิดให้เช่า					
พักรายวัน	9,311	47,513	80,384	410	69

ที่มา: จาก สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเหนือ เขต 1

ปัญหานักท่องเที่ยวเลือกค้างแรมในโรงแรมจำนวนน้อยลง โดยเลือกที่จะค้างคืนในที่พักที่เป็นทางเลือกอื่น และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เป็นปัญหาที่พบได้อย่างชัดเจนโดยเฉพาะในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนโรงแรมทั้งสิ้น 306 แห่ง และมีห้องพักจำนวน 19,924 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 68.46 ของจำนวนโรงแรมทั้งหมดที่มีในจังหวัดเชียงใหม่ (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา, จังหวัดเชียงใหม่, 2552) โดยที่พักที่นักท่องเที่ยวหันมาสนใจเลือกพักอย่างมาก คือเซอร์วิส อพาร์ตเม้นต์ (service apartments) ซึ่งได้เข้ามาเป็นคู่แข่งสำคัญในตลาดที่พักของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากปัญหาเศรษฐกิจที่ได้ส่งผลกระทบต่อธุรกิจสังหาริมทรัพย์ ทำให้มีการเปลี่ยนเป้าหมายกลุ่มลูกค้า และพยายามดัดแปลงห้องพัก อพาร์ตเม้นท์ หรือคอนโดมิเนียม ให้เป็นโรงแรม การปรับเปลี่ยนของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวจะกระทบต่อรายได้ของโรงแรมในเขตอำเภอเมืองโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงแรมที่อยู่ในกลุ่มที่มีราคาค่าห้องพักเริ่มต้นคืนละ 500–999 บาท ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด (ตารางที่ 1.4) เนื่องจากเป็นระดับราคาและมีลักษณะการให้บริการที่ใกล้เคียงกับเซอร์วิสอพาร์ตเม้นท์ทั้งหลาย ซึ่งเน้นการให้บริการที่ไม่ต่างกับโรงแรมมาตรฐาน และมีข้อได้เปรียบในเรื่องราคาที่ถูกกว่าโดยสัมพัทธ์ นั่นหมายถึงว่าหากเทียบในระดับราคาที่เท่ากัน เชอร์วิสอพาร์ตเม้นท์จะให้บริการที่ดีกว่าโรงแรม ทั้งในเรื่องการตกแต่งห้องพัก และอุปกรณ์เครื่องใช้ภายในห้อง ซึ่งประเด็นนี้สามารถตอบสนองความต้องการของนักธุรกิจ

นักท่องเที่ยวและกลุ่มล่องสเตย์ (long stays) ได้อย่างตระจุด (ประชาชาติธุรกิจ, 22 พฤษภาคม, 2551) ปัจจุบันเซอร์วิสอพาร์ตเม้นต์ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ให้บริการในรูปแบบห้องรายวันและรายเดือน โดยมีราคาเป็นสิ่งสำคัญในการดึงดูดใจกลุ่มลูกค้า เป้าหมาย ทำให้นักท่องเที่ยวนิยมหันมาใช้บริการเซอร์วิสอพาร์ตเม้นต์เพิ่มมากขึ้น โดยราคาห้องพักรายวันจะอยู่ที่ประมาณ 500–1,000 บาท/วัน จากปัญหาต่าง ๆ ที่โรงเรมในจังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะในเขตอำเภอเมืองต้องประสบอยู่นั้น ทำให้ในปี 2552 ที่ผ่านมา มีธุรกิจโรงเรมในเชียงใหม่ต้องประกาศขายไม่ต่ำกว่า 50 แห่ง (คมชัดลึก, 6 ตุลาคม, 2552)

ตารางที่ 1.4

จำนวนโรงเรมและห้องพักในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ แบ่งตามระดับราคากำหนดเริ่มต้น

รายละเอียด	จำนวน โรงเรม	จำนวน ห้อง
Hotel List In Chiang Mai (Muang District)		
อำเภอเมือง		
Hotel Group 1 (2,500 ₩)	45	4028
Hotel Group 2 (1,500-2,499 ₩)	25	3875
Hotel Group 3 (1,000-1,499 ₩)	19	1747
Hotel Group 4 (500-999 ₩)	55	4525
Hotel Group 5 (lower 500 ₩)	42	3127
Guesthouse / เกสท์เฮ้าส์	120	2622
	306	19924

ที่มา: จาก สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2552

เนื่องจากโรงเรมเป็นหนึ่งในธุรกิจบริการ คุณภาพการบริการนับเป็นหัวใจสำคัญที่สุดในการช่วยให้ธุรกิจดำเนินอยู่ได้ ดังนั้นการที่ธุรกิจโรงเรมในกลุ่มที่ได้รับผลกระทบนี้ จะสามารถผ่านพ้นวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและอยู่รอดต่อไปได้นั้น จะต้องอาศัยการสร้างคุณภาพการบริการที่ดีให้เกิดขึ้นภายใต้ผู้บริโภค เพื่อให้เกิดการมาใช้บริการซ้ำ รวมถึงบอกต่อแก่ผู้อื่นในทางที่ดีซึ่งจะส่งผลก่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจแก่ทางโรงเรม การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาเพื่อสะท้อนถึงคุณภาพบริการของโรงเรมจากมุมมองของนักท่องเที่ยวที่ได้มารับบริการ โดย

ให้นักท่องเที่ยวเป็นผู้ประเมินถึงคุณภาพของการบริการ ซึ่งจะใช้ความต่างของระดับความคาดหวัง ที่นักท่องเที่ยวได้ตั้งไว้ก่อนเข้ารับบริการเปรียบเทียบกับระดับคุณภาพบริการที่ได้รับจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากโรงแรมขนาดกลางที่มีจำนวนห้องตั้งแต่ 30–100 ห้อง และมีระดับราคา ห้องพักเริ่มต้นที่ 500 – 999 บาท ด้วย เพราะเป็นกลุ่มโรงแรมที่จะได้รับผลกระทบจากการรุกรานของ การปรับตัวของอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ ตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างหน้า ผลจากการศึกษาในครั้งนี้ จึง น่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่จะได้รับทราบถึงระดับคุณภาพการบริการ ของโรงแรมที่สะท้อนจากมุมมองของผู้ใช้บริการ รวมทั้งได้ทราบและตระหนักรถึงความคาดหวังใน บริการของแขกผู้มาพัก เพื่อจะได้ดำเนินการปรับตัวและรักษามาตรฐานคุณภาพของกิจการของ โรงแรมในระดับเดียวกันนี้ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

- 1) เพื่อศึกษาถึงคุณภาพการบริการของโรงแรมขนาดกลาง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ในมุมมองของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ โดยศึกษาจากความคาดหวังก่อนใช้บริการจริง และการรับรู้คุณภาพบริการหลังได้รับบริการ
- 2) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่สัมพันธ์กับความคาดหวังและการรับรู้ในการให้บริการของโรงแรม ของผู้บริโภคที่มาใช้บริการโรงแรมขนาดกลาง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานในการวิจัย

- 1) ลูกค้าที่เคยมาใช้บริการกับลูกค้าที่ไม่เคยมาใช้บริการ จะมีความเห็นต่อคุณภาพบริการที่แตกต่างกัน
- 2) ลูกค้าที่มาใช้บริการโรงแรมที่มีอายุของโรงแรมแตกต่างกัน จะมีความเห็นต่อคุณภาพ บริการที่แตกต่างกัน
- 3) ลูกค้าที่มาใช้บริการโรงแรมที่มีลักษณะการบริหารจัดการของโรงแรมแตกต่างกัน จะมี ความเห็นต่อคุณภาพบริการที่แตกต่างกัน
- 4) ลูกค้าที่มีเหตุผลในการเลือกใช้บริการกับทางโรงแรมที่แตกต่างกัน จะมีความเห็นต่อ คุณภาพบริการที่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

- 1) ขอบเขตด้านประชากร คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาใช้บริการโรงแรมขนาดกลาง (มี จำนวนห้องพักตั้งแต่ 30 ห้องแต่ไม่เกิน 100 ห้อง) และเป็นกลุ่มที่มีระดับราคาห้องพักเริ่มต้นที่

500-999 บาท/วัน ซึ่งได้แก่โรงแรมในกลุ่มสี่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีทั้งหมด 25 แห่งตามรายชื่อที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงใหม่ระบุไว้ (ดูรายละเอียดในบทที่ 3)

2) ขอบเขตด้านเนื้อหา จะทำการศึกษาถึงคุณภาพบริการของโรงแรมระดับกลาง โดยศึกษาถึงความคาดหวังก่อนใช้บริการจริงเปรียบเทียบกับการรับรู้หลังการได้รับบริการของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยใช้เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพการบริการในมุมมองของลูกค้าที่เรียกว่า “SERVQUAL (service quality)” ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ประการตามแนวคิดของ Parasuraman, Zeithaml and Berry (1990) ได้แก่

- ด้านการสร้างบริการให้เป็นเป็นรูปธรรม (tangibles)
- ด้านความไว้วางใจได้ในการบริการ (reliability)
- ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ (responsiveness)
- ด้านการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการ (assurance)
- ด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ (empathy)

3) ขอบเขตด้านระยะเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้มาใช้บริการ จะดำเนินการในช่วงเดือนพฤษภาคม 2553

นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณภาพการบริการ หมายถึง คุณลักษณะของการบริการที่เป็นมาตรฐาน ตอบสนองความต้องการและสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ใช้บริการ ซึ่งก่อให้เกิดความพึงพอใจ ประกอบด้วย การสร้างบริการให้เป็นเป็นรูปธรรม ความไว้วางใจได้ในการบริการ การตอบสนองต่อผู้รับบริการ การสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการ และการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ

ความคาดหวังในคุณภาพการบริการ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่เกิดจากความต้องการของผู้ใช้บริการซึ่งคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าก่อนใช้บริการจากโรงแรม

การรับรู้ในคุณภาพการบริการ หมายถึง ความรู้สึก นึกคิดที่ผู้ใช้บริการรับรู้ผ่านจากการรับสัมผัสต่าง ๆ ที่มีต่อการบริการที่ได้รับจากโรงแรม

นักท่องเที่ยวชาวไทย หมายถึง ชาวไทยที่มาเยี่ยมเยือน และทศนาจจังหวัดเชียงใหม่โดยมีการพักค้างคืนในจังหวัดเชียงใหม่อย่างน้อย 1 คืน

เชอร์วิสอพาร์ตเม้นท์ (service apartment) หมายถึง อาคารที่อยู่อาศัยรวมซึ่งประกอบด้วยห้องย่อยตั้งแต่ 2 ห้องขึ้นไป มีวัตถุประสงค์การใช้อาคารที่พักอาศัยสำหรับครอบครัว โดยใช้ทางเข้าออกอาคาร ทางขึ้นลงลิฟท์ ทางเดิน และส่วนร่วมอื่นๆ ร่วมกัน แต่จะมีทางเข้าออกของแต่ละห้องย่อยเป็นส่วนตัว ทั้งนี้ห้องย่อยในอาคารส่วนใหญ่คิดค่าเช่าในลักษณะราย

เดือน ระยะเวลาเช่าเกิน 1 เดือนขึ้นไป ซึ่งรวมพื้นที่ห้องบ่อoy เครื่องเรือนและบริการอื่นๆ ประกอบ เช่น การบริการดูแลความสะอาดในห้องพัก การบริการซักรีด เป็นต้น (ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ ,2549)

โรงแรมขนาดกลาง หมายถึง สถานที่ประกอบการที่จัดตั้งขึ้นสำหรับคนเดินทางหรือบุคคล ที่ประสงค์จะหาที่อยู่หรือที่พักชั่วคราว โดยปกติไม่เป็นการประจำเกิน 1 เดือน โดยการกำหนดเป็น โรงแรมขนาดกลางนั้น ใช้เกณฑ์การแบ่งระดับโรงแรมตามสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด เชียงใหม่ ซึ่งได้แบ่งตามระดับราคาเริ่มของห้องพัก โดยในที่นี้จะเลือกพิจารณาโรงแรมกลุ่มที่มีระดับ ราคาก่าห้องเริ่มต้นที่ระหว่าง 500–999 บาท และเป็นโรงแรมระดับกลาง โดยความหมายของคำว่า โรงแรมขนาดกลางในงานวิจัยชิ้นนี้ยังได้รวมเอาเกณฑ์สากลในการแบ่งตามจำนวนห้องพักมา พิจารณาร่วม ดังนี้

โรงแรมขนาดเล็ก คือ โรงแรมที่มีห้องพักเดี่ยวไม่เกิน 30 ห้อง

โรงแรมขนาดกลาง คือ โรงแรมที่มีห้องพักมากกว่า 30 ห้อง แต่ไม่เกิน 100 ห้อง

โรงแรมขนาดใหญ่ คือ โรงแรมที่มีห้องพักมากกว่า 100 ห้อง ตกแต่งหรูหรา มีบริการครบ

ดังนั้นโรงแรมขนาดกลางในที่นี้จึงเลือกพิจารณาโรงแรมที่มีระดับราคาก่าห้องเริ่มต้นที่ ระหว่าง 500–999 บาท และมีห้องพักมากกว่า 30 ห้อง แต่ไม่เกิน 100 ห้อง

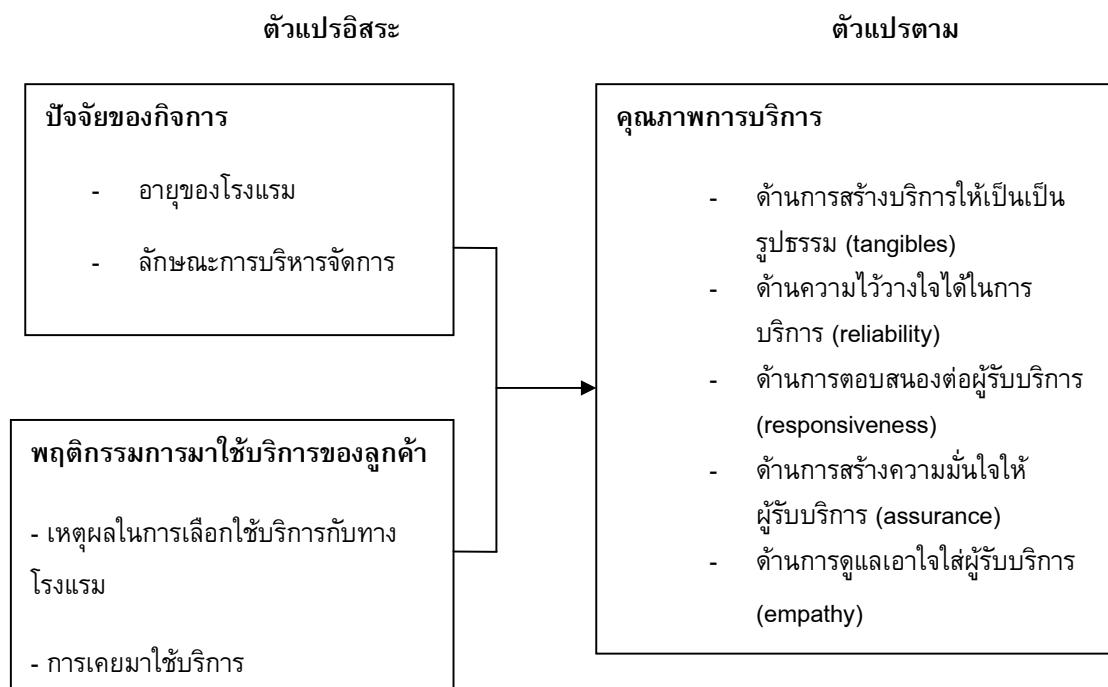
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงความคาดหวังและการรับรู้ในคุณภาพการบริการของผู้ใช้บริการจาก โรงแรมขนาดกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลผลจากการศึกษาที่ได้รับไปใช้เป็น แนวทางในการปรับปรุงการบริการให้ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการจากโรงแรมขนาด กลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาและทำการวิจัยเรื่อง คุณภาพบริการของโรงแรมขนาดกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย มีกรอบแนวคิดและความสัมพันธ์ระหว่างตัว แปรอิสระ (independent variables) และตัวแปรตาม (dependent variable) ดังนี้

แผนภาพที่ 1.1
แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา “คุณภาพการบริการของโรงแรมระดับกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในมุมมองนักท่องเที่ยวชาวไทย” ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา โดยทบทวนครอบคลุมหัวข้อต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการ
2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการบริการ
3. แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังและการรับรู้คุณภาพบริการ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการ

ความหมายของการบริการ

Lovelock and Wright (1999, อ้างถึงใน อุดลย์ ชาตุรงคกุล, 2546, หน้า 4) ให้นิยามคำว่า “การบริการ” ไว้ 2 แบบ ได้แก่

การบริการ (service) เป็นการปฏิบัติงานที่ฝ่ายหนึ่งเสนอให้กับฝ่ายอื่น แม้ว่ากระบวนการ (process) จะผูกพันกับตัวสินค้า แต่การปฏิบัติงานนั้นเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น จับต้องไม่ได้ และไม่สามารถครอบครองได้ และการบริการเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สร้างคุณค่าและจัดหา คุณประโยชน์ (benefits) ให้แก่ลูกค้าในเวลาและสถานที่เฉพาะแห่ง อันเป็นผลมาจากการที่ ผู้รับบริการหรือผู้แทนนำเอาระบบเปลี่ยนแปลงมาให้

Gronroos (1990, อ้างถึงใน ธีรกิติ นวรัตน ณ อุยชยา, 2547, หน้า 6) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริการ คือกิจกรรม หรือชุดของกิจกรรมที่โดยทั่วไปมิอาจจับต้องได้ ซึ่งตามปกติมักจะ เกิดขึ้นเมื่อมีการติดต่อกันระหว่างลูกค้ากับพนักงานผู้ให้บริการ และ/หรือทรัพยากรที่มีตัวตน หรือ สินค้า และ/หรือระบบของผู้ให้บริการนั้น ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาให้กับลูกค้านั่นเอง

ฉัตยาพร เสมอใจ (2548, หน้า 14) อธิบายว่า การบริการ หมายถึง กิจกรรม ประโยชน์ หรือความพึงพอใจที่จัดทำขึ้นเพื่อเสนอขาย หรือกิจกรรมที่จัดทำขึ้นรวมกับการขายสินค้า

Kotler (2003, p. 444) กล่าวว่า การบริการคือการกระทำหรือกระบวนการผลิตใดๆ ที่ฝ่ายหนึ่งนำเสนอด้วยอิทธิพลนั่งชี้เป็นสิ่งที่ไม่สามารถจับต้องได้และไม่เกิดผลในความเป็นเจ้าของ โดยกระบวนการนั้นอาจจะเกี่ยวข้องกับสินค้าทางการค้าทางการพาณิชย์หรือไม่ก็ได้

ลักษณะของการบริการ

การศึกษาเกี่ยวกับการบริการนั้นจำเป็นจะต้องศึกษาถึงลักษณะของบริการ (service characteristics) เนื่องจากบริการมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างจากสินค้า (product) ออยู่หลายประการ โดยมีนักการตลาดหลายท่านได้ศึกษาในเรื่องลักษณะของการบริการ ซึ่งสามารถสรุปออกมากได้ทั้งหมด 4 ประการ ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2546, หน้า 432)

1. การบริการไม่สามารถจับต้องได้ (intangibility) การบริการนั้นต่างจากสินค้าตรงที่สินค้าสามารถจับต้องได้แต่บริการไม่สามารถจับต้องได้ หรืออาจจะหมายความว่าบริการโดยทั่วไปมีลักษณะที่ค่อนข้างเป็นนามธรรม ไม่มีตัวตน ไม่มีรูปร่าง ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะสามารถรับรู้ถึงการบริการผ่านประสบการณ์ผัสต่าง ๆ ของเราได้ ทำให้ผู้บริโภคเกิดความเสี่ยงในการเลือกซื้อบริการ นักการตลาดจึงต้องหาวิธีลดความเสี่ยงให้กับผู้บริโภคโดยการสร้างหลักฐานทางการค้า (physical evidence) ซึ่งสามารถมองเห็นเป็นรูปธรรมขึ้นมา เพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนการบริการที่ไม่สามารถจับต้องได้ เช่น การผ่าตัดเป็นบริการที่ไม่สามารถจับต้องได้ ทำให้ต้องใช้การสร้างหลักฐานทางการค้า เช่น สถานที่ที่สะอาด แพทย์ที่ใส่เชือกถือ มาตรฐานให้เกิดความมั่นใจในการบริการ

2. การบริการไม่สามารถแยกกระบวนการผลิตและกระบวนการบริโภคออกจากกันได้ (inseparability) เนื่องจากโดยทั่วไปการบริการมักจะถูกผลิตและบริโภคในระยะเวลาเดียวกัน โดยลูกค้าที่เป็นผู้ซื้อบริการมักจะต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการผลิตบริการนั้นด้วย ยกตัวอย่างเช่น กระบวนการในการตัดผ้า หรือกระบวนการในการผ่าตัด เป็นต้น แต่ถ้ามองในมุมของสินค้าการผลิตและการบริโภคจะถูกแยกออกจากกันโดยสิ้นเชิง

3. คุณภาพการบริการไม่คงที่/ไม่มีมาตรฐานในการบริการที่แน่นอน (variability/heterogeneity) ซึ่งอาจจะเกิดได้จากหลายสาเหตุ ยกตัวอย่างเช่น พนักงานที่ให้บริการ เวลาที่ให้บริการ สถานที่ที่ให้บริการ และวิธีการในการให้บริการ ในขณะที่สินค้าจะมีมาตรฐานแน่นอนในการผลิตสินค้าแต่ละชิ้นให้ออกมาเหมือนกัน ดังนั้นธุรกิจบริการควรให้ความสำคัญกับบุคลากรที่ให้บริการเป็นพิเศษ

4. การบริการไม่สามารถเก็บรักษาไว้ได้ (perishability) เนื่องจากโดยทั่วไปผู้ให้บริการไม่สามารถเก็บรักษาบริการไว้ในรูปของสินค้าคงคลังเหมือนสินค้าได้ ทำให้บริษัทเสียโอกาสในการขายบริการไปถ้าไม่มีลูกค้ามาซื้อบริการนั้น ยกตัวอย่างเช่น ห้องพักของโรงแรม หรือที่นั่งบน

เครื่องบิน ถ้าไม่มีแบกเข้าพักหรือไม่มีผู้โดยสารใช้บริการ ก็จะต้องเสียต้นทุนในการบริการส่วนนั้น ไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

จากความหมายของคำว่า “การบริการ” และลักษณะของการบริการข้างต้นอาจสรุปได้ว่า การบริการคือการที่ ผู้ให้บริการ (ผู้นำเสนอกิจกรรม) นำเสนอ กิจกรรมหนึ่งให้แก่ผู้รับบริการ (ผู้บริโภคหรือลูกค้า) เพื่อตอบสนองความต้องการ และความพึงพอใจของผู้รับบริการ ซึ่งกิจกรรมที่นำเสนอในกระบวนการนี้เป็นสิ่งที่ไม่สามารถจับต้องได้ “ไม่สามารถเก็บรักษาไว้ได้ และคุณภาพการบริการจะไม่มีมาตรฐานในการให้บริการที่แน่นอน อีกทั้งไม่สามารถแยกแยะกระบวนการผลิตและกระบวนการบริโภคออกจากกันได้ ทั้งนี้การบริหารการตลาดบริการเพื่อทำให้การดำเนินงานของกิจการประสบความสำเร็จได้นั้น ส่วนประสมการตลาดบริการคือเป็นหัวใจสำคัญ โดยส่วนใหญ่ความสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับการปรับปรุงความสัมพันธ์ที่เหมาะสมของส่วนประสมทางการตลาดนี้ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดเป้าหมายให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด ในที่นี้จะขอนำเสนอแนวคิด “ส่วนประสมการตลาดบริการ” ไว้พอสังเขปดังนี้

ส่วนประสมการตลาดบริการ

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ (service marketing mix) หรือ 7 Ps ตามแนวคิดของ Philip Kotler (อ้างถึงในศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่น ๆ , 2541) ประกอบด้วย (1) ผลิตภัณฑ์ (product) (2) ราคา(price) (3) การจัดจำหน่าย (place) (4) การส่งเสริมการตลาด (promotion) และนอกจากนั้นยังต้องอาศัยเครื่องมืออื่น ๆ เพิ่มเติม ประกอบด้วย (5) บุคคล (people) หรือ พนักงาน (employees) ซึ่งต้องอาศัยการคัดเลือก การฝึกอบรม การจูงใจเพื่อให้สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้แตกต่างหนีอกคุ้นเคยขัน พนักงานต้องมีความสามารถ มีทัศนคติที่ดี สามารถตอบสนองต่อลูกค้า มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการแก้ปัญหาและสามารถสร้างค่านิยมให้กับบริษัท (6) การสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ (physical evidence and presentation) และ (7) กระบวนการ(process) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ผลิตภัณฑ์ (product) คือ สิ่งที่นำเสนอแก่ตลาดเพื่อตอบสนอง ความต้องการของลูกค้า และต้องสร้างคุณค่าให้เกิดขึ้น ได้แก่ รายการที่ให้บริการ การบริการจากพนักงาน เครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการให้บริการ

2) ราคา (price) คือต้นทุนที่ลูกค้าต้องจ่ายในการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการรวมถึงความพยายามในการใช้ความคิดและการก่อพฤติกรรม ซึ่งต้องจ่ายพร้อมราคางานสินค้าที่เป็นตัวเงิน ได้แก่ อัตราค่าบริการ ค่าบริการเสริมต่าง ๆ

3) ช่องทางในการให้บริการ (place for distribution) คือกระบวนการที่ทำให้สินค้าหรือบริการไปสู่ตลาดเพื่อให้ผู้บริโภคได้บริโภคสินค้าหรือบริการ ได้แก่ ทำเลที่ตั้ง และการให้บริการร่วมกับธุรกิจอื่น ๆ

4) การส่งเสริมการตลาด (promotion) เป็นการติดต่อสื่อสารข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ การสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อ ซึ่งการส่งเสริมการตลาดเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจและเห็นคุณค่าของสิ่งที่เสนอขาย

5) บุคคล (people) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการดำเนินธุรกิจดังนั้นต้องอาศัยการสร้าง การฝึกอบรม การจูงใจเพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้าเพื่อให้เกิดความแตกต่างจากคู่แข่งขัน พนักงานต้องมีทัศนคติที่ดี มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาให้ลูกค้าได้ดี

6) การสร้างและนำเสนอหลักฐานทางกฎหมาย (physical evidence and presentation) เป็นการแสดงให้ลูกค้ามองเห็นคุณค่าและรู้สึกพึงพอใจในการให้บริการได้แก่ สภาพของทางการให้บริการ ลักษณะการแต่งกายของพนักงาน อุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในสถานประกอบการที่ผู้ใช้บริการสามารถมองเห็นจากภายนอกและสร้างความประทับใจให้แก่ลูกค้า

7) กระบวนการบริการ (process) เป็นการอาศัยกระบวนการบางอย่างเพื่อจัดส่งบริการให้กับลูกค้า ได้อย่างรวดเร็วและประทับใจลูกค้าประกอบด้วย ความรวดเร็วในการให้บริการ การตอบรับจากพนักงานในการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดข้อผิดพลาด เป็นต้น ทั้งหมดจะส่งผลต่อความรู้สึกนิยมของลูกค้าซึ่งมาใช้บริการทั้งสิ้น กระบวนการบริการจึงถูกยอมรับว่ามีความสำคัญต่อธุรกิจบริการ สามารถสร้างความพึงพอใจสูงสุดแก่ลูกค้าได้

2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการบริการ

จิรุตม์ ศรีรัตนบัลล์ (2537) ได้กล่าวถึงคุณภาพบริการไว้ว่า หมายถึง ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้มารับบริการ หรือผู้ซึ่งได้รับประโยชน์จากการบริการนั้น การประเมินสินค้าบริการจะประเมินจากกระบวนการให้บริการ (process) และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการบริหารนั้น (outcome) โดยมีปฏิสัมพันธ์ (interactive) ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ

วีระพงษ์ เฉลิมจิรัตน์ (2538) อธิบายว่า คุณภาพบริการ คือ ความสอดคล้องของการให้บริการกับความต้องการของผู้รับบริการ หรือระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการหลังจากได้รับบริการเรียบร้อยแล้ว

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่น ๆ (2541) ได้กล่าวถึงคุณภาพบริการไว้ว่าเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความแตกต่างของธุรกิจให้บริการ คือ การรักษาและดับการให้บริการที่เหนือกว่าคู่แข่งขันโดย

เสนอคุณภาพการให้บริการตามลูกค้าคาดหวังไว้ ผู้รับบริการจะพอใจถ้าเข้าได้รับในสิ่งที่เข้าต้องการ เมื่อเขามีความต้องการ ณ สถานที่ที่เข้าต้องการ ในรูปแบบที่ต้องการ

Zeithaml et al. (1990) อธิบายว่า คุณภาพบริการ คือ การเปรียบเทียบความคาดหวังกับการรับรู้การบริการว่ามีความสอดคล้องกันเพียงใด ถ้าการรับรู้บริการสอดคล้องตรงกับความคาดหวัง สามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ถือได้ว่าบริการนั้นมีคุณภาพบริการที่ดี และถ้าการรับรู้บริการไม่สอดคล้องตรงกับความคาดหวัง ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ถือได้ว่าบริการนั้นยังไม่มีคุณภาพบริการที่ดี

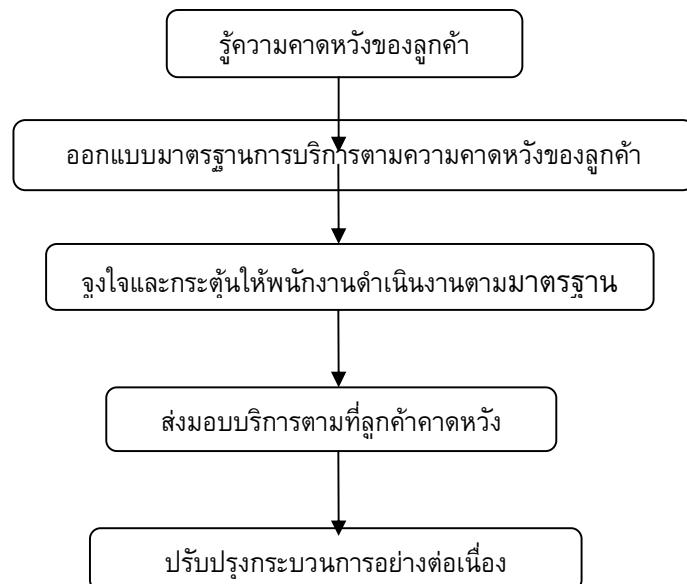
Kotler (1999) มีแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพบริการที่สอดรับกับความหมายของ Zeithaml ที่กล่าวไว้ว่าข้างต้นคือ ถ้าผู้รับบริการได้รับบริการท่ากับความคาดหวัง ผู้รับบริการจะไม่สนใจที่จะมารับบริการอีก แต่หากผู้รับบริการได้รับบริการท่ากับหรือสูงกว่าความคาดหวัง ผู้รับบริการจะมีความพึงพอใจ และมีความโน้มเอียงที่จะกลับมาใช้บริการอีก กล่าวคือ การกลับมาใช้บริการซ้ำจะเกิดขึ้นหากผู้รับบริการรู้สึกพอใจต่อคุณภาพของการบริการ

ณัฐพัชร์ ล้อประเสริฐ (2549, หน้า 12) ได้ขยายความหมายของคุณภาพไว้อีกด้วยว่า คุณภาพหมายถึง “สิ่งใดก็ตามที่ลูกค้ารู้สึกพึงพอใจ และพุดถึงอยู่เสมอ เมื่อได้ใช้สินค้าและบริการซึ่งไม่ได้คำนึงถึงแต่ประโยชน์การใช้สอย แต่รวมถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภค ความประทับใจ ความพึงพอใจ ” ไปจนถึงความภักดีของลูกค้า” ธุรกิจต่าง ๆ จึงพยายามสร้าง หรือหากลยุทธ์ทางการตลาดขึ้นมาเพื่อให้ตอบสนองความต้องการและเกิดความพึงพอใจแก่ลูกค้า แต่การที่จะทำให้กลยุทธ์สำเร็จได้ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลูกค้า เพื่อให้เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ลูกค้าคาดหวังและสิ่งที่ธุรกิจจัดให้ ว่ามีความแตกต่างมากน้อยเพียงใด และนำมาปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้ช่องว่างดังกล่าวลดลง

จากความหมายต่าง ๆ ที่กล่าวมา ทำให้เราเข้าใจได้ว่าการให้บริการที่มีคุณภาพเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้ธุรกิจบริการประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะธุรกิจที่มีรูปแบบการให้บริการที่คล้ายคลึงกัน ทั้งนี้ เพราะคุณภาพในการบริการนั้นได้กลายเป็นข้อกำหนดหนึ่งที่ลูกค้านำมาพิจารณาในการเลือกรับบริการ ธุรกิจต่าง ๆ จึงหันมาเน้นการสร้างคุณภาพเพื่อให้เกิดความแตกต่างและได้เปรียบนึ่งกับคู่แข่ง อีกทั้งคุณภาพบริการยังเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เนื่องจากงานบริการมีความไม่แน่นอนในการผลิตงานออกมาก่อนได้มาตฐาน ทั้งนี้ เพราะงานบริการส่วนมากเป็นสิ่งที่ขึ้นต้องได้ยาก ไม่สามารถจัดเก็บไว้ได้ ต้องทำการผลิตขณะที่ลูกค้ามาซื้อบริการ ดังนั้นขณะที่ลูกค้ามาซื้อบริการและมีการส่งมอบบริการนั้นอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดและทำให้ลูกค้าเกิดความไม่พอใจ ปัญหาข้อนี้ในการดำเนินธุรกิจบริการ คือ ด้านคุณภาพบริการและแนวทางสร้างคุณภาพในทุกระดับการของธุรกิจ ความผิดพลาดไม่สามารถแก้ไขได้ ดังนั้นต้องป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้ทุกขั้นตอน และเนื่องจากลูกค้าเป็น

ส่วนหนึ่งของขบวนการและมีส่วนในการกำหนดคุณภาพของบริการ การเข้าใจพฤติกรรมของลูกค้า จะเป็นพื้นฐานที่จะเข้าใจขบวนการสร้างคุณภาพ นอกจากนั้นคุณภาพของบริการยังเป็นการรวมตัวของหลายหน้าที่ (ยุพารวรรณ วรรณวานิชย์, 2548, หน้า 176) ทั้งนี้เพื่อให้ธุรกิจสามารถสร้างคุณภาพการบริการให้เกิดขึ้นในใจลูกค้าได้นั้น จำเป็นต้องเริ่มจากการทราบถึงความคาดหวังของลูกค้าที่มีต่อการมาใช้บริการธุรกิจ และจึงพยายามส่งมอบบริการนั้น ๆ ตามความคาดหวังของลูกค้า ดังแสดงให้เห็นชัดเจนขึ้นในแผนภาพที่ 2.1

แผนภาพที่ 2.1 แสดงภาพรวมของคุณภาพการบริการ

ที่มา: จาก “การจัดการการตลาดบริการ”, โดย ยุพารวรรณ วรรณวานิชย์, 2548.

การบริการที่มีคุณภาพจะเป็นสิ่งจูงใจให้ลูกค้าสนใจเข้าใช้บริการ และสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้าที่ได้รับบริการ ซึ่งจะส่งผลดีต่อความสำเร็จของกิจการ การจะทำให้การบริการของกิจการมีคุณภาพในสายตาลูกค้านั้น จำเป็นต้องมีการประเมินคุณภาพของการบริการเป็นระยะ ๆ และพยายามปรับปรุงให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าอยู่เสมอ เนื่องด้วยในปัจจุบันลูกค้าถูกกว้างให้เป็นศูนย์กลางของธุรกิจ การวัดคุณภาพจึงต้องวัดจากความคิดเห็นของลูกค้าเป็นสำคัญ

จากการศึกษาของ Parasuraman, Zeithaml and Berry ในปี 1985 (อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ ๑, ๒๕๔๖, หน้า ๔๔๐) พวากษาได้นำเสนอเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพการบริการในมุมมองของลูกค้าที่เรียกว่า “SERVQUAL (service quality)” อันประกอบด้วยองค์ประกอบ 10 ประการ คือ

- 1) การเข้าถึงลูกค้า (access) หมายถึง ความสะดวก หรือความง่ายในการที่ลูกค้าจะติดต่อหรือเข้าถึงการบริการทั้งในแง่ของเวลาและสถานที่ที่จะเข้ารับบริการนั้น เช่น การติดต่อที่คล่องตัว ขั้นตอนการใช้บริการไม่ติดขัด ช่วงเวลาที่รอรับบริการไม่นานเกินไป สถานที่ที่ให้บริการ และช่วงเวลาที่ให้บริการมีความสะดวกกับลูกค้า ทำเลที่ตั้งของโรงแรมอยู่ในที่เหมาะสม มีสถานที่จอดรถกว้างขวางและสะดวก หรือการจองห้องพักสามารถจองผ่านระบบอินเตอร์เน็ตได้ เป็นต้น
- 2) การติดต่อสื่อสาร (communication) หมายถึง ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ และพยายามให้ข้อมูลข่าวสารแก่ลูกค้าอยู่เสมอ โดยสื่อความหมายได้ชัดเจน ใช้ภาษาที่ลูกค้าเข้าใจง่าย อธิบายได้อย่างถูกต้องและรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะและคำติชมของผู้ใช้บริการ พนักงานใช้คำพูดที่สุภาพไพเราะและให้เกียรติแก่ผู้มาใช้บริการอยู่เสมอ เป็นต้น
- 3) ความสามารถในการให้บริการ (competence) หมายถึงความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานบริการที่รับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรที่ให้บริการต้องมีความชำนาญปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว เช่น พนักงานมีความรู้และเชี่ยวชาญในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการให้บริการได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว และสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นที่พอใจของลูกค้า เป็นต้น
- 4) อัธยาศัยไมตรี (courtesy) หมายถึงความมีไมตรีจิตที่สุภาพนอบน้อมเป็นกันเองมีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักให้เกียรติผู้อื่น มีวิจารณญาณ ใช้ดุลยพินิจพิจารณาไตรตรองปัญหาอย่างรอบคอบจริงใจ มีน้ำใจ และความเป็นมิตรของผู้ปฏิบัติงานบริการ โดยเฉพาะผู้ให้บริการที่ต้องปฏิสัมพันธ์กับผู้รับบริการ เช่น พนักงานโรงแรมจะต้องแสดงการต้อนรับแขกด้วยรอยยิ้ม ท่าทีอ่อนโยน และพูดจาสุภาพเรียบร้อย รวมถึงยินดีรับฟังความคิดเห็นและเก็บกลั่นอารมณ์ได้ดีกับลูกค้าที่วุ่นวายกิจ ก เป็นต้น
- 5) ความน่าเชื่อถือ (credibility) หมายถึง ความสามารถในด้านการสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจด้วยความซื่อตรงและซื่อสัตย์สุจริตของผู้ปฏิบัติงานบริการโดยเสนอบริการที่ดีที่สุด ให้แก่ลูกค้า เช่น เมื่อลูกค้ามาใช้บริการโรงแรม พนักงานต้องให้บริการอย่างเป็นมาตรฐานเดียวกัน เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ลูกค้าเกิดความเชื่อถือในการบริการที่ได้รับ
- 6) ความไว้วางใจได้ในการบริการ (reliability) หมายถึง ความสามารถในการนำเสนอผลิตภัณฑ์บริการที่ให้กับลูกค้าต้องมีความสม่ำเสมอ นั่นคือการที่ผู้ให้บริการได้ให้การบริการที่

ถูกต้องตั้งแต่ครั้งแรกที่ลูกค้ามาใช้บริการ และถูกต้องตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้อย่างตรงไปตรงมา เช่น การบริการห้องพักได้ตรงกับที่ลูกค้าจองไว้ทุกประการ

7) การตอบสนองต่อผู้รับบริการ (responsiveness) หมายถึง การแสดงความเต็มใจที่จะช่วยเหลือแก้ปัญหาและพร้อมที่จะให้บริการลูกค้าอย่างทันทีทันใด รวดเร็วตามที่ลูกค้าต้องการ เช่น ลูกค้ามีปัญหาในการใช้บริการต่างๆ ของโรงแรม พนักงานจะต้องให้ความสนใจและตื่นตัวที่จะตรวจสอบแก้ไขข้อผิดพลาดในการให้บริการ มีการแก้ไขปัญหา แนะนำ และให้ข้อมูลกับลูกค้าโดยตรง

8) ความปลอดภัย (security) หมายถึง สภาพที่ต้องปราศจากอันตราย ความเสี่ยงภัยและปัญหาต่างๆ เช่น โรงแรมจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด ดูแลรักษาความปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง เป็นต้น

9) สร้างบริการให้เป็นเป็นรูปธรรม (tangible) หมายถึง สภาพที่ปรากฏให้เห็นหรือจับต้องได้ในการให้บริการจะทำให้ลูกค้าสามารถคาดคะเนถึงคุณภาพบริการดังกล่าวได้ เช่น การตกแต่งสถานที่และบริเวณการให้บริการลูกค้า การใช้เครื่องมืออุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกต่างๆ การแต่งกายของผู้ปฏิบัติการบริการ เป็นต้น

10) การเข้าใจและรู้จักลูกค้า (understanding / knowing customer) หมายถึงความพยายามในการค้นหาและทำความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้าแต่ละราย รวมทั้งการให้ความสนใจตอบสนองความต้องการดังกล่าว เช่น พนักงานโรงแรมให้ความสนใจช่วยเลือกห้องพักให้ลูกค้าพนักงานไม่พูดคุยกันหรือคุยกับลูกค้าส่วนตัวขณะปฏิบัติหน้าที่ เป็นต้น

ต่อมาในปี ค.ศ. 1988 Parasuraman et al. ได้มีการปรับปรุงเกณฑ์การประเมินคุณภาพบริการให้มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้มากยิ่งขึ้น โดยรวมกันให้เหลือองค์ประกอบสำคัญเพียง 5 ประการ คือ

1) ความไว้วางใจได้ในการบริการ (reliability): ความสามารถในการบริการตามที่สัญญาไว้อย่างน่าเชื่อถือไว้วางใจได้และถูกต้อง

ปัจจัยนี้เป็นตัวกำหนดคุณภาพที่สำคัญ และในความหมายที่กว้าง ความเชื่อถือได้ หมายถึง การนำเสนอบริการตามที่สัญญาไว้ในเรื่องการส่งมอบบริการ การให้บริการ การแก้ปัญหาและรับฟังความคิดเห็นของลูกค้าอย่างต่อเนื่อง การให้บริการที่รักษาสัญญา โดยเฉพาะสัญญาเกี่ยวกับคุณลักษณะของบริการหลัก (core service) กิจกรรมบริการซึ่งควรตระหนักรู้ถึงความคาดหวังของลูกค้าในเรื่องนี้ หากไม่ได้ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือในบริการหลักที่ลูกค้าต้องการแล้วก็ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จได้ การทำให้บริการเชื่อถือได้ทำได้ดังนี้

- ให้บริการตามที่สัญญาไว้กับลูกค้า

- ให้บริการอย่างถูกต้องตั้งแต่ครั้งแรก
- ปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนด
- มีความถูกต้องด้านการรับชำระเงิน การบันทึกข้อมูลลูกค้า

2) การสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการ (**assurance**): พนักงานมีความรู้ มืออาชีวะ และมีความสามารถทำให้ลูกค้าเกิดความไว้วางใจและเชื่อมั่น

ข้อนี้มีความสำคัญสำหรับบริการที่ลูกค้ารับรู้ว่ามีความเสี่ยงสูง หรือไม่สามารถประเมินผลของการบริการได้อย่างแน่นอน เช่น บริการด้านการเงิน การรักษาพยาบาล และบริการด้านกฎหมาย ความไว้วางใจและเชื่อมั่นนักเกิดจากบุคคลซึ่งเชื่อมโยงลูกค้ากับบริษัท เช่น แพทย์ ทนายความ นายหน้า ที่ปรึกษาทางการเงิน ในช่วงแรกของความสัมพันธ์อาจใช้สิ่งนำเสนอด้วยตนเองเพื่อสร้างความเชื่อมั่น เช่น ใบปริญญา เกียรติบัตร รางวัล และการรับรองจากสถาบันที่เกี่ยวข้อง สิ่งที่แสดงถึงความไว้วางใจและเชื่อมั่น ได้แก่

- พนักงานมีความรู้และทักษะในการให้บริการ
- กิจการมีเชื่อสัมภัยไว้วางใจได้

3) สร้างบริการให้เป็นเป็นรูปธรรม (**tangibles**): สิ่งที่นำเสนอทางกายภาพของบริการ

ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพที่ปรากฏ เครื่องมือ บุคลากรและวัสดุสื่อสาร ต่างๆ สิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาเป็นเครื่องแสดงทางกายภาพหรือภาพลักษณ์ของบริการที่ลูกค้าใช้ประเมิน คุณภาพ กิจการบริการที่เน้นสิ่งนำเสนอด้วยกายภาพ ได้แก่ ธนาคาร โรงพยาบาล โรงแรม ภัตตาคาร และร้านค้าปลีก จึงมักจะใช้ป้ายนี้ในการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของกิจการและเป็นเครื่องหมายแสดงคุณภาพ และมักใช้ร่วมกับตัวกำหนดคุณภาพอื่นๆ ด้วย สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ นำเสนอด้วยกายภาพ เช่น

- บุคลิกภาพที่ปราศจากความไม่พอใจและการแต่งกายของบุคลากร
- เครื่องมือที่ใช้ในการให้บริการ
- การออกแบบตกแต่งอาคารสถานที่
- วัสดุสื่อสาร เช่น นามบัตร รายงานประจำปี
- ลูกค้าอื่นที่ใช้บริการ

4) การดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ (**empathy**): การเอาใจใส่ และให้ความใส่ใจกับลูกค้า เป็นรายบุคคล

เป็นการนำเสนอบริการที่เป็นส่วนตัวหรือตรงตามความต้องการของลูกค้าแต่ละรายเพื่อแสดงว่าลูกค้าเป็นคนพิเศษ ลูกค้าอย่างให้กิจการเข้าใจและเห็นความสำคัญ กิจการบริการขนาด

เล็กได้เปรียบกิจการขนาดใหญ่ที่สามารถรู้จัก เข้าใจลูกค้าและสร้างความสัมพันธ์ได้ดีกว่า การแสดงความเข้าใจลูกค้าทำได้โดย

- เรียนรู้และเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า
- ให้ความสนใจกับลูกค้าเป็นรายบุคคล
- รู้จักและจำลูกค้าประจำได้
- มีอัธยาศัย สุภาพ และเป็นมิตร

5) การตอบสนองต่อผู้รับบริการ (responsiveness): ความเต็มใจที่จะช่วยเหลือลูกค้าและให้บริการโดยทันที

ปัจจัยนี้เน้นที่ความสนใจ และความพร้อมที่จะทำงานคำขอร้อง ตอบคำถาม รับฟังข้อร้องเรียน และแก้ปัญหาให้ลูกค้า รวมถึงการยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับบริการให้เข้ากับความต้องการของลูกค้าแต่ละรายที่แตกต่างกัน ความเร็วและความพร้อมในการตอบสนองลูกค้าโดยทันทีนี้ต้องเป็นไปตามทัศนะของลูกค้า มิใช่ตามที่ผู้ให้บริการคิดว่าพร้อมหรือเป็นเวลาที่เหมาะสม การแสดงออกถึงการตอบสนองลูกค้าโดยทันทีอาจทำได้ เช่น

- ให้บริการทันทีตามเวลาที่ลูกค้าต้องการ
- ให้บริการอย่างรวดเร็ว
- มีความพร้อมในการบริการ
- เอาใจใส่ต่อปัญหาของลูกค้า
- ส่งเอกสารหรือโทรศัพท์กลับไปยังลูกค้าโดยเร็ว

การปรับปรุงเกณฑ์การประเมินคุณภาพบริการให้มีความเหมาะสมจากเดิมที่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 10 ประการ โดยรวมกันให้เหลือองค์ประกอบสำคัญเพียง 5 ประการ ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเดิมและองค์ประกอบใหม่นั้น แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1

ความสัมพันธ์ระหว่าง 10 องค์ประกอบเดิม กับ 5 องค์ประกอบใหม่

องค์ประกอบเดิม 10 ประการ	องค์ประกอบ 5 ประการของ SERVQUAL				
	สร้างบริการให้เป็นเป็นรูปธรรม ^(tangibles)	ความไว้วางใจได้ในการบริการ ^(reliability)	การตอบสนองต่อผู้รับบริการ ^(responsiveness)	การสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการ ^(assurance)	การดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ ^(empathy)
สร้างบริการให้เป็นเป็นรูปธรรม ^(tangible)					
ความไว้วางใจได้ในการบริการ ^(reliability)					
การตอบสนองต่อผู้รับบริการ ^(responsiveness)					
ความสามารถในการให้บริการ ^(competence)					
อัชญาตัยไมตรี ^(courtesy)					
ความน่าเชื่อถือ ^(credibility)					
ความปลอดภัย ^(security)					
การเข้าถึงลูกค้า ^(access)					
การติดต่อสื่อสาร ^(communication)					
การเข้าใจและรู้จักลูกค้า ^(Understanding / Knowing Customer)					

ที่มา: From Parasuraman, Zeithaml, and Berry, 1990.

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินคุณภาพการบริการทั้ง 5 ประการนี้ ถูกนำไปประยุกต์ใช้ในการวัดคุณภาพการบริการในธุรกิจต่างๆ มากมาย เพื่อที่ผู้ประกอบการจะได้ทราบถึงระดับคุณภาพการบริการที่ส่งมอบในมุมมองของลูกค้า และนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการให้บริการให้ตรงตามความต้องการความคาดหวังของลูกค้าต่อไป

3. แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังและการรับรู้คุณภาพบริการ

นอกจาก Parasuraman et al. จะได้เสนอเกณฑ์ประเมินคุณภาพการบริการที่ถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวางแล้ว เขายังคงยังได้อธิบายอีกด้วยว่า การวัดคุณภาพบริการนั้นเป็นการวัดซึ่งว่างที่เกิดขึ้นระหว่างความคาดหวังที่ลูกค้ามีก่อนที่จะใช้บริการ และความรู้สึกที่รับรู้ได้หลังจากใช้บริการแล้ว ในที่นี้จึงได้ทบทวนเพื่อทำความเข้าใจกับแนวคิดสำคัญ 2 เรื่อง คือความคาดหวังในคุณภาพบริการ และการรับรู้คุณภาพบริการ

3.1 ความคาดหวังในคุณภาพบริการ

ประเทือง สุวรรณ (2534) ให้ความหมายของความคาดหวังว่า เป็นความต้องการความรู้สึกนึกคิดอย่างมีวิจารณญาณของแต่ละบุคคลในการคาดคะเนหรือคาดการณ์ล่วงหน้าถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าควรจะมีหรือควรจะเกิดขึ้นในอนาคตตามความเหมาะสมสมกับสถานการณ์ และความคาดหวังนี้จะถูกต้องมากน้อยเพียงใดขึ้นกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

เพชร หาลาภ (2538) ให้ความหมายของความคาดหวังว่า ความคาดหวังของแต่ละบุคคลถูกตั้งขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการ จึงจะเห็นได้ว่า เมื่อบุคคลมีความต้องการในสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะมีความคาดหวังว่าให้สิ่งนั้นๆ เกิดขึ้นและจะดำเนินการได้ฯ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายของความต้องการนั้นๆ และถ้าความต้องการของบุคคลนั้นได้รับการตอบสนองแล้วบุคคลนั้นจะมีความต้องการที่สูงขึ้นและจะก่อให้เกิดความคาดหวังที่สูงขึ้นตามลำดับ

Parasuraman, Zeithaml and Berry (1985) ได้อธิบายให้ชัดเจนมากขึ้นว่าความคาดหวังของคุณภาพการบริการขึ้นอยู่กับปัจจัยหลักๆ 4 ปัจจัย คือ คำบอกเล่าปากต่อปาก ความต้องการส่วนตัวประสบการณ์ในอดีต และการโฆษณาประชาสัมพันธ์ โดยปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลและส่งผลให้ความคาดหวังของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไป

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวัง คือความคิด ความรู้สึก ที่เกิดขึ้นจากความต้องการหรือมุ่งหวังของแต่ละบุคคลที่จะให้การกระทำการกระทำหนึ่ง สิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งเกิดขึ้นในอนาคต

นักคิดต่างยืนยันว่าความคาดหวังของบุคคลแต่ละคนมีความแตกต่างกัน และหากอธิบายสำหรับความแตกต่างที่เกิดขึ้นนั้นว่ามีผลมาจากปัจจัยต่างๆ อาจเกิดในส่วนของผู้ให้บริการ หรือ

เกิดในส่วนของผู้บริโภคก็ได้ เช่น ประสบการณ์ในอดีต การได้ข้อมูลจากคนที่อยู่รอบข้าง เป็นต้น จากการทบทวนเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อกำหนดหัวงของผู้บริโภค อาจแบ่งได้ดังนี้

1) ความต้องการของลูกค้าแต่ละราย (personal needs) การที่คนแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัว มีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความต้องการพื้นฐานของแต่ละคนต่างกัน ซึ่งสิ่งนี้ ส่งผลให้ระดับของความคาดหวังของลูกค้าต่างกัน

2) ประสบการณ์ในอดีต (past experience) อาจเกิดได้จากการที่ลูกค้าเคยใช้สินค้าหรือรับบริการจากผู้ให้บริการเดิม หรือมีประสบการณ์จากการใช้สินค้าหรือได้รับบริการจากบริษัทคู่แข่ง

3) การสื่อสารถึงลูกค้าในรูปแบบต่าง ๆ (communication) ซึ่งอาจเป็นในลักษณะการสื่อสารของบริษัทผ่านทางการตลาด เช่น การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ คำสัญญา โดยการผ่านทางสื่อต่างๆ หรืออาจเกิดจากการสื่อสารที่มาจากการประชุมภายในองค์กร เช่น อัตราค่าบริการที่สูง อาจทำให้ลูกค้าคาดหวังในระดับสูงที่จะได้รับบริการที่ดี หรือบริษัทที่มีสถานที่หรูหรา มีเครื่องมืออุปกรณ์ครบครัน อาจทำให้ลูกค้าคาดหวังที่จะได้รับบริการที่สะดวกสบายมากกว่าการได้รับบริการจากบริษัททั่วไป

4) ปัจจัยทางสภาวะการณ์ (situational factors) สถานการณ์หรือจังหวะที่ลูกค้าเข้ามาใช้บริการมีอิทธิพลต่อการกำหนดระดับความคาดหวังของลูกค้า เช่น หากวันเวลาที่ลูกค้าไปใช้บริการนั้นมีคุณมาก ลูกค้าโดยส่วนใหญ่ยอมมีความคาดหวังที่ได้รับความสะดวกสบาย หรือความรวดเร็วในระดับต่ำ

5) คำบอกเล่ากันแบบปากต่อปาก (word of mouth communication) เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ลูกค้าเกิดความคาดหวัง ซึ่งการบอกเล่าแบบปากต่อปากนี้เกิดจากการสื่อสารถึงกันเองของลูกค้า เช่น คำแนะนำจากเพื่อน การพูดถึงของบุคคลรอบข้างหลังจากได้ไปใช้บริการ โดยการสื่อสารหรือคำพูดที่เกิดขึ้นนั้นอาจเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ดีก็ได้ (วีระรัตน์ กิตเจติไพรโจน์, 2549, หน้า 65-67)

3.2 การรับรู้คุณภาพบริการ

Schiffman and Kanuk (1994, p.162) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่า การรับรู้ (perception) หมายถึง กระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลเลือกสรร จัดระเบียบ และตีความหมายออกเป็นภาพที่มีความหมาย และเป็นภาพรวมขึ้นมา

ฉัตยาพร เสมอใจ และมัทนียา สมมิ (2546) กล่าวถึงการรับรู้ (perception) ว่าเป็นกระบวนการที่ผู้บริโภค เลือกจัดการและแปลความสิ่งที่มากระทบ หรือที่เรียกว่าปัจจัยนำเข้าในการสร้างภาพที่มีความหมายโดยผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กายสัมผัส และความรู้สึกทางจิตใจ แล้วทำการสรุปและตีความสิ่งสัมผัสนั้น ๆ เพื่อที่จะสร้างภาพในสมองที่มีความหมาย หรือมีความสอดคล้องกับภาพความทรงจำเดิม และส่งผลให้เกิดการกระทำ

ศุภาร เสรีรัตน์ (2540) ได้อธิบายถึงความหมายของการรับรู้ที่ละเอียดมากยิ่งขึ้นว่า การรับรู้นั้น เกิดจากความคิด และมุ่งมองของแต่ละบุคคล โดยเหตุการณ์เดียวกัน คนแต่ละคนอาจมีการรับรู้แตกต่างกัน นั่นเป็นเพราะมีการตีความ การแปลผลที่ต่างกันไป หรือแม้กระทั่งในคนคนเดียวกันเมื่อเวลา หรือสถานการณ์เปลี่ยนไป อาจทำให้การรับรู้แตกต่างไปจากเดิม ทั้งนี้ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ของผู้บริโภคนั้นมีอยู่มากมาย ซึ่งสามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ดังนี้

1) ปัจจัยด้านเทคนิค ซึ่งหมายถึง สภาพที่เป็นจริงของสิ่งที่ผู้บริโภคได้รับรู้ที่ไม่ได้เกิดจาก การตีความ เช่น ขนาดของสินค้า สีสันที่ใช้ ความเข้มข้น การเคลื่อนไหว การตัดกัน รวมถึงการ ตำแหน่งที่มีการวางสินค้านั้น เป็นต้น

2) สภาพความพร้อมของจิตใจของผู้บริโภคที่มีต่อการรับรู้ หมายถึง สภาพจิตใจ ทัศนคติ ของผู้บริโภคในแต่ละคนที่มีต่อสภาพความพร้อมที่จะรับรู้ในเรื่องต่าง ๆ ในแต่ละสถานการณ์ ซึ่ง อาจมาจากการนิสัยในการรับรู้ ระดับความตั้งใจ ความระมัดระวัง ความมั่นใจในการรับรู้ของคนแต่ละคน ที่ไม่เหมือนกัน เป็นต้น

3) ประสบการณ์ในอดีตของผู้บริโภค ซึ่งเป็นปัจจัยมีอิทธิพลต่อทั้งการรับรู้และการคาดหวัง โดยประสบการณ์ที่แตกต่างกันย่อมส่งผลให้ผู้บริโภค มีความคาดหวังต่อสิ่งนั้นต่างกันในระดับความ คาดหวังที่ต่างกัน จึงส่งผลให้การรับรู้ของผู้บริโภคต่อสิ่งนั้นต่างกันออกไปด้วย

4) อารมณ์ของผู้บริโภค คือ ความรู้สึก ทัศนคติ และสภาวะจิตใจของผู้บริโภคในขณะนั้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรับรู้ เพราะผู้บริโภคส่วนใหญ่มักเลือกรับรู้ตามอารมณ์ ในขณะนั้น เช่น หากยังอยู่ในภาวะที่อารมณ์ไม่ดี อาจทำให้เกิดแนวโน้มที่จะมีความรู้สึกต่อสินค้าตัว นั้นไม่ดีตามไปด้วย

5) ปัจจัยทางวัฒนธรรมและสังคมที่มีผลต่อการรับรู้ของผู้บริโภค เช่น ชนชั้นที่ต่างกัน สังคม ที่แตกต่างกัน ค่านิยมที่ไม่เหมือนกัน วัฒนธรรมเฉพาะของบุคคลที่ต่างกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลที่ ทำให้การรับรู้ของผู้บริโภคแตกต่างกัน

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2545) กล่าวถึงการรับรู้ ว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลเลือกสรรจัดระบบ ของสิ่งเร้าที่บุคคลสัมผัสได้ ให้เป็นภาพที่มีความหมาย ตามความรู้สึกนิสัยของตน และกล่าวถึง คุณภาพของการบริการลูกค้ารับรู้ได้จะมีอยู่สองด้าน คือ

1) คุณภาพของผลิตภัณฑ์บริการ (technical quality of the outcome) จะเกี่ยวข้องกับผล ของการบริการที่ลูกค้าได้รับ เช่น ลูกค้าใช้บริการสายการบินและเดินทางไปสู่จุดหมายปลายทาง นักท่องเที่ยวใช้บริการโรงแรมและเช่าห้องพัก เป็นต้น

2) คุณภาพของกระบวนการบริการ (functional quality of process) จะเกี่ยวข้องกับ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการในแต่ละภาคเหตุการณ์ของช่วงเวลาของความจริง และ

พฤติกรรมการบริการของผู้ปฏิบัติงาน เช่น การรับคำสั่งและการนำอาหารมาเสิร์ฟอย่างถูกต้องของพนักงานบริการในภาคตากลาง การพูดจาโดยต้อนรับอย่างสุภาพนุ่มนวลและต่อเชื่อมสายอย่างรวดเร็วของพนักงานรับโทรศัพท์ เป็นต้น

Omachonu (1990, อ้างถึงใน จิรุตม์ ศรีรัตนบัลล์ และคนอื่นๆ , 2543) กล่าวว่า การรับรู้คุณภาพ หมายถึง คุณภาพที่เป็นไปตามความคาดหวังของผู้รับบริการ และยังอธิบายไว้อีกว่าคนเราสามารถรับรู้คุณภาพได้ 2 รูปแบบ ได้แก่ คุณภาพตามการรับรู้ (perceived quality) คือ การตัดสินใจของผู้รับบริการเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้รับบริการตามภาวะจริงที่ได้รับว่าอยู่ในระดับใด หรือมากน้อยเพียงใด ซึ่งแตกต่างจากคุณภาพที่เป็นจริง (objective quality) ที่เป็นคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพหรือการจัดบริการที่กำหนดไว้ ทั้งนี้โดยปกติผู้บริโภคจะรับรู้คุณภาพตามคุณภาพ การรับรู้ที่มาจากทัศนคติซึ่งมีผลถึงความพึงพอใจ และคุณภาพตามการรับรู้นี้เป็นผลจากการเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังต่อการรับรู้ต่อสิ่งที่ได้รับจริง

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบริการ ความคาดหวังและการรับรู้นั้น ประเด็นที่ได้รับการสนใจสูงสุดคือ ความเชื่อมโยงระหว่างความคาดหวังต่อการบริการ (expected service : ES) และการรับรู้บริการของผู้รับบริการ (perceived service : PS) ที่ส่งผลต่อคุณภาพการบริการ โดยสามารถสรุปเป็นสมการ (Parasuraman et al., 1988) ได้ดังนี้

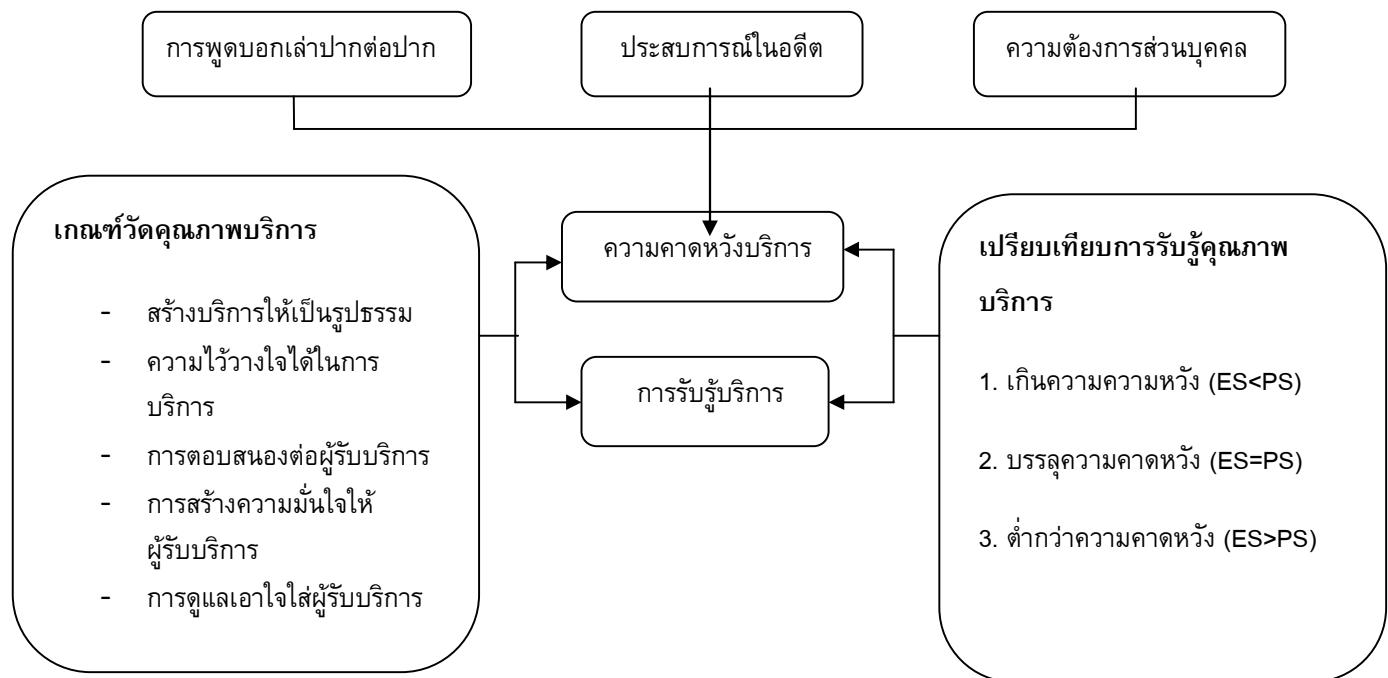
การรับรู้บริการ = หรือ > ความคาดหวังต่อการบริการ \Rightarrow ผู้รับบริการพึงพอใจ

การรับรู้บริการ < ความคาดหวังต่อการบริการ \Rightarrow ผู้รับบริการไม่พึงพอใจ

จากสมการดังกล่าว การรับรู้บริการที่ได้รับเท่ากับหรือมากกว่าความคาดหวังต่อการบริการจะส่งผลให้ผู้รับบริการพึงพอใจ แต่ถ้าการรับรู้บริการน้อยกว่าความคาดหวังต่อการบริการที่เกิดขึ้น จะส่งผลให้ผู้รับบริการไม่พึงพอใจ และสามารถอธิบายถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างการรับรู้บริการและความคาดหวังในบริการของผู้รับบริการ รวมทั้งบอกสาเหตุของการรับรู้บริการนั้น ซึ่งพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังของผู้รับบริการ ได้แก่ การพูดมองเล่าปากต่อปาก (word of mouth) ความต้องการส่วนบุคคล (personal needs) และประสบการณ์ในอดีต (past experience) สั่งหรับเกณฑ์ที่จะใช้วัดคุณภาพบริการประกอบด้วย ความเป็นรู้ประธรรม ความน่าเชื่อถือ การตอบสนอง ความมั่นใจ และการเข้าใจความต้องการ ดังแสดงในภาพ

แผนภาพที่ 2.2

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างความคาดหวังบริการและการรับรู้บริการของผู้บริโภค

ที่มา: From Parasuraman, Zeithaml, and Berry, 1985.

การรับรู้บริการของผู้รับบริการที่ไม่บรรลุความคาดหวัง ทำให้เกิดความรู้สึกว่าบริการที่ได้รับไม่มีคุณภาพนั้นเนื่องจากการมีช่องว่างของคุณภาพบริการ ซึ่งแนวคิดของการบริหารจัดการให้ตอบสนองต่อความคาดหวังในการบริการของผู้รับบริการคือการทำให้เกิดความสมดุลระหว่างระดับความคาดหวังและระดับการรับรู้บริการของผู้รับบริการ โดยพยายามลดช่องว่างของการบริการซึ่งมีอยู่ 5 ลักษณะด้วยกัน ซึ่ง Parasuraman et al. ได้อธิบายไว้ว่าเป็นช่องว่างที่เกิดขึ้นระหว่างผู้บริโภคและผู้ให้บริการหรือผู้วางแผนตลาด ดังแสดงในแผนภาพที่ 2.3 โดยช่องว่างที่เกิดขึ้นทั้ง 5 ลักษณะดังกล่าว ได้แก่

ช่องว่างที่ 1: เป็นช่องว่างที่เกิดขึ้นระหว่างสิ่งที่ผู้บริโภคคาดหวัง และการรับรู้ของผู้บริหารธุรกิจบริการที่มีต่อความคาดหวังของลูกค้า ซึ่งเกิดจากการที่ผู้บริหารธุรกิจไม่รู้ถึงความคาดหวังที่แท้จริงของลูกค้า

ช่องว่างที่ 2: เป็นช่องว่างที่เกิดขึ้นระหว่างการรับรู้ของผู้บริหารที่มีต่อความคาดหวังของลูกค้าและการตีความเข้าใจในความคาดหวังของลูกค้าให้กล้ายเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการมาตรฐานของบริการที่บริษัทกำหนดขึ้นไม่ตรงกับความคาดหวังของลูกค้า

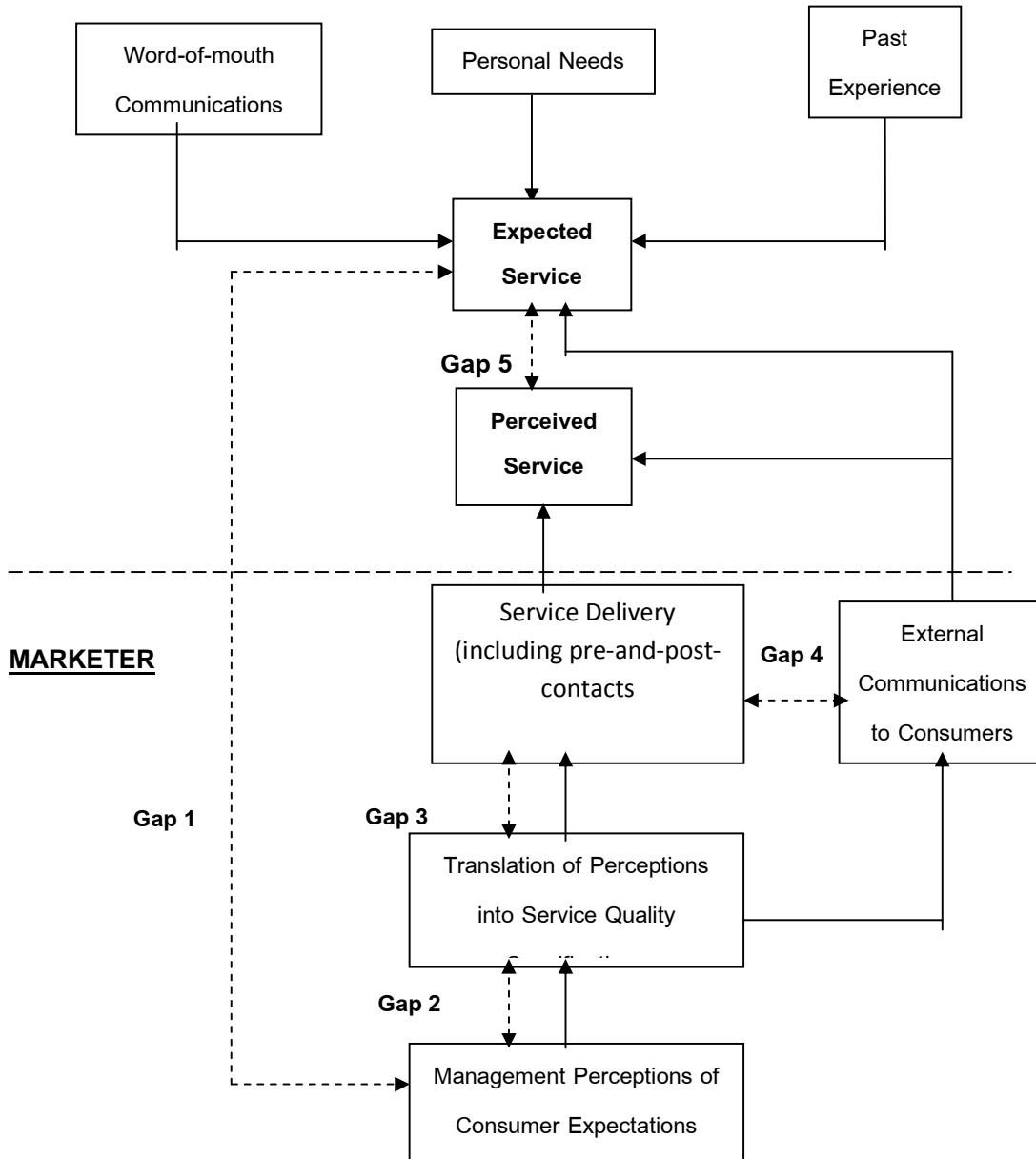
ช่องว่างที่ 3: เป็นช่องว่างที่เกิดขึ้นระหว่างมาตรฐานการให้บริการของบริษัท และการให้บริการที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากการบริการของพนักงานไม่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพบริการที่บริษัทกำหนด

ช่องว่างที่ 4: เป็นช่องว่างระหว่างการบริการที่เกิดขึ้นจริง และการสื่อสารถึงลูกค้าในรูปแบบต่างๆ ซึ่งเกิดจากการที่บริการที่นำเสนอให้กับลูกค้าไม่เป็นไปตามที่ได้ให้สัญญา กับลูกค้าไว้

ช่องว่างที่ 5: เป็นช่องว่างที่เกิดขึ้นระหว่างสิ่งที่ผู้บริโภคคาดหวัง (expected service) และการบริการที่ลูกค้าได้รับ (perceived service) หรือ ช่องว่างในมุมมองของลูกค้า (customer gap) ซึ่งช่องว่างนี้เป็นช่องว่างที่สำคัญที่สุด และมีสาเหตุมาจาก การเกิดช่องว่าง 1-4 ข้างต้น (ธีรกิติ นวัตตน ณ อุยธยา, 2547) ช่องว่างที่ 5 นี้เป็นช่องว่างที่งานวิจัยชินนีต้องการนำมาใช้เป็นประเด็นศึกษาถึงระดับคุณภาพบริการที่ลูกค้าได้รับจากโรงแรมและกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการนำไปปรับปรุงให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจต่อไป

แผนภาพที่ 2.3
แบบจำลองคุณภาพการบริการ

CONSUMER

ที่มา: From "The Integrated Gaps Model Of Service Quality", by Parasuraman, Zeithaml, and Berry, 1985.

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Gaysorn Kholthanasep (2544, p. 74-113) ทำการศึกษาถึงความคาดหวังและการรับรู้คุณภาพการบริการของลูกค้า ต่อโรงพยาบาลชั้น 1 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยวัดถูกประสงค์คือต้องการศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างความคาดหวังของลูกค้าและการรับรู้คุณภาพบริการที่ได้รับจากการบริการของโรงพยาบาล จากการศึกษาพบว่าผู้ที่มาใช้บริการของโรงพยาบาลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัท มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001-25,000 บาท และมาใช้บริการของโรงพยาบาลเพื่อการประชุมและจัดเลี้ยง โดยพบว่าผู้ที่มาใช้บริการของโรงพยาบาลได้มีความคาดหวังต่อองค์ประกอบของคุณภาพการบริการและจัดเลี้ยง โดยเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปน้อยดังนี้ ด้านความเชื่อถือ (reliability) ด้านการเข้าถึงจิตใจ (empathy) ด้านความมั่นใจได้ (assurance) ด้านการบริการที่เป็นรูปธรรม (tangible) และด้านการตอบสนอง (responsiveness) ในส่วนการรับรู้ต่อคุณภาพการบริการของผู้มาใช้บริการสามารถเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปน้อยดังนี้ ด้านความเชื่อถือ (reliability) ด้านการเข้าถึงจิตใจ (empathy) ด้านการบริการที่เป็นรูปธรรม (tangible) ด้านการตอบสนอง (responsiveness) และด้านความมั่นใจได้ (assurance) สำหรับผลของการเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ในคุณภาพการบริการพบว่ามีผู้มาใช้บริการมีความคาดหวังที่แตกต่างจากการรับรู้คุณภาพการบริการจริงของโรงพยาบาล นอกจากนี้ยังพบว่า อายุและจุดประสงค์ที่มาใช้บริการของโรงพยาบาลที่ต่างกันของผู้มาใช้บริการ จะมีความคาดหวังต่อคุณภาพการบริการของโรงพยาบาลต่างกัน และยังพบอีกว่า ระดับรายได้ ระดับการศึกษาและอายุของผู้มาใช้บริการของโรงพยาบาลที่ต่างกันจะมีการรับรู้ในคุณภาพการบริการของโรงพยาบาลต่างกัน

รัชนีพร ก้อนคำ (2547) "ได้ทำการศึกษาปัญหาพิเศษ เรื่องคุณภาพบริการของโรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา โดยนำความคิดเกี่ยวกับคุณภาพบริการของ พาราสูราม และคณะ โดยใช้เครื่องมือในการวัดคุณภาพบริการที่ปรับปรุงจาก SERVQUAL มาใช้ในการศึกษา ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ผู้รับบริการมีความคาดหวังต่อการให้บริการของโรงพยาบาลระดับ 2 และ 3 ดาว อยู่ในระดับมาก แต่มีความคาดหวังต่อการบริการดังกล่าวจากโรงพยาบาลระดับ 4 ดาวในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่าผู้รับบริการมีการรับรู้การให้บริการอยู่ในระดับมากด้วย เมื่อนำการรับรู้บริการและความคาดหวังมาเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า ผู้รับบริการมีความคาดหวังในการได้รับบริการมากกว่าการได้รับบริการจริงจากโรงพยาบาล

Olive Gabbie and Martin A. O'Neill (1996) ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณภาพบริการของโรงพยาบาลในไอร์แลนด์เหนือ โดยทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพบริการและความคาดหวังของลูกค้าผู้ใช้บริการในอุตสาหกรรมโรงพยาบาลโดยใช้เครื่องมือ SERVQUAL ทำการวัดระดับคุณภาพบริการของโรงพยาบาล 3 ดาวสองแห่งในไอร์แลนด์เหนือ (ในที่นี้จะกล่าวถึงว่าเป็นโรงพยาบาล X และโรงพยาบาล Y) เพื่อพิจารณาซึ่งว่าระหว่างความคาดหวังของผู้ใช้บริการกับการรับรู้คุณภาพบริการจริง โดยโรงพยาบาล X เป็นโรงพยาบาลที่เข้าร่วมโครงการบริหารอย่างมีคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (total quality management programme) ของศูนย์ควบคุมคุณภาพของไอร์แลนด์เหนือ (Northern Ireland Quality Centre, NIQC) และโรงพยาบาล Y เป็นโรงพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการดังกล่าว พบว่าโรงพยาบาล Y ซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่มั่นคงและมีเชื่อเสียงเป็นผู้นำตลาดของโรงพยาบาลในระดับเดียวกัน มีความคาดหวังของลูกค้าที่มีต่อการใช้บริการค่อนข้างสูงในทุกปัจจัยของคุณภาพบริการ ความคาดหวังของคุณภาพบริการของทั้งสองโรงพยาบาลมีมากที่สุดในปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ หรือไว้วางใจได้ (reliability) การให้ความมั่นใจ (assurance) ในขณะที่ปัจจัยที่ผู้มาใช้บริการมีความคาดหวังน้อยได้แก่ ความเป็นรูปธรรมของบริการ (tangibles) และ การเข้าใจความต้องการของผู้รับบริการ (empathy) ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าลูกค้าผู้มาใช้บริการโรงพยาบาลมีความสนใจเกี่ยวกับปัจจัยคุณภาพที่เป็นรูปธรรมน้อยกว่า ปัจจัยที่ไม่เป็นรูปธรรมอันได้แก่ความมีเชื่อเสียงของโรงพยาบาล เมื่อพิจารณาในด้านการรับรู้คุณภาพบริการพบว่าการรับรู้คุณภาพบริการของโรงพยาบาล X นั้นสูงกว่าการรับรู้คุณภาพบริการของโรงพยาบาล Y ในทุกปัจจัยยกเว้นปัจจัยด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ (tangibles) ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการปรับปรุงโรงพยาบาล X ในช่วงที่มีการวิจัย อย่างไรก็ได้ สามารถสรุปได้ว่าการรับรู้คุณภาพบริการที่ใกล้เคียงกับความคาดหวังของโรงพยาบาล X ที่สูงกว่าโรงพยาบาล Y (ยกเว้นด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ) แสดงให้เห็นว่าการเข้าร่วมโครงการ Total Quality Management Programme มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ

Thanika Devi Juwaheer (2004) ทำการศึกษาเรื่องการรับรู้คุณภาพบริการโรงพยาบาลในประเทศ Mauritus โดยใช้เครื่องมือที่พัฒนาจาก SERVQUAL มาทำการศึกษา และประมวลผลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (principal component factor analysis) โดยวิธีหมุนแกนแบบมุ่งฉากร (varimax rotation) เพื่อพิจารณาปัจจัยของคุณภาพบริการ ในการศึกษานี้ทำการวิเคราะห์การรับรู้ถึงคุณภาพบริการของนักท่องเที่ยวโดยให้ความสำคัญกับการแบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต่างกันเพื่อให้โรงพยาบาลสามารถวางแผนการตลาดให้เหมาะสมกับความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวนั้นๆ จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวจากประเทศต่างๆ ให้ความสำคัญกับแต่ละปัจจัยของคุณภาพบริการที่รับรู้ในระดับที่

ต่างกัน ซึ่งปัจจัยหลักที่มีผลต่อคุณภาพบริการมี 4 องค์ประกอบได้แก่ 1) ความน่าสนใจในการตกแต่งห้องพัก (room attractiveness and décor factors) 2) ลักษณะภายนอกของพนักงานและความถูกต้องแม่นยำ (staff outlook and accuracy factors) 3) ความน่าเชื่อถือ หรือความไว้วางใจ (reliability factors) 4) สภาพโดยรอบของโรงแรมและสิ่งแวดล้อม (hotel surroundings and environment factors)

Sung-sook Kang et al. (2004) ทำการศึกษาเรื่องคุณภาพบริการและผลกระทบของคุณภาพบริการที่มีต่อความพึงพอใจและพฤติกรรมความตั้งใจของผู้ใช้บริการ: กรณีศึกษาโรงแรมและเรียวกัง (โรงแรมแบบดั้งเดิม) ในญี่ปุ่น พบว่าคุณภาพบริการที่นักท่องเที่ยวรับรู้มีอิทธิพลมาจากการประเททของพัก (ในที่นี้ได้แก่ที่พักประเภทโรงแรม และที่พักประเภทเรียวกังซึ่งแบ่งย่อยตามระดับราคาเข้าพักต่อคืน) และปัจจัยหลักที่มีผลกระทบต่อความพึงพอใจและพฤติกรรมความตั้งใจของผู้ใช้บริการมากที่สุดมี 4 ด้านได้แก่ 1) ด้านกายภาพ (physical aspect) 2) ผลกระทบของการติดต่อและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น (contact performance) 3) ผลกระทบของการที่ได้รับจริงจากพนักงาน (encounter performance) และ 4) ความคิดสร้างสรรค์ (creativity) ปัจจัยที่สำคัญที่สุดได้แก่ ปัจจัยด้านกายภาพในที่นี้หมายถึงลักษณะที่พักแบบพิเศษ คือการพักแรมเพียงคืนเดียว (one-night stay) โดยปัจจัยทั้ง 4 ด้านนี้สามารถอธิบายความพึงพอใจได้ถึง 87 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นที่น่าสนใจว่าในการศึกษานี้ปัจจัยด้านคุณภาพบริการที่ส่งผลกระทบอย่างมากต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการล้วนเป็นปัจจัยในมิติของผลที่ตามมาจากการได้รับบริการ นอกจากนี้ Sung-sook Kang et al. ยังทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในคุณภาพบริการโดยรวมกับ การบอกเล่าต่อให้ผู้อื่น (word of mouth) กับความตั้งใจในการกลับมาใช้บริการ พบร่วมกับ ความพึงพอใจโดยรวมมีความเกี่ยวข้องอย่างมากในการที่ผู้ใช้บริการจะนำไปบอกต่อให้ผู้อื่นและการกลับมาใช้บริการซ้ำอีก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง คุณภาพบริการของโรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย เป็นการศึกษาวิเคราะห์จากความคาดหวังและการรับรู้ถึง คุณภาพบริการที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการมาใช้บริการของโรงพยาบาล โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ซึ่งใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักท่องเที่ยว โดยในการวิจัย มีรายละเอียดลำดับขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 ข้อมูลที่ใช้ และการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 ระยะเวลาในการศึกษา

3.1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงพยาบาล

ประชากรโรงพยาบาลที่ใช้ในการวิจัย หมายถึง โรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ จำนวน 25 แห่ง มีรายชื่อดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1

รายชื่อโรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ลำดับ	ชื่อ	จำนวนห้อง	ราคาห้องพัก
1	ช้างเผือก	50	600-700
2	เชียงใหม่ไนท์บาซาร์	32	700-1,000
3	เชียงใหม่ พลอร่า	64	800-1,000
4	เชียงใหม่ เพลสซิเดนซ์	50	500-770
5	เชียงร้อย	89	500-1,200

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ	จำนวนห้อง	ราคาห้องพัก
6	โชคชัย โอม	52	520
7	ศูนย์บริการวิชาการนานาชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	90	690-1,500
8	มนตรี	75	575-750
9	ไนท์บาร์ชาร์ อินโน๊	60	940-1,090
10	โอเอชิส เชียงใหม่	79	800-1,000
11	ปางวิมาน เพลส	63	600-1,500
12	พีเพล เพลซ ลดอร์จ	40	600-700
13	Prince / ปรินซ์	92	690-1,300
14	ราชพฤกษ์	32	800
15	รอยัล ออร์คิด ปาร์ค	75	550-1,650
16	ธนา โฮเทล	40	800-1,000
17	ท่าแพ เพลซ	90	650-1,300
18	ดิ อินเตอร์เนชันแนล วาย.เอ็ม.ซี.เอ	79	500-1,500
19	ท็อปนอร์ท	99	700-1,200
20	ศูนย์ฝึกศึกษาบุคลากรด้านปิโตรเคมีและพลังงาน ทหาร / กรมการพลังงานทหาร	42	600-1,200
21	ตราเวลเลอร์ อินโน๊	45	550-1,200
22	สำนักบริการวิชาการยุนิเซอร์ฟ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่	67	500-750
23	วิสต้า	61	535-1,007
24	วีโรส แกรนด์ พาเลซ	52	650-1,200
25	บี ทู เชียงใหม่		555-900

ในการสุ่มเลือกโรงแรมกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยทำการจับฉลากจากรายชื่อโรงแรมประชากรทั้งหมด ผู้วิจัยได้สุ่มเลือกโรงแรมมาจำนวน 8 แห่ง หรือประมาณ 1 ใน 3 ของจำนวนประชากร เพื่อใช้เป็นโรงแรมกลุ่มตัวอย่างในการรวบรวมข้อมูลจากผู้ใช้บริการต่อไป โดยโรงแรมทั้ง 8 แห่งที่ได้รับการสุ่มเลือกมา ปรากฏรายชื่อดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2

รายชื่อโรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ที่ได้รับการสูงเลือกมา

ลำดับ	ชื่อ	จำนวนห้อง	ราคาห้องพัก
1	เชียงใหม่ในท์บชาาร์	32	700-1,000
2	เชียงใหม่ เพลสซิเดนซ์	50	500-770
3	โซคชัย โอม	52	520
4	โอเอชิส เชียงใหม่	79	800-1,000
5	ปางวิมาน เพลส	63	600-1,500
6	ธนา ไฮเทล	40	800-1,000
7	ราชพฤกษ์	32	800
8	สำนักบริการวิชาการยุนิเซ็ร์ฟ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่	67	500-750

3.1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย

ประชากรนักท่องเที่ยวที่ใช้ในการวิจัย หมายถึง นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการโรงแรมระดับกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจากการคำนวณจำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการเฉลี่ยต่อวันในโรงแรมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 8 แห่ง ซึ่งโดยปกติแล้วจะมีอัตราการเนลี่ยเข้าพักต่อแห่งอยู่ที่ร้อยละ 20 หรือเท่ากับ 10.375 รายต่อแห่ง และเมื่อคำนวณด้วยระยะเวลา 30 วัน จะได้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยประมาณ 2,490 ราย (ลูกค้า 1 ราย แทนจำนวนผู้มาใช้บริการ 1 ห้อง)

เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดได้ จึงต้องใช้วิธีการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง ในการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้สูตรของ Taro Yamane ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อน

การคำนวณหาขนาดตัวอย่างจากสูตรดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ดังนั้น เมื่อกำหนดค่า $N = 2,490$ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (n) ที่คำนวณได้จึงเท่ากับ 345 คน

3.1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกจะใช้การสุ่มแบบ simple random sampling โดยการจับฉลากเพื่อสุ่มเลือกวันที่จะไปทำการเก็บข้อมูลในรอบสัปดาห์มา 3 วัน ซึ่งจากการจับฉลากปรากฏได้วันจันทร์ วันพุธและศุกร์ ดังนั้นผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามวันที่ได้สุ่มเลือกนั้นได้ข้อมูลที่ครบถ้วนตามกำหนดภายในระยะเวลา 1 เดือน

3.2 ข้อมูลที่ใช้ และการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 ข้อมูลที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้มีอยู่ 2 ประเภท คือ

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาใช้บริการโรงแรมขนาดกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 8 แห่ง โดยใช้แบบสอบถาม

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) โดยการหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่มีผู้ศึกษาและเก็บรวบรวมไว้แล้ว ในที่นี้ได้แก่ หนังสือและบทความทางวิชาการ ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวรวมทั้งผลงานการค้นคว้าวิจัยวิทยานิพนธ์ ภาคนิพนธ์ และวารสารทางวิชาการ

3.2.2 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยดุสิตธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้ประกอบการ ในการเข้าแจกแบบสอบถามจากเพื่อรวบรวมข้อมูลจากแขกที่เข้าพักในโรงแรมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 8 แห่ง

2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้แก่ผู้ประกอบการ ทั้ง 8 รายด้วยตนเองโดยผ่านฝ่ายบุคคล หรือผู้ที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ของโรงแรมแต่ละแห่ง เพื่อขอความร่วมมือและชี้แจงวัตถุประสงค์ ตลอดจนอธิบายถึงวิธีเก็บแบบสอบถาม และนัดวันรับคืนแบบสอบถาม

3) ผู้วิจัยมีการติดตามผลของการเก็บแบบสอบถามจากโรงแรมกลุ่มตัวอย่างแต่ละแห่งเป็นระยะ ๆ โดยการเข้าไปสอบถามถึงสถานการณ์ของการเก็บข้อมูล รวมถึงข้อติดขัดเพื่อช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และติดต่อขอรับแบบสอบถามคืนบางส่วนที่นักท่องเที่ยวได้กรอกเรียบร้อยแล้ว พร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับ เพื่อที่จะได้นำไปประมวลข้อมูลต่อไป

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะเป็นผู้กรอกแบบสอบถามเอง (self administered questionnaire) เพื่อทราบถึงระดับความสำคัญของความคาดหวังและการรับรู้เกี่ยวกับคุณภาพบริการ โดยผู้จัดได้ศึกษา และตัดสินใจใช้เครื่องมือในการประเมินคุณภาพการบริการ SERVQUAL ของ Parasuraman, Zeithaml and Berry (1990)

องค์ประกอบของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ โดยเป็นแบบกำหนดให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการใช้บริการของลูกค้า ได้แก่ จำนวนคนที่มาใช้บริการด้วยกัน ระยะเวลาที่พัก ลักษณะการมาใช้บริการ และเหตุผลในการเลือกใช้บริการกับทางโรงแรม

ส่วนที่ 3 ความคาดหวังและการรับรู้ในคุณภาพการบริการของผู้ใช้บริการจากโรงแรมระดับกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นตามแบบสอบถามของ Parasuraman et al. (1988) ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน โดยแบ่งเป็น

- ด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรม
- ด้านความไว้วางใจได้ในการบริการ
- ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ
- ด้านการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการ
- ด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการบริการของโรงแรม

อนึ่ง ข้อคำถามในส่วนที่ 3 ซึ่งใช้วัดความคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพการบริการของผู้ใช้บริการจากโรงแรมกลุ่มตัวอย่างนี้ จะเป็นข้อคำถามแบบประเมินค่าของ Likert ซึ่งแบ่งระดับของความคาดหวังและการรับรู้ในคุณภาพการบริการ เป็น 5 ระดับ โดยระดับความคาดหวังและการรับรู้จะแบ่งตามระดับคะแนนที่วัด ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

5 หมายถึง	ระดับคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพบริการในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง	ระดับคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพบริการในระดับมาก
3 หมายถึง	ระดับคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพบริการในระดับปานกลาง
2 หมายถึง	ระดับคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพบริการในระดับน้อย
1 หมายถึง	ระดับคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพบริการในระดับน้อยที่สุด

จากการให้คะแนนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยแบ่งเกณฑ์ในการวัดครั้งนี้ออกเป็น 5 ระดับ มีวิธีการกำหนดช่วงคะแนนในการพิจารณาจะตับความสำคัญ โดยใช้การแบ่งช่วงคะแนนระดับมากที่สุดถึงระดับน้อยที่สุด และกำหนดความกว้างของอันตรากาศั้นที่อยู่ระหว่างมากไปจนน้อย เกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับ มีรายละเอียดดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.50 - 5.00	ผู้รับบริการพอใจในคุณภาพบริการในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	ผู้รับบริการพอใจในคุณภาพบริการในระดับมาก
2.50 - 3.49	ผู้รับบริการพอใจในคุณภาพบริการในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	ผู้รับบริการพอใจในคุณภาพบริการในระดับน้อย
1.00 - 1.49	ผู้รับบริการพอใจในคุณภาพบริการในระดับน้อยที่สุด

ในประเด็นของคุณภาพบริการจะประเมินจากการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการรับรู้และค่าเฉลี่ยของความคาดหวังในแต่ละด้าน โดยการนำค่าเฉลี่ยของการรับรู้ถึงคุณภาพบริการเป็นตัวตั้ง แล้วลบด้วยค่าคะแนนเฉลี่ยของความคาดหวังต่อคุณภาพบริการ จะได้ผลต่างเป็นคะแนนคุณภาพบริการ ซึ่งสามารถตีความหมายของคุณภาพบริการออกได้เป็น 3 ระดับดังนี้

1) คุณภาพบริการที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ หรือผลต่างมีค่าเป็นลบ หมายถึง การคาดหวังในการได้รับการบริการต่างกว่าคุณภาพการบริการที่ได้รับจริง

2) คุณภาพบริการที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังเท่ากับค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ หรือไม่เกิดผลต่าง หมายถึง การคาดหวังในการได้รับการบริการเท่ากับคุณภาพการบริการที่ได้รับจริง

3) คุณภาพบริการที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ หรือผลต่างมีค่าเป็นบวก หมายถึง การคาดหวังในการได้รับการบริการสูงกว่าคุณภาพการบริการที่ได้รับจริง

นอกจากข้อมูลที่ได้จากการรวมแบบสอบถามแล้ว ข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการศึกษาครั้งนี้ยังรวมถึงข้อมูลของโรงเรียนแต่ละแห่งที่ศึกษา อันประกอบไปด้วย อายุของโรงเรียน และลักษณะการบริหารจัดการ ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยจะทำการสอบถามโดยตรงจากผู้ประกอบการหรือผู้ที่รับผิดชอบในเรื่องนี้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมมาดำเนินการ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำหรับ SPSS for Windows (SPSS/PC) ดังนี้

- 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ
- 2) ข้อมูลระดับความคาดหวังและการรับรู้ในคุณภาพการบริการของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 5 ด้าน ทั้งโดยรวม แต่ละด้าน และแต่ละข้อย่อย วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามระดับความคาดหวังในคุณภาพการบริการและระดับการรับรู้ในคุณภาพการบริการ
- 3) ความแตกต่างระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ในคุณภาพการบริการของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการนำค่าเฉลี่ยของความคาดหวังในคุณภาพการบริการลบออกจากค่าเฉลี่ยของการรับรู้ในคุณภาพการบริการ โดยรวม แต่ละด้าน และแต่ละข้อย่อย และวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้สถิติอ้างอิง Paired t-test ว่าเป็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

4) การทดสอบสมมติฐาน

4.1 สถิติทดสอบที่ (Independent t-test) จะถูกนำมาใช้เพื่อทดสอบสมมติฐานในส่วนของอายุของโรงเรม และลักษณะการบริหารจัดการ กับการรับรู้ถึงคุณภาพบริการของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่อการใช้บริการโรงเรมขนาดกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

4.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) จะถูกนำมาใช้เพื่อทดสอบสมมติฐานในส่วน เหตุผลในการเลือกใช้บริการกับทางโรงเรม ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

3.5 ระยะเวลาในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ใช้เวลาทำการศึกษาทั้งสิ้น 10 เดือน ตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2552 – มิถุนายน พ.ศ. 2553 และทำการเก็บข้อมูลในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง คุณภาพบริการของโรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงพยาบาลที่ทำการเก็บแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 3 ความคาดหวังและการรับรู้ในคุณภาพการบริการของโรงพยาบาล

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงพยาบาลที่ทำการเก็บแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลทั่วไปของโรงพยาบาลที่ทำการเก็บแบบสอบถาม

ลักษณะโรงพยาบาล	จำนวนโรงพยาบาล (8 แห่ง)	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (345 คน)
อายุโรงพยาบาล		
น้อยกว่า 10 ปี	4 (ร้อยละ 50.0)	208 (ร้อยละ 60.3)
10 ปีขึ้นไป	4 (ร้อยละ 50.0)	137 (ร้อยละ 39.7)
ลักษณะการบริหารจัดการ		
เจ้าของกิจการบริหารเอง	5 (ร้อยละ 62.5)	199 (ร้อยละ 57.7)
จ้างผู้อื่นมาบริหาร	3 (ร้อยละ 37.5)	146 (ร้อยละ 42.3)

ข้อมูลที่เก็บจากแขกผู้มาพักโรงพยาบาลในเมืองเชียงใหม่สำหรับการศึกษาระบบนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมจากโรงพยาบาลทั้งสิ้น 8 แห่ง (ดังมีรายชื่อในหัวข้อ 3.1 หน้า 37) แบ่งออกเป็นกลุ่ม โรงพยาบาลที่มีอายุน้อยกว่า 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนกลุ่มละ 4 แห่งเท่ากัน นอกจากนี้ผู้วิจัย

ยังได้แบ่งrongremออกตามลักษณะของการบริหาร ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นกลุ่มrongremที่เข้าของกิจการบริหารเอง (5 แห่ง) และกลุ่มrongremที่จ้างผู้อื่นมาบริหาร (3 แห่ง) ซึ่งคุณสมบัติทั้ง 2 ประการนี้ ผู้วิจัยจะได้นำมาใช้เปรียบเทียบถึงความแตกต่างในประเด็นคุณภาพบริการต่อไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของrongremที่ทำการเก็บแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.2

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

	ลักษณะประชากร	จำนวน (345 คน)	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		168	48.7
หญิง		177	51.3
อายุ			
ไม่เกิน 25 ปี		79	22.9
26 – 35 ปี		140	40.6
36 – 45 ปี		77	22.3
46 – 55 ปี		37	10.7
56 ปีขึ้นไป		12	3.5
สถานภาพสมรส			
โสด		204	59.1
สมรส		135	39.1
หน่าย/ หย่าร้าง		6	1.7
จบระดับการศึกษาสูงสุด			
มัธยมศึกษา		25	7.2
ปวช. – อุดมปริญญาหรือ เที่ยบเท่า		12	3.5
ปริญญาตรี		237	68.7
สูงกว่าปริญญาตรี		71	20.6

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลักษณะประชากร	จำนวน (345 คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	41	11.9
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	97	28.1
เจ้าของกิจการ	60	17.4
ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท	123	35.7
อื่น ๆ	24	7.0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	80	23.2
10,000 - 20,000 บาท	64	18.6
20,001 - 30,000 บาท	90	26.1
30,001 - 40,000 บาท	66	19.1
40,001 - 50,000 บาท	16	4.6
มากกว่า 50,000 บาท	29	8.4

จากตารางที่ 4.2 สามารถอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาพักโรงแรมขนาดกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 345 คน ได้ดังนี้

นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีทั้งเป็นเพศชายและหญิงในสัดส่วนเกือบทุกเท่าทัน โดยเพศหญิงมีจำนวนมากกว่าเพศชายเล็กน้อย (คิดเป็นร้อยละ 51.3 และร้อยละ 48.7 ตามลำดับ) เกือบครึ่งหนึ่งมีอายุอยู่ในช่วง 26-35 ปี (ร้อยละ 40.6) และกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด (คิดเป็นร้อยละ 59.1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (คิดเป็นร้อยละ 68.7) และผู้ที่จบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี ก็มีถึงร้อยละ 20.6 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท และรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (คิดเป็นร้อยละ 35.7 และ 28.1 ตามลำดับ) ทั้งนี้ เนื่องจากโรงแรมระดับกลางในจังหวัดเชียงใหม่มีราคาค่อนข้างต่ำ (ประมาณ 500 – 999 บาท) จึงเป็นเหตุให้กลุ่มตัวอย่างที่มาเข้าพักส่วนใหญ่ (เกือบร้อยละ 70) เป็นผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 30,000 บาท

ข้อมูลพฤติกรรมการใช้บริการ

ตารางที่ 4.3

ข้อมูลพฤติกรรมการใช้บริการของผู้ตอบแบบสอบถาม

พฤติกรรมการใช้บริการ	จำนวน (345 คน)	ร้อยละ
วัตถุประสงค์การมาเชียงใหม่ของท่านในครั้งนี้		
เพื่อเดินทางมาท่องเที่ยวหรือเยี่ยมญาติในจังหวัด เชียงใหม่	110	31.9
เพื่อเวลาค้างคืนเนื่องจากเป็นทางผ่านไปยังจังหวัดอื่น	18	5.2
เพื่อเดินทางมาติดต่อธุรกิจหรือประชุมสัมมนา อื่น ๆ (เช่น มาปฏิบัติธรรม, มาจากต่างจังหวัดเพื่อมาเรียน)	152	44.1
จำนวนผู้ที่เดินทางมาเข้าพักพร้อมกัน	65	18.8
มาพักเพียงคนเดียว	68	19.7
มาพัก 2 คน	159	46.1
มาพักมากกว่า 2 คน	118	34.2
ระยะเวลาที่พัก		
1 คืน	203	58.8
2 - 3 คืน	111	32.2
มากกว่า 3 คืน	31	9.0
ก่อนมา ได้ติดต่อจองห้องพักไว้ก่อนหรือไม่		
จอง	55	15.9
ไม่ได้จอง	290	84.1
ท่านเคยพักที่โรงแรมนี้มาก่อนหรือไม่		
ไม่เคย ครั้งนี้เป็นครั้งแรก	181	52.5
เคย	164	47.5

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

พฤติกรรมการใช้บริการของนักท่องเที่ยว	จำนวน (345 คน)	ร้อยละ
ความบ่อຍในการเข้าพัก *		
สัปดาห์ละ 1 ครั้งเป็นอย่างน้อย	7	4.3
ประมาณเดือนละ 1 ครั้ง	24	14.6
มากกว่า 1 ครั้ง/เดือน	15	9.1
ประมาณ 3-4 เดือน/ ครั้ง	70	42.7
ประมาณปีละ 1 ครั้ง	20	12.2
อื่น ๆ	28	17.1
* จำนวนและร้อยละ คำนวณจากจำนวนผู้เดินทางเข้าพัก 164 คน		
เหตุผลสำคัญที่เลือกพักที่โรงแรมนี้		
เคยมาพักแล้วชอบ	105	30.4
คำแนะนำจากเพื่อน/ คนรู้จัก	93	27.0
อ่านพบในสื่อต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ แผ่นพับ ป้าย	25	7.2
โฆษณา		
ตอบสนองความต้องการเฉพาะตนได้ เช่น ใกล้บ้าน	79	22.9
ญาติ ใกล้แหล่งท่องเที่ยว ใกล้สถานที่จะไปติดต่อ		
อื่นๆ (เช่น ราคาถูก, มีโปรโมชั่นส่งเสริมการขาย)	43	12.5

จากการที่ 4.3 สามารถอธิบายข้อมูลข้อมูลพฤติกรรมการใช้บริการของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาพักโรงแรมขนาดกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 345 คน ได้ดังนี้

เนื่องจากเชียงใหม่เป็นจังหวัดใหญ่ มีธุรกิจหลายหลากรูปแบบถึงแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของการศึกษาครั้งนี้เดินทางมาเชียงใหม่เพื่อติดต่อธุรกิจ หรือประชุมสัมมนาจำนวนมากที่สุด ขณะเดียวกันผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวหรือเยี่ยมญาติในจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนไม่น้อยเช่นกัน (คิดเป็นร้อยละ 44.1 และ 31.9 ตามลำดับ) และนิยมเดินทางมาเข้าพักพร้อมกัน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 46.1) ซึ่งกว่าครึ่งใช้เวลาเข้าพักเพียง 1 คืน (ร้อยละ 58.8) นอกจากนี้ ข้อมูลยังได้แสดงให้เห็นอีกว่า ผู้มาพักส่วนใหญ่ไม่ได้ทำการจองห้องพักมาล่วงหน้า โดยมีจำนวนมากถึงร้อยละ 84.1 สาเหตุหลักเนื่องจากจำนวนที่พักในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่มี

มากมายเกินกว่าจำนวนลูกค้าที่ต้องการใช้บริการจริงให้เลือกเข้าพักรามากมาย ดังนั้นถ้าหากนักท่องเที่ยวไม่ได้เดินทางมาในช่วงเทศกาล จึงอาจไม่จำเป็นจะจองห้องพักล่วงหน้า

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีทั้งไม่เคยและเคยเข้าพักรอมแห่งนั้น ๆ มา ก่อน ในสัดส่วนเกือบเท่ากัน โดยผู้ที่ไม่เคยใช้บริการมีจำนวนมากกว่าผู้ที่เคยเล็กน้อย (คิดเป็นร้อยละ 52.5 และร้อยละ 47.5 ตามลำดับ) ในส่วนของผู้ที่เคยมาใช้บริการแล้วส่วนใหญ่จะมาพักประมาณ 3-4 เดือน/ ครั้ง ทั้งนี้ เหตุผลสำคัญที่นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างใช้เลือกเข้าพักรอมแต่ ละแห่ง แบ่งได้เป็น 3 เหตุผลใหญ่ ๆ คือการแพร่กระจายที่ของที่เที่ยว ใกล้สถานที่จะไปติดต่อ ซึ่งมี จำนวนมากสุด คิดเป็นร้อยละ 35.4 ประการที่สอง คือจากการได้รับคำแนะนำ/ ข้อมูลเชิงชวนจาก แหล่งต่าง ๆ (แบ่งได้เป็นจากคำแนะนำของคนรู้จัก และจากการอ่านพับในสื่อต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ แผ่นพับ ป้ายโฆษณา) (ร้อยละ 34.2) และประการสุดท้าย คือจากประสบการณ์ที่เคยมาพักแล้วชอบ (ร้อยละ 30.4)

ส่วนที่ 3 ความคาดหวังและการรับรู้ในคุณภาพการบริการของโรงแรม

ตารางที่ 4.4

ค่าเฉลี่ยและระดับของค่าเฉลี่ยของความคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพการบริการของผู้ต้อง แบบสอบถาม โดยจำแนกเป็นรายด้านของคุณภาพบริการ

คุณภาพของการบริการ	ความ	ระดับ	การรับรู้	ระดับ
	คาดหวัง	ความ	คาดหวัง	การรับรู้
ด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรม				
1. พนักงานของโรงแรมแต่งกายประณีต เรียบร้อย	3.74	มาก	3.79	มาก
2. โรงแรมมีเวลาให้บริการที่สะดวกสำหรับผู้มาใช้ บริการในโรงแรม	3.72	มาก	3.86	มาก
3. โรงแรมมีเครื่องมือที่ใช้ในการบริการที่ทันสมัย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	3.70	มาก	3.64	มาก
4. การเช็คอินและเช็คเอาท์รวดเร็ว	3.85	มาก	4.06	มาก
5. วัสดุสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับการให้บริการ มีรูปลักษณ์ สวยงามน่าหยิบอ่าน	3.58	มาก	3.59	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

คุณภาพของการบริการ	ความ	ระดับ	การรับรู้	ระดับ
	คาดหวัง	ความ	คาดหวัง	การรับรู้
6. การตกแต่งบริเวณภายในของโรงพยาบาลมีความสวยงาม ดูดี	3.68	มาก	3.74	มาก
7. สภาพแวดล้อมภายนอกสะอาดและมีคุณภาพ	3.81	มาก	3.93	มาก
8. โรงพยาบาลตั้งอยู่ในบริเวณที่เข้าถึงสะดวก	3.95	มาก	4.18	มาก
9. โรงพยาบาลมีบริการอื่นๆ ที่หลากหลาย	3.54	มาก	3.56	มาก
10. ห้องพักของโรงพยาบาลสะอาดและสะดวกสบาย	3.75	มาก	3.84	มาก
11. เครื่องเรือนในห้องพักมีการตกแต่งที่สวยงาม	3.63	มาก	3.65	มาก
12. ในห้องพักได้จัดเครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ครบครัน	3.63	มาก	3.57	มาก
รวม	3.72	มาก	3.78	มาก
ด้านความไว้วางใจในการบริการ				
13. พนักงานให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และเข้าใจง่ายแก่ลูกค้าที่มาใช้บริการ	3.70	มาก	3.75	มาก
14. พนักงานของโรงพยาบาลให้บริการได้อย่างถูกต้องในแต่ละขั้นตอนของการให้บริการ	3.72	มาก	3.79	มาก
15. เมื่อทางโรงพยาบาลสัญญาว่าจะให้บริการบางอย่างแก่ลูกค้าที่มาใช้บริการ โรงพยาบาลก็สามารถให้บริการนั้นได้ตามที่สัญญา	3.59	มาก	3.65	มาก
16. โรงพยาบาลสามารถให้บริการตรงตามเวลาที่กำหนด	3.68	มาก	3.83	มาก
17. ทางโรงพยาบาลให้ความเป็นส่วนตัวแก่ลูกค้าที่เข้าพักที่โรงพยาบาลได้เป็นอย่างมาก	3.79	มาก	4.04	มาก
18. การบันทึกรายการใช้บริการถูกต้อง ปราศจากข้อผิดพลาด	3.81	มาก	3.88	มาก
รวม	3.72	มาก	3.82	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

คุณภาพของการบริการ	ความ	ระดับ	การรับรู้	ระดับ
	คาดหวัง	ความ	คาดหวัง	การรับรู้
ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ				
19. พนักงานมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการและสามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง	3.78	มาก	3.92	มาก
20. พนักงานเต็มใจในการให้บริการแก่ผู้มาเข้าพักและผู้ใช้บริการเสมอ	3.72	มาก	3.88	มาก
21. พนักงานของโรงแรมสามารถแจ้งเวลาที่ใช้ในการให้บริการที่แน่นอนแก่ผู้มาใช้บริการได้	3.73	มาก	3.83	มาก
22. พนักงานของโรงแรมพร้อมที่จะให้บริการแก่แขกผู้มาใช้บริการในทันทีเมื่อได้รับการร้องขอ	3.80	มาก	3.88	มาก
23. ทางโรงแรมเอาใจใส่ต่อปัญหาของแขกผู้เข้าพักเป็นอย่างดี	3.77	มาก	3.88	มาก
24. โรงแรมมีการตอบรับความต้องการของแขกผู้เข้าพักอย่างรวดเร็ว	3.83	มาก	3.90	มาก
รวม	3.77	มาก	3.88	มาก
ด้านการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการ				
25. พนักงานของโรงแรมมีความรู้เพียงพอในการตอบคำถามของผู้มาใช้บริการในโรงแรม	3.77	มาก	3.85	มาก
26. พฤติกรรมของพนักงานสามารถทำให้ผู้มาใช้บริการในโรงแรมมีความไว้วางใจ	3.83	มาก	3.96	มาก
27. พนักงานของโรงแรมมีทักษะในการปฏิบัติงานอย่างเชี่ยวชาญ	3.79	มาก	3.76	มาก
28. ทางโรงแรมสามารถทำให้ผู้มาใช้บริการรู้สึกปลอดภัยในช่วงเวลาที่เข้าพักในโรงแรม	3.80	มาก	3.89	มาก
29. โรงแรมมีสภาพลักษณ์ดีเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป	3.79	มาก	3.90	มาก
30. โรงแรมมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย	3.75	มาก	3.99	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

คุณภาพของการบริการ	ความ	ระดับ	การรับรู้	ระดับ
	คาดหวัง	ความ	คาดหวัง	การรับรู้
31. ทางโรงพยาบาลให้ความสำคัญกับข้อติดตามและพยาบาลแก่ปัญหาของผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.68	มาก	3.90	มาก
รวม	3.78	มาก	3.89	มาก
ด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ				
32. พนักงานของโรงพยาบาลเรื่องร้าวเกี่ยวกับโรงพยาบาลเป็นอย่างดี	3.71	มาก	3.78	มาก
33. พนักงานของโรงพยาบาลสามารถให้ความสนใจและบริการเฉพาะบุคคลแก่ผู้มาใช้บริการได้	3.66	มาก	3.74	มาก
34. พนักงานของโรงพยาบาลเข้าใจความต้องการที่แตกต่างของผู้มาใช้บริการในโรงพยาบาล	3.72	มาก	3.89	มาก
35. โรงพยาบาลมีการให้บริการที่สะดวกทั้งเวลาและสถานที่ตามความต้องการของลูกค้า เช่น ห้องอาหารของโรงพยาบาลมีเวลาให้บริการที่ยืดหยุ่น บริการรูมเซอร์วิสสามารถเรียกได้ในเวลาที่ผู้ใช้บริการต้องการ	3.74	มาก	3.81	มาก
36. ทางโรงพยาบาลมีความตั้งใจที่จะให้บริการที่ดีที่สุด แก่ผู้มาใช้บริการในโรงพยาบาล	3.86	มาก	3.99	มาก
37. พนักงานให้บริการอย่างมีมารยาท และสุภาพ อ่อนโยน	3.97	มาก	4.06	มาก
38. ทางโรงพยาบาลให้บริการอาหารที่มีคุณภาพและมีคุณค่าทางโภชนาการสูง	3.74	มาก	3.70	มาก
รวม	3.77	มาก	3.85	มาก

จากข้อมูลในตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นถึงระดับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวก่อนได้รับบริการจากโรงแรมขนาดกลาง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และระดับการรับรู้หลังได้รับบริการ พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในระดับมากต่อคุณภาพการบริการในทุก ๆ ด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในแต่ละด้านเฉลี่ยใกล้เคียงกันอย่างมาก กล่าวคือค่าเฉลี่ยของความคาดหวังในด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรมเท่ากับ 3.72 ด้านความไว้วางใจได้ในการบริการเท่ากับ 3.72 ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการเท่ากับ 3.77 ด้านการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการเท่ากับ 3.78 และด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการเท่ากับ 3.77 ทั้งนี้หากพิจารณาในรายละเอียดทุกหัวข้อในแต่ละด้านแล้ว พบว่าเรื่องที่ลูกค้าให้ความคาดหวังในลำดับต้น ๆ คือเรื่องพนักงานให้บริการอย่างมีมารยาท และสุภาพอ่อนโยน (3.97) ความตั้งใจที่จะให้บริการที่ดีที่สุดแก่ผู้มาใช้บริการในโรงแรม (3.86) การตอบรับความต้องการของแขกผู้เข้าพักอย่างรวดเร็ว (3.83) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเช็คอินและเช็คเอาท์ที่รวดเร็ว (3.85) นอกจากนี้การบันทึกการใช้บริการได้อย่างถูกต้อง ปราศจากข้อผิดพลาด ก็เป็นเรื่องที่แขกผู้มาพักให้ความสำคัญเช่นกัน (3.81)

ส่วนเรื่องการรับรู้ของบริการที่ได้รับจริง จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในแต่ละด้านเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกันทุกด้าน เช่นกัน โดยค่าเฉลี่ยในด้านการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการจะมากกว่าด้านอื่นเล็กน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89) โดยที่ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ในคุณภาพบริการในด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรมเท่ากับ 3.78 ด้านความไว้วางใจได้ในการบริการเท่ากับ 3.82 ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการเท่ากับ 3.88 และด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการเท่ากับ 3.85 ทั้งนี้หากพิจารณาในรายละเอียดทุกหัวข้อในแต่ละด้านแล้ว พบว่าเรื่องที่ลูกค้ารับรู้คุณภาพบริการมากที่สุด คือโรงแรมตั้งอยู่ในบริเวณที่เข้าถึงสะดวก ซึ่งค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.18 ทางโรงแรมสามารถให้ความเป็นส่วนตัวแก่ลูกค้าที่เข้าพักที่โรงแรมได้เป็นอย่างมาก (4.04) พนักงานให้บริการอย่างมีมารยาท และสุภาพอ่อนโยน (4.06) และการเช็คอินและเช็คเอาท์รวดเร็ว (4.06)

ตารางที่ 4.5

ค่าเฉลี่ยคุณภาพบริการ (ส่วนต่างของค่าเฉลี่ยของความคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพบริการ) ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกเป็นรายด้านของคุณภาพบริการ

คุณภาพของการบริการ	ความคาดหวัง	การรับรู้	ส่วนต่าง ***	t-value
ด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรม				
1. พนักงานของโรงพยาบาลแต่งกายประณีต เรียบร้อย	3.74	3.79	0.05	1.095
2. โรงพยาบาลให้บริการที่สะดวกสำหรับผู้มาใช้บริการในโรงพยาบาล	3.72	3.86	0.14	3.204**
3. โรงพยาบาลมีเครื่องมือที่ใช้ในการบริการที่ทันสมัย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	3.70	3.64	-0.06	1.148
4. การเช็คอินและเช็คเอาท์รวดเร็ว	3.85	4.06	0.21	5.203**
5. วัสดุสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับการให้บริการ มีรูปลักษณ์สวยงามน่าหยอดอ่าน	3.58	3.59	0.01	0.121
6. การตกแต่งบริเวณภายในของโรงพยาบาลมีความสวยงาม ดูดี	3.68	3.74	0.07	1.785
7. สภาพแวดล้อมภายนอกมีความสะอาดและมีคุณภาพ	3.81	3.93	0.13	3.427**
8. โรงพยาบาลตั้งอยู่ในบริเวณที่เข้าถึงสะดวก	3.95	4.18	0.23	6.482**
9. โรงพยาบาลมีบริการอื่นๆที่หลากหลาย	3.54	3.56	0.02	0.399
10. ห้องพักของโรงพยาบาลสะอาดและสะดวกสบาย	3.75	3.84	0.10	2.202*
11. เครื่องเรือนในห้องพักมีการตกแต่งที่สวยงาม	3.63	3.65	0.02	0.392
12. ในห้องพักได้จัดเครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆ ไว้ครบครัน	3.63	3.57	-0.06	1.302
รวม	3.72	3.78	0.07	2.431*
ด้านความไว้วางใจได้ในการบริการ				
13. พนักงานให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และเข้าใจง่ายแก่ลูกค้าที่มาใช้บริการ	3.70	3.75	0.06	1.172

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

คุณภาพของการบริการ	ความ คาดหวัง	การรับรู้	ส่วนต่าง ***	t-value
14. พนักงานของโรงพยาบาลให้บริการได้อย่างถูกต้องในแต่ละขั้นตอนของการให้บริการ	3.72	3.79	0.07	1.869
15. เมื่อทางโรงพยาบาลสัญญาว่าจะให้บริการ บางอย่างแก่ลูกค้าที่มาใช้บริการ โรงพยาบาล สามารถให้บริการนั้นได้ตามที่สัญญา	3.59	3.65	0.06	1.714
16. โรงพยาบาลให้บริการตรงตามเวลาที่กำหนด	3.68	3.83	0.14	4.400**
17. ทางโรงพยาบาลให้ความเป็นส่วนตัวแก่ลูกค้าที่เข้าพักรักษาตัวมาก	3.79	4.04	0.25	6.953**
18. การบันทึกรายการใช้บริการถูกต้อง ปราศจากข้อผิดพลาด	3.81	3.88	0.07	2.116*
รวม	3.72	3.82	0.11	3.905**
ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ				
19. พนักงานมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ ของผู้มาใช้บริการและสามารถให้บริการได้อย่าง ทั่วถึง	3.78	3.92	0.14	4.633**
20. พนักงานเต็มใจในการให้บริการแก่ผู้มาเข้า พักรักษาตัว	3.72	3.88	0.16	4.185**
21. พนักงานของโรงพยาบาลแจ้งเวลาที่ใช้ ในการให้บริการที่แน่นอนแก่ผู้มาใช้บริการได้	3.73	3.83	0.10	2.471*
22. พนักงานของโรงพยาบาลพร้อมที่จะให้บริการแก่ แขกผู้มาใช้บริการในทันทีเมื่อได้รับการร้องขอ	3.80	3.88	0.08	2.349*
23. ทางโรงพยาบาลเอาราชการให้ต่อปัญหาของแขกผู้มาเข้า พักรักษาตัว	3.77	3.88	0.10	2.840*
24. โรงพยาบาลมีการตอบรับความต้องการของแขก ผู้เข้าพักรักษาตัวอย่างรวดเร็ว	3.83	3.90	0.08	1.979**
รวม	3.77	3.88	0.11	3.938**

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

คุณภาพของการบริการ	ความคาดหวัง	การรับรู้	ส่วนต่าง ***	t-value
ด้านการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการ				
25. พนักงานของโรงพยาบาลมีความรู้เพียงพอในการตอบคำถามของผู้มาใช้บริการในโรงพยาบาล	3.77	3.85	0.07	2.017*
26. พฤติกรรมของพนักงานสามารถทำให้ผู้มาใช้บริการในโรงพยาบาลมีความไว้วางใจ	3.83	3.96	0.12	3.437**
27. พนักงานของโรงพยาบาลมีทักษะในการปฏิบัติงานอย่างเชี่ยวชาญ	3.79	3.76	-0.03	0.625
28. ทางโรงพยาบาลสามารถทำให้ผู้มาใช้บริการรู้สึกปลอดภัยในช่วงเวลาที่เข้าพักระบประเวศ	3.80	3.89	0.09	2.060**
29. โรงพยาบาลเป็นที่ยอมรับทั่วไป	3.79	3.90	0.10	2.669**
30. โรงพยาบาลมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย	3.75	3.99	0.24	6.504**
31. ทางโรงพยาบาลให้ความสำคัญกับข้อติดตามและพยายามแก้ปัญหาของผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.68	3.90	0.21	5.961**
รวม	3.78	3.89	0.12	3.776**
ด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ				
32. พนักงานของโรงพยาบาลเรื่องราวเกี่ยวกับโรงพยาบาลเป็นอย่างดี	3.71	3.78	0.07	1.746
33. พนักงานของโรงพยาบาลสามารถให้ความสนใจและบริการเฉพาะบุคคลแก่ผู้มาใช้บริการได้	3.66	3.74	0.08	1.940
34. พนักงานของโรงพยาบาลเข้าใจความต้องการที่แตกต่างของผู้มาใช้บริการในโรงพยาบาล	3.72	3.89	0.17	3.920**
35. โรงพยาบาลให้บริการที่สะดวกทั้งเวลาและสถานที่ตามความต้องการของลูกค้า เช่น ห้องอาหารของโรงพยาบาลให้บริการที่ยืดหยุ่น บริการรูมเซอร์วิสสามารถเรียกได้ในเวลาที่ผู้ใช้บริการต้องการ	3.74	3.81	0.06	1.767

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

คุณภาพของการบริการ	ความคาดหวัง	การรับรู้	ส่วนต่าง ***	t-value
36. ทางโรงพยาบาลมีความตั้งใจที่จะให้บริการที่ดีที่สุดแก่ผู้มาใช้บริการในโรงพยาบาล	3.86	3.99	0.13	2.907**
37. พนักงานให้บริการอย่างมีมารยาท และสุภาพอ่อนโยน	3.97	4.06	0.09	2.067*
38. ทางโรงพยาบาลให้บริการอาหารที่มีคุณภาพและมีคุณค่าทางโภชนาการสูง	3.74	3.70	-0.04	.849
รวม	3.77	3.85	0.08	2.326*

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

*** ส่วนต่าง หมายถึง ค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ถึงคุณภาพบริการที่ได้รับจริง ลบด้วย ค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังในการบริการที่คาดว่าจะได้รับ โดยหากค่าเป็นบวก ปั้งบอกถึงคุณภาพการบริการที่ได้รับสูงกว่าที่คาดหวังไว้ หากค่าเป็นลบ ปั้งบอกถึงคุณภาพบริการที่ได้รับต่ำกว่าที่คาดหวังไว้

จากการที่ 4.5 พบว่าค่าเฉลี่ยของคุณภาพบริการ (พิจารณาจากส่วนต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพบริการที่ได้รับจริง) ของผู้ตอบแบบสอบถามในทุกด้าน มีผลเป็นบวก นั่นหมายความถึงว่านักท่องเที่ยกล้วนตัวอย่างได้รับบริการที่มากกว่าหรือต่ำกว่าที่คาดหวังไว้ หรืออาจกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพึงพอใจกับบริการที่ได้รับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้าน การตอบสนองต่อผู้รับบริการที่ความต่างระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ของทุกข้อ เป็นความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาในคุณภาพบริการในส่วนรายละเอียดแล้วจะเห็นได้ว่าลูกค้ากลุ่มตัวอย่างนี้ จะพอยกับลักษณะทางกายภาพของโรงพยาบาลในลำดับต้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสภาพแวดล้อมของโรงพยาบาลที่ปลอดภัย, ที่ตั้งของโรงพยาบาลที่เข้าถึงสะดวก และการที่โรงพยาบาลให้ความเป็นส่วนตัว แก่ลูกค้าได้ รองลงมาจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริการ ซึ่งได้แก่เรื่องการเช็คอินและเช็คเอาท์ที่รวดเร็ว, พนักงานมีจำนวนเพียงพอสามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึงและตรงตามเวลาที่กำหนด ตลอดจนพนักงานเต็มใจในการให้บริการแก่ผู้มาเข้าพักระบุใช้บริการเสมอ ทั้งนี้จะสังเกตได้ว่า ในบางหัวข้ออยู่อยู่ส่วนต่างคุณภาพบริการมีค่าเป็นลบ นั่นแสดงถึงว่าทางโรงพยาบาลยังไม่ได้จัดทำหรือให้บริการได้ในระดับที่ลูกค้าคาดหวังไว้ ซึ่งได้แก่เรื่องเครื่องมือที่ใช้ในการบริการที่ทันสมัยหรืออยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน (ส่วนต่างเท่ากับ -0.06) การจัดเครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ครบถ้วนใน

ห้องพัก (ส่วนต่างเท่ากับ -0.06), การให้บริการอาหารที่มีคุณภาพและมีคุณค่าทางโภชนาการ (ส่วนต่างเท่ากับ -0.04) และทักษะในการปฏิบัติงานอย่างเชี่ยวชาญของพนักงาน ที่มีค่าติดลบที่ -0.03

ส่วนที่ 4_การวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ลูกค้าที่เคยมาใช้บริการกับลูกค้าที่ไม่เคยมาใช้บริการ จะมีความเห็นต่อคุณภาพบริการที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.6

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพบริการที่ได้รับของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามการเคยมาพัก

คุณภาพบริการ	t-test for Equality of Means				
	การเคยมาพัก	\bar{X}	S.D.	T	Sig. (2-tailed)
1. ด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรม	ไม่เคย เคย	0.1091 0.0254	0.52140 0.53685	1.468	0.143
2. ด้านความไว้วางใจในการบริการ	ไม่เคย เคย	0.1298 0.0854	0.50509 0.53043	0.797	0.426
3. ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ	ไม่เคย เคย	0.1363 0.0783	0.51385 0.51110	1.050	0.294
4. ด้านการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการ	ไม่เคย เคย	0.1697 0.0549	0.61183 0.50623	1.905	0.058
5. ด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ	ไม่เคย เคย	0.0860 0.0732	0.67473 0.59725	0.187	0.852

จากข้อมูลในตารางที่ 4.6 ได้แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาพัก โรงแรมแห่งนี้มาก่อน มีค่าเฉลี่ยความเห็นต่อคุณภาพบริการในทุกด้านสูงกว่าผู้ที่เคยมาพักเล็กน้อย อย่างไรก็ตามความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในทุกด้านของกลุ่มตัวอย่างนี้ เป็นความแตกต่างเพียง

เล็กน้อยที่เมื่อนำมาทดสอบด้วยค่าสถิติ t ตามสมมติฐานแล้ว ไม่พบว่าเป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แต่อย่างใด นั่นหมายความว่าการที่ลูกค้ากลุ่มตัวอย่างเคยมาพักโรงแรม ก่อนหน้านี้หรือไม่นั้น ไม่ได้มีผลต่อความแตกต่างในการประเมินคุณภาพบริการทั้ง 5 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความเห็นของลูกค้าในเรื่องคุณภาพบริการ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การเคยมาพักหรือไม่

สมมติฐานที่ 2 ลูกค้าที่มาใช้บริการโรงแรมที่มีอายุของโรงแรมแตกต่างกัน จะมีความเห็น ต่อคุณภาพบริการที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพบริการที่ได้รับของผู้ต้องแบบสอบถาม โดย จำแนกตามอายุของโรงแรมที่ใช้บริการ

คุณภาพบริการ	t-test for Equality of Means				
	อายุโรงแรม	\bar{x}	S.D.	T	Sig. (2-tailed)
1. ด้านการสร้างบริการให้เป็น รูปธรรม	น้อยกว่า 10 ปี 10 ปีขึ้นไป	0.1194 -0.0067	0.51217 0.54842	2.175	0.030*
2. ด้านความไว้วางใจในการ บริการ	น้อยกว่า 10 ปี 10 ปีขึ้นไป	0.1490 0.0474	0.50303 0.53357	1.792	0.074
3. ด้านการตอบสนองต่อ ผู้รับบริการ	น้อยกว่า 10 ปี 10 ปีขึ้นไป	0.1554 0.0377	0.50402 0.51923	2.098	0.037*
4. ด้านการสร้างความมั่นใจให้ ผู้รับบริการ	น้อยกว่า 10 ปี 10 ปีขึ้นไป	0.1628 0.0428	0.51718 0.62854	1.934	0.054
5. ด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับ บริการ	น้อยกว่า 10 ปี 10 ปีขึ้นไป	0.1559 -0.0355	0.59784 0.68112	2.751	0.006*

จากข้อมูลในตารางที่ 4.7 ได้แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการโรงแรมที่ มีอายุน้อยกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยความเห็นเป็นมากต่อคุณภาพบริการในทุกด้านสูงกว่ากลุ่มที่เข้าพัก ในโรงแรมที่มีอายุ 10 ปีขึ้นไป หรืออาจกล่าวได้ว่ามีความพึงพอใจมากกว่า โดยมีความเห็นเป็นมาก ในด้านการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการมากที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการโรงแรมที่มีอายุ 10

ปีชี้นี้ไป จะมีความเห็นเป็นวงกับคุณภาพด้านความไว้วางใจได้ในการบริการมากที่สุด แต่ทั้งนี้ยังมีค่าเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ในด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรม และการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ ติดลบ (-0.0067 และ -0.0355 ตามลำดับ) ซึ่งหมายความถึงลูกค้ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้บริการมีความคาดหวังก่อนการใช้บริการสูงกว่าการรับรู้หลังได้รับบริการจริง หรืออาจกล่าวได้ว่าไม่พึงพอใจต่อการมาใช้บริการ อย่างไรก็ตามจากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ได้แสดงให้เห็นว่าอายุของโรงเรมที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความเห็นในคุณภาพบริการของลูกค้าแตกต่างกันไปด้วยอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะในด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรม ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ และด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะการบริหารจัดการของโรงเรมที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความพึงพอใจในคุณภาพบริการของลูกค้าที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณภาพบริการที่ได้รับของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามลักษณะการบริหารจัดการของโรงเรมที่แตกต่างกัน

คุณภาพบริการ	t-test for Equality of Means				
	ลักษณะการบริหาร จัดการ	\bar{X}	S.D.	T	Sig. (2-tailed)
1. ด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรม	เจ้าของกิจการ บริหารเอง จ้างผู้อื่นมาบริหาร	0.1040 0.0154 0.0284	0.50057 0.56978 0.54997	1.518	0.130
2. ด้านความไว้วางใจได้ในการบริการ	เจ้าของกิจการ บริหารเอง จ้างผู้อื่นมาบริหาร	0.1603 0.0284 0.0506	0.48907 0.54997 0.57565	2.328	0.021*
3. ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ	เจ้าของกิจการ บริหารเอง จ้างผู้อื่นมาบริหาร	0.1460 0.0506 0.0614	0.46527 0.57565 0.62136	1.692	0.092
4. ด้านการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการ	เจ้าของกิจการ บริหารเอง จ้างผู้อื่นมาบริหาร	0.1497 0.0614	0.52638 0.62136	1.415	0.158

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

คุณภาพบริการ	t-test for Equality of Means				
	ลักษณะการบริหาร	\bar{X}	S.D.	T	Sig. (2-tailed)
จัดการ					
5. ด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับ บริการ	เจ้าของกิจการ	0.1796	0.56629		
	บริหารเอง			3.508	0.001*
	จ้างผู้อื่นมาบริหาร	-0.0751	0.71104		

จากตารางที่ 4.8 สรุปได้ว่านักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มาพักรองแรมที่มีลักษณะการบริหารแบบเจ้าของกิจการบริหารเอง จะมีแนวโน้มมีความเห็นในเชิงบวกต่อคุณภาพบริการทุกด้านสูงกว่า รองแรมที่บริหารโดยจ้างผู้อื่นบริหาร หรืออาจหมายความถึงกลุ่มตัวอย่างพึงพอใจต่อคุณภาพบริการของ รองแรมที่มีลักษณะการบริหารแบบเจ้าของกิจการบริหารเองมากกว่า โดยกลุ่มผู้ตอบที่พัก รองแรมที่เจ้าของบริหารเองนั้น มีความพึงพอใจสูงสุดในด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ ($\bar{X}=0.1796$) ขณะที่กลุ่มที่พักรองแรมที่มีการจ้างผู้อื่นมาบริหารกลับมีค่าความพึงพอใจต่อคุณภาพ บริการด้านเดียวกันนี้ติดลบที่ -0.0751 อย่างไรก็ตามเมื่อนำค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม มาทดสอบด้วยค่าสถิติ t พบรากษณะการบริหารจัดการของรองแรมที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อ ความคิดเห็นในคุณภาพบริการของลูกค้าในด้านความไว้วางใจได้ในการบริการ และด้านการดูแล เอาใจใส่ผู้รับบริการ ให้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย

สมมติฐานที่ 4 ลูกค้าที่มีเหตุผลในการเลือกใช้บริการกับทางรองแรมที่แตกต่างกัน ส่งผล ต่อความพึงพอใจในคุณภาพบริการของลูกค้าที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของการประเมินคุณภาพบริการระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลในการเลือกใช้บริการกับทางโรงพยาบาลที่แตกต่างกัน

การรับรู้ถึงคุณภาพ บริการ	เหตุผลที่เลือกพัก	t-test for Equality of Means			
		\bar{X}	S.D.	F	Sig. (2-tailed)
1. ด้านการสร้างบริการ ให้เป็นรูปธรรม	เคยมาพักแล้วชอบ เชื่อตามคำแนะนำ/ ข้อมูล เชิญชวนจากแหล่งต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการ เฉพาะตนได้	0.1905 0.0565 -0.0225	0.52969	4.716	0.010*
2. ด้านความไว้วางใจ ได้ในการบริการ	เคยมาพักแล้วชอบ เชื่อตามคำแนะนำ/ ข้อมูล เชิญชวนจากแหล่งต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการ เฉพาะตนได้	0.2762 0.0791 -0.0068	0.51701	9.165	0.000*
3. ด้านการตอบสนอง ต่อผู้รับบริการ	เคยมาพักแล้วชอบ เชื่อตามคำแนะนำ/ ข้อมูล เชิญชวนจากแหล่งต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการ เฉพาะตนได้	0.2460 0.0904 0.0082	0.51262	6.382	0.002*
4. ด้านการสร้างความ มั่นใจให้ผู้รับบริการ	เคยมาพักแล้วชอบ เชื่อตามคำแนะนำ/ ข้อมูล เชิญชวนจากแหล่งต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการ เฉพาะตนได้	0.1973 0.1235 0.0363	0.56621	2.318	0.100

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การรับรู้ถึงคุณภาพบริการ	เหตุผลที่เลือกพัสดุ	t-test for Equality of Means			
		\bar{x}	S.D.	F	Sig. (2-tailed)
5. ด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ	เคยมาพักแล้วชอบ เชื่อตามคำแนะนำ/ ข้อมูล เชิญชวนจากแหล่งต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการเฉพาะตนได้	0.2762 0.1477 -0.1546	0.63818	14.995	0.000*

จากข้อมูลในตารางที่ 4.9 พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เหตุผลในการตัดสินใจเลือกพัสดุโรงแรมโดยใช้ประสบการณ์ที่เคยมาพักแล้วชอบ มีความเห็นต่อคุณภาพบริการเป็นbaughสูงสุดในทุกด้าน ส่วนผู้ที่ใช้เหตุผลในการเลือกพัสดุโรงแรมที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะของตนเองได้นั้น มีแนวโน้มมีความเห็นเป็นลบต่อการบริการที่ได้รับในด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรม ด้านความไว้วางใจได้ในการบริการ และด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างของเหตุผลที่ลูกค้าตัดสินใจเลือกมาพักนั้น พบว่ามีผลต่อความแตกต่างในเรื่องความเห็นในคุณภาพบริการใน 4 ด้าน ได้แก่ การสร้างบริการให้เป็นรูปธรรม ความไว้วางใจได้ในการบริการ การตอบสนองต่อผู้รับบริการ และการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ ดังนั้นจึงจะนำผลการวิเคราะห์ไปทำการเปรียบเทียบเชิงช้อน (Multiple Comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least-Significant Different (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่แตกต่าง ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10

การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านเหตุผลในการเลือกใช้บริการในปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพบริการที่ได้รับ

ด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรม	\bar{X}	ประสบการณ์ที่เคยมาพักแล้วซื้อบ	การได้รับข้อมูลเชิงชวนจากแหล่งต่าง ๆ	ตอบสนองความเฉพาะของลูกค้าได้
ประสบการณ์ที่เคยมาพักแล้วซื้อบ	0.1905		0.13398	0.21302*
การได้รับข้อมูลเชิงชวนจากแหล่งต่าง ๆ	0.0565			0.07904
ตอบสนองความต้องการเฉพาะของลูกค้าได้	-0.0225			
ด้านความไว้วางใจได้ใน การบริการ				
ประสบการณ์ที่เคยมาพักแล้วซื้อบ	0.2762		0.19709*	0.28302*
การได้รับข้อมูลเชิงชวนจากแหล่งต่าง ๆ	0.0791			0.08593
ตอบสนองความต้องการเฉพาะของลูกค้าได้	-0.0068			

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรม	\bar{x}	ประสบการณ์ที่เคยมาพักแล้วชอบ	การได้รับข้อมูลเชิงชวนจากแหล่งต่าง ๆ	ตอบสนองความต้องการเฉพาะของลูกค้าได้
ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ				
ประสบการณ์ที่เคยมาพักแล้วชอบ	0.2460		0.15564	0.23784*
การได้รับข้อมูลเชิงชวนจากแหล่งต่าง ๆ	0.0904			0.08220
ตอบสนองความต้องการเฉพาะของลูกค้าได้	0.0082			
ด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ				
ประสบการณ์ที่เคยมาพักแล้วชอบ	0.2762		0.12849	0.43076*
การได้รับข้อมูลเชิงชวนจากแหล่งต่าง ๆ	0.1477			0.30227*
ตอบสนองความต้องการเฉพาะของลูกค้าได้	-0.1546			

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างรายคู่ในตารางที่ 4.10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความเห็นเป็นบวกต่อการที่ได้รับของกสุ่มตัวอย่างที่กลับมาใช้บริการซ้ำเนื่องจากเคยมาพักแล้วชอบ จะสูงกว่าผู้ที่มาพักด้วยเหตุผลอื่น ในทุก ๆ ด้าน และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวเป็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลักคู่ โดยกลุ่มผู้ที่เคยมาพักแล้วชอบจะ

แตกต่างกับกลุ่มที่มาพักเพาะ耘แรมตอบสนองความต้องการของตนได้ในทุกด้าน และแตกต่างกับกลุ่มลูกค้าที่มาเพราฯได้รับคำแนะนำ/ ข้อมูลเชิญชวนจากแหล่งต่าง ๆ ในด้านความไว้วางใจได้ใน การบริการ นอกจากนี้ กลุ่มผู้มาพักด้วยเหตุผลว่าโรงแรมตอบสนองความต้องการของตนได้นั้น ก็แตกต่างกับกลุ่มที่มาเพราฯได้รับคำแนะนำ/ ข้อมูลเชิญชวนจากแหล่งต่าง ๆ ในด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการอีกด้วย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง คุณภาพบริการของโรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีความมุ่งหมายในการวิจัยคือ เพื่อศึกษาระดับคุณภาพบริการของโรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อศึกษาปัจจัยของกิจการ ซึ่งได้แก่ อายุของโรงพยาบาล และลักษณะการบริหารจัดการ รวมถึงปัจจัยเหตุผลในการเลือกใช้บริการกับทางโรงพยาบาล ที่มีผลต่อการรับรู้ถึงคุณภาพบริการของลูกค้าที่มาใช้บริการโรงพยาบาลที่ศึกษาดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จึงได้แก่นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการโรงพยาบาลกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้สุ่มเลือกมาจำนวน 8 แห่ง หรือประมาณ 1 ใน 3 ของจำนวนประชากรโรงพยาบาลทั้งหมด ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยทำการจับฉลากจากรายชื่อโรงพยาบาลทั้งหมด และได้ทำการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 345 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยนำเครื่องมือในการประเมินคุณภาพบริการ SERVQUAL ของ Parasuraman, Zeithaml, and Berry (1990) มาปรับให้เข้ากับบริบทของเรื่องที่ศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติวิเคราะห์ค่าที่ (Independent t-test) และ สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance)

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 สรุปผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของโรงพยาบาลที่ทำการเก็บแบบสอบถาม

ข้อมูลที่เก็บจากแขกผู้มาพักโรงพยาบาลในเมืองเชียงใหม่สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมจากโรงพยาบาลทั้งสิ้น 8 แห่ง (ดังมีรายชื่อในตารางที่ 3.2 หน้า 34) แบ่งออกเป็นกลุ่มโรงพยาบาลที่มีอายุน้อยกว่า 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไปอย่างละเท่ากัน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้แบ่งโรงพยาบาลออกตามลักษณะของผู้บริหาร ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นกลุ่มโรงพยาบาลที่เจ้าของกิจการบริหารเอง (5 แห่ง) และกลุ่มโรงพยาบาลที่จ้างผู้อื่นมาบริหาร (3 แห่ง)

1.2 สรุปผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการใช้บริการของผู้ต้อง แบบสอบถาม

นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารังสีนี้ มีจำนวนหญิงและชายใกล้เคียงกันโดยเพศ หญิงมีจำนวนมากกว่าเพศชายเล็กน้อย (ร้อยละ 51.3) ซึ่งกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด (คิดเป็นร้อยละ 59.1) และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี (คิดเป็นร้อยละ 68.7) โดยอาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ลูกจ้าง/ พนักงานบริษัท และรับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ (คิดเป็นร้อยละ 35.7 และ 28.1 ตามลำดับ) รายได้เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มาเข้าพัก ส่วนใหญ่จะไม่เกิน 30,000 บาท

กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งของการศึกษารังสีนี้มาเชียงใหม่เพื่อติดต่อธุรกิจหรือประชุมสัมมนา (คิดเป็นร้อยละ 44.1) นิยมเดินทางมาเข้าพักพร้อมกัน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 46.1) ซึ่งกว่าครึ่งใช้เวลาเข้าพักเพียง 1 คืน (ร้อยละ 58.8) ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำการจองห้องพักมาล่วงหน้า โดยมีจำนวนมากถึงร้อยละ 84.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างมีทั้งไม่เคยและเคยเข้าพักโรงแรมแห่งนั้น ๆ มา ก่อน ในสัดส่วนเกือบทุกคน ซึ่งผู้ที่เคยมาใช้บริการแล้วส่วนใหญ่จะมาพักประมาณ 3-4 เดือน/ครั้ง ทั้งนี้เหตุผลสำคัญที่นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างใช้เลือกเข้าพักโรงแรมแต่ละแห่ง คือประการแรกการที่โรงแรมที่เลือกพักสามารถตอบสนองความต้องการเฉพาะของลูกค้าได้ ซึ่งใกล้เคียงกับการที่ได้รับคำแนะนำ/ ข้อมูลเชิญชวนจากแหล่งต่าง ๆ และประการสุดท้าย คือจากประสบการณ์ที่เคยมาพักแล้วชอบ

1.3 สรุปผลการศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ในคุณภาพการบริการของโรงแรม

นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในระดับมากต่อคุณภาพการบริการในทุก ๆ ด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่างกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในแต่ละด้านเฉลี่ยใกล้เคียงกันอย่างมาก ทั้งนี้หากพิจารณาในรายละเอียดทุกหัวข้อในแต่ละด้านแล้ว พบร่วมกันที่ลูกค้าให้ความคาดหวังในลำดับต้น ๆ คือเรื่องพนักงานให้บริการอย่างมีมารยาท และสุภาพอ่อนโยน ทางโรงแรมมีความตั้งใจที่จะให้บริการที่ดีที่สุดแก่ผู้มาใช้บริการในโรงแรม โรงแรมมีการตอบรับความต้องการของแขกผู้เข้าพักอย่างรวดเร็ว และการเช็คอินและเช็คเอาท์ที่รวดเร็ว ส่วนเรื่องการรับรู้ของบริการที่ได้รับจริง จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในแต่ละด้านเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเหมือนกันทุกด้าน เช่นกัน ซึ่งค่าเฉลี่ยในด้านการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการจะมากกว่าด้านอื่นเล็กน้อย ทั้งนี้หากพิจารณาในรายละเอียดทุกหัวข้อในแต่ละด้านแล้ว พบร่วมกันที่ลูกค้ารับรู้คุณภาพบริการมากที่สุด คือโรงแรมตั้งอยู่ในบริเวณที่เข้าถึงสะดวก ทางโรงแรมสามารถให้ความเป็นส่วนตัวแก่ลูกค้าที่เข้าพักที่โรงแรมได้เป็นอย่างมาก พนักงานให้บริการอย่างมีมารยาท สุภาพอ่อนโยน และการเช็คอินและเช็คเอาท์รวดเร็ว

เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคุณภาพบริการ (ส่วนต่างของค่าเฉลี่ยของความคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพบริการ) พบว่าถึงนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างรู้สึกพึงพอใจกับบริการที่ได้รับ โดยหากพิจารณาในคุณภาพบริการรายด้าน พบว่าในบางหัวข้อที่ลูกค้าอาจยังไม่พึงพอใจจากการได้รับบริการในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งได้แก่ความทันสมัยและความพร้อมใช้งานของเครื่องมือที่ใช้ในการบริการ ความครบครันของเครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องพัก การให้บริการอาหารที่มีคุณภาพและมีคุณค่าทางโภชนาการของโรงแรม และทักษะในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงแรม

1.4 สรุปผลการศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ลูกค้าที่เคยมาใช้บริการกับลูกค้าที่ไม่เคยมาใช้บริการ จะมีความเห็นต่อคุณภาพบริการที่แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการที่ลูกค้ากลุ่มตัวอย่างเคยมาพักโรงแรม ก่อนหน้านี้หรือไม่นั้น ไม่ได้มีผลต่อการประเมินคุณภาพบริการทั้ง 5 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรืออาจกล่าวได้ว่า ความเห็นของลูกค้าในเรื่องคุณภาพบริการ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการเคยมาพักหรือไม่ พักหนึ่งเดือนก็ไม่ต่างกัน ทั้งนี้นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมาพักโรงแรมแห่งนี้มาก่อน มีค่าเฉลี่ยความเห็นเป็นบวกต่อคุณภาพบริการในทุกด้านสูงกว่าผู้ที่เคยมาพักเล็กน้อย

สมมติฐานที่ 2 ลูกค้าที่มาใช้บริการโรงแรมที่มีอายุของโรงแรมแตกต่างกัน จะมีความเห็นต่อคุณภาพบริการที่แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ได้แสดงให้เห็นว่าอายุของโรงแรมที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความเห็นในคุณภาพบริการของลูกค้าแตกต่างกันไปด้วยอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะในด้านการสร้างบริการให้เป็นเป็นมาตรฐาน ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ และด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการโรงแรมที่มีอายุน้อยกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยความความเห็นเป็นบวกต่อคุณภาพบริการในทุกด้านสูงกว่าโรงแรมที่มีอายุ 10 ปีขึ้นไป

สมมติฐานที่ 3 ลูกค้าที่มาใช้บริการโรงแรมที่มีลักษณะการบริหารจัดการของโรงแรมแตกต่างกัน จะมีความเห็นต่อคุณภาพบริการที่แตกต่างกัน

เมื่อนำค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของห้องกลุ่มโรงแรมที่เข้าของบริหารเอง กับกลุ่มโรงแรมที่จ้างผู้อื่นมาบริหาร มาทดสอบด้วยค่าสถิติ t พบว่าลักษณะการบริหารจัดการของโรงแรมที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความคิดเห็นในคุณภาพบริการของลูกค้าในด้านความไว้วางใจได้ในการบริการ และด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ ให้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย โดยกลุ่มตัวอย่างที่มาพักโรงแรมที่มีลักษณะการบริหารแบบเข้าของกิจกรรมบริหารเอง จะมีแนวโน้มมีความเห็นในเชิงบวกต่อคุณภาพบริการทุกด้านสูงกว่าโรงแรมที่บริหารโดยจ้างผู้อื่นบริหาร

สมมติฐานที่ 4 ลูกค้าที่มีเหตุผลในการเลือกใช้บริการกับทางโรงแรมที่แตกต่างกัน จะมีความเห็นต่อคุณภาพบริการที่แตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีเหตุผลในการเลือกใช้บริการกับทางโรงแรมที่แตกต่างกัน มีความเห็นที่แตกต่างกันในคุณภาพบริการใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรม ด้านความไว้วางใจในการบริการ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ และด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ ซึ่งเมื่อนำผลการวิเคราะห์ไปทำการเปรียบเทียบเชิงช้อน (Multiple Comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least-Significant Different (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่แตกต่าง พบว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวเป็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หล่ายคู่ โดยกลุ่มผู้ที่เคยมาพักแล้วชอบจะแตกต่างกับกลุ่มที่มาพักเพราะโรงแรมตอบสนองความต้องการของตนได้ในทุกด้าน และแตกต่างกับกลุ่มลูกค้าที่มาเพราะได้รับคำแนะนำ/ ข้อมูลเชิงลึกจากแหล่งต่าง ๆ ในด้านความไว้วางใจได้ในการบริการ นอกจากนี้ กลุ่มผู้มาพักด้วยเหตุผลว่าโรงแรมตอบสนองความต้องการของตนได้นั้น ก็แตกต่างกับกลุ่มที่มาเพราะได้รับคำแนะนำ/ ข้อมูลเชิงลึกจากแหล่งต่าง ๆ ในด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการอีกด้วย

2. อกิจกรรมผล

จากการสรุปผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้นว่าการศึกษาคุณภาพบริการของโรงแรมขนาดกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการประเมินคุณภาพบริการที่เรียกว่า SEVQUAL (Service Quality) ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรม ด้านความไว้วางใจได้ในการบริการ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ด้านการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการ และด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยของการรับรู้ถึงคุณภาพบริการที่ได้รับ สูงกว่าค่าเฉลี่ยความคาดหวังทั้ง 5 ด้าน บ่งบอกถึงลูกค้ามีความพึงพอใจในบริการที่ได้รับในแต่ละด้าน แต่ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยคุณภาพบริการที่ได้จำกส่วนต่างของค่าเฉลี่ยของความคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพบริการนั้น อยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก นั่นหมายความว่าคุณภาพบริการของทางโรงแรมยังต้องการและมีช่องว่างให้ต้องพัฒนาให้ดีขึ้นไปอีกในทุก ๆ องค์ประกอบ ดังนั้นผู้ประกอบการโรงแรมระดับกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ หรือผู้ที่สนใจศึกษาในธุรกิจนี้ ควรนำผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้มาพิจารณาในรายละเอียดเพื่อประกอบการพัฒนาปรับปรุงบริการต่อไป เพื่อจะได้ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างตรงจุด

2.2 จากการพิจารณาข้อมูลในรายด้านของการประเมินคุณภาพในครั้งนี้ พบว่า ถึงแม้คะแนนการรับรู้ในบริการแต่ละด้านจะอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วจะเห็นว่าใน

รายข้อนั้นค่าเฉลี่ยของความคาดหวังสูงกว่าค่าเฉลี่ยของการรับรู้ถึงคุณภาพบริการนั้นจึงมีค่าติดลบ ในส่วนต่าง ซึ่งหมายความถึงลูกค้าอาจจะไม่พึงพอใจในบริการที่ได้รับในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งได้แก่ ประเด็นในเรื่องความทันสมัยและความพร้อมใช้งานของเครื่องมือที่ใช้ในการบริการ ความครบครัน ของเครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องพัก การให้บริการอาหารที่มีคุณภาพและมีคุณค่าทาง โภชนาการของโรงแรม และทักษะในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงแรม ทำให้เรื่องเหล่านี้ควร ได้รับการใส่ใจจากทางโรงแรม ที่จะต้องปรับปรุงเป็นประการแรก ๆ เพื่อเพิ่มความพึงพอใจใน คุณภาพการบริการของลูกค้า ซึ่งก็จะสอดคล้องกับแนวทางการสร้างคุณภาพการบริการให้เกิดขึ้น ในใจลูกค้าได้ โดยการทราบถึงความคาดหวังของลูกค้าที่มีต่อการมาใช้บริการธุรกิจ และวิจัยพยายาม ส่งมอบบริการนั้น ๆ ตามความคาดหวังของลูกค้า

2.3 ผลการศึกษาที่นำเสนใจเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการบริการของโรงแรมขนาดกลาง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ อีกเรื่องหนึ่งคือ จากข้อมูลพฤติกรรมการใช้บริการของ ผู้ต้องแบบสอบถาม จะพบว่ามีลูกค้าจำนวนมากที่กลับมาพักอีกรั้งเนื่องจากเหตุผลว่าเคยมาพัก แล้วชอบ (จากลูกค้าที่เคยมาใช้บริการของโรงแรมก่อนหน้านี้แล้ว 164 ราย มีจำนวน 105 ราย ให้ เหตุผลว่ากลับมาใช้เนื่องจากชื่นชอบ) จากข้อมูลดังกล่าว ทำให้ทราบว่าประสบการณ์ในอดีตที่เคย ได้รับนั้น ส่งผลต่อทั้งด้านความคาดหวังและการรับรู้ในการมาใช้บริการครั้งถัดไป ซึ่งเป็นปัจจัย แนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างความคาดหวังบริการและการรับรู้บริการของ ผู้บริโภค ดังนั้นหากเราสามารถสร้างความประทับใจให้กับลูกค้าได้ตั้งแต่ครั้งแรกที่มาใช้บริการ (first impression) ก็ย่อมส่งผลให้ลูกค้าเกิดทัศนคติที่ดีต่อการมาใช้บริการไม่ว่าจะเป็นในด้านความคาดหวัง หรือการรับรู้ ซึ่งจะเป็นข้อได้เปรียบของกิจการในระยะยาวที่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์แก่กิจการ อย่างยั่งยืน เพราะถ้าลูกค้าชื่นชอบในคุณภาพบริการก็ย่อมกลับมาใช้บริการซ้ำ รวมถึงการบอกต่อ แก่ผู้อื่นในทางที่ดี (word of mouth) อีกทั้งคำแนะนำจากผู้อื่นก็เป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ ลูกค้าหลายรายที่ยังไม่เคยใช้บริการ ใช้ตัดสินใจในการเลือกโรงแรม ทั้งนี้ หากลูกค้าไม่ประทับใจใน การใช้บริการตั้งแต่ครั้งแรก ก็เป็นการยากที่ลูกค้าจะกลับมาใช้บริการซ้ำ

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัย

จากการวิจัยเกี่ยวกับความคาดหวังและการรับรู้ถึงคุณภาพบริการที่ได้รับของ นักท่องเที่ยวต่อการใช้บริการโรงแรมขนาดกลาง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พ布ว่า ค่าเฉลี่ยการรับรู้สูงกว่าค่าเฉลี่ยความคาดหวังทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรม ด้านความไว้วางใจได้ในการบริการ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ด้านการสร้างความมั่นใจให้ ผู้รับบริการ และด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ แสดงว่าการบริการของโรงแรมสามารถตอบสนอง

ต่อความคาดหวังของผู้รับบริการได้ดีในระดับหนึ่ง แต่ในองค์ประกอบของแต่ละด้านก็ยังมีส่วนที่ต้องปรับปรุง ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ น่าจะเป็นประโยชน์ในการช่วยพัฒนาคุณภาพบริการของทางโรงพยาบาล ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มลูกค้า ดังต่อไปนี้

1) คุณภาพบริการทั้ง 5 ด้าน

1.1) ด้านการสร้างบริการให้เป็นรูปธรรมเป็นส่วนที่ลูกค้าสามารถเห็นได้ชัดเจน ที่สุด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของโรงพยาบาล โดยจากการทำการศึกษาทำให้พบว่าบัตร์มีข้อบกพร่องอยู่บางประการที่เห็นได้อย่างชัดเจน นั่นคือเรื่องโรงพยาบาลไม่มีเครื่องมือที่ใช้ในการบริการที่ทันสมัย หรืออยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน รวมถึงเรื่องภายในห้องพักไม่ได้มีการจัดเครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ครบถ้วนตามความต้องการของลูกค้า ซึ่งทำให้ผู้มาเข้าพักไม่เพิงพอใจในการได้รับบริการในจุดเหล่านี้ ดังนั้นทางโรงพยาบาลจึงควรหมั่นตรวจสอบ และปรับปรุงเครื่องมือ เครื่องใช้ที่มีอยู่ ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ อีกทั้งอุปกรณ์ใดที่ควรปรับเปลี่ยนตามยุคสมัย ควรรีบปรับปรุงให้เหมาะสม ตัวอย่างเช่น ในปัจจุบันระบบอินเตอร์เน็ต มีความจำเป็นต่อลูกค้าที่มาเข้าพักส่วนใหญ่เป็นอันมาก ดังนั้นหากโรงพยาบาลมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน รวมถึงมีระบบ wireless LAN เพื่อให้บริการลูกค้า ก็จะช่วยเพิ่มความพึงพอใจให้แก่แขกที่มาเข้าพักได้ นอกจากนั้นควรสำรวจความต้องการของลูกค้าด้วยว่าในการเข้าพักแต่ละครั้ง อุปกรณ์และเครื่องใช้อะไรบ้างที่มีความจำเป็นกับลูกค้าที่ต้องการได้รับบริการจากทางโรงพยาบาล ถ้าเป็นสิ่งโรงพยาบาลสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ ก็ควรรีบดำเนินการปรับปรุง ทั้งนี้ ลักษณะทางกายภาพอื่น ๆ ของโรงพยาบาลไม่ว่าจะเป็นบริเวณภายนอกโรงพยาบาล ภายนอกและภายในห้องพัก ก็ควรจัดให้มีเครื่องมือเครื่องใช้เพื่อค่อยอำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้า

1.2) ด้านความไว้วางใจได้ในการบริการ ทางโรงพยาบาลมีการปรับปรุงและพัฒนาโดยให้มีการอบรมพนักงานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับลูกค้าโดยตรง ในการช่วยให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และเข้าใจง่ายแก่ลูกค้าที่มาใช้บริการ เพราะในหลาย ๆ ครั้งที่แขกอาจเกิดข้อสงสัยต่าง ๆ ในการมาเข้าพัก พนักงานจึงควรเรียนรู้ที่จะสามารถตอบข้อซักถามของลูกค้าในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเข้าใจได้ง่าย อีกทั้งต้องมีการเน้นย้ำให้พนักงานในขณะปฏิบัติหน้าที่ ต้องมีความเป็นมืออาชีพในการทำงาน โดยสามารถให้บริการลูกค้าได้อย่างถูกต้องในแต่ละขั้นตอนของการให้บริการ รวมถึงทางโรงพยาบาลต้องไม่มีที่จะปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ ที่ได้สัญญากับลูกค้าไว้

1.3) ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ โดยส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการให้บริการของพนักงาน ซึ่งแนวทางการปรับปรุงที่ทางโรงพยาบาลทำได้เพื่อเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้า ที่สำคัญได้แก่ การเพิ่มจำนวนพนักงานให้เพียงพอต่อการให้บริการลูกค้า เพื่อที่จะช่วย

ให้ทางโรงพยาบาลให้บริการพนังงานได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็วมากขึ้น สามารถเอาใจใส่ต่อความต้องการของลูกค้ารวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้น

1.4) ด้านการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการ ในด้านนี้ เรื่องที่จะต้องได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วนคือ การที่พนังงานของโรงพยาบาลทักษะในการปฏิบัติงานอย่างเชี่ยวชาญ ซึ่งทำให้ลูกค้าขาดความเชื่อมั่นในการมาใช้บริการ แนวทางการพัฒนาสามารถทำได้โดยทางโรงพยาบาล มีการจัดการฝึกอบรมพนังงานในแต่ละตำแหน่ง ให้มีทักษะในการทำงานของตนที่จำเป็นในแต่ละด้าน ซึ่งนอกจากจะช่วยแก้ไขปัญหานี้เรื่องนี้แล้ว การฝึกอบรมยังจะช่วยส่งเสริมเรื่องอื่น ๆ เช่น ทำให้โรงพยาบาลเกิดภาพลักษณ์ที่ดี สามารถตอบข้อสงสัยของลูกค้า รวมถึงช่วยให้ลูกค้ารู้สึกปลอดภัย และไว้วางใจในการได้รับการบริการของพนังงานได้ นอกจากนี้ในเรื่องเกี่ยวกับการเพิ่มความปลอดภัยให้กับลูกค้า ทั้งจากสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกโรงพยาบาลเป็นสิ่งจำเป็น เช่น การติดกล้องวงจรปิดตามจุดต่าง ๆ การเพิ่มจำนวนพนังงานรักษาความปลอดภัย รวมถึงการทำให้จุดต่าง ๆ ภายในบริเวณโรงพยาบาลมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ ซึ่งการเพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัยเหล่านี้ จะช่วยให้ลูกค้ารู้สึกอุ่นใจและปลอดภัยในการมาใช้บริการกับทางโรงพยาบาลมากขึ้น

1.5) ด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้รับบริการ สิ่งสำคัญที่ลูกค้าเห็นว่าทางโรงพยาบาลให้บริการได้ไม่ดีเพียงพอหนึ่งคือเรื่องคุณภาพและคุณค่าทางโซนากาของอาหารที่จัดไว้ให้บริการ โดยทางโรงพยาบาลมีการใส่ใจในเรื่องเหล่านี้เป็นพิเศษ ทั้งทางด้านความสด สะอาดของวัตถุดิบในการผลิต รวมถึงสภาพแวดล้อมภายในห้องอาหาร ที่ต้องมีการควบคุมดูแลให้ถูกหลักอนามัย นอกจากนี้การเพิ่มจำนวนพนังงานให้เพียงพอ ก็ยังเป็นวิธีช่วยเพิ่มคุณภาพการบริการในด้านนี้มากขึ้นอีกด้วย เพราะการมีจำนวนพนังงานที่เพียงพอ จะสามารถเพิ่มการบริการที่มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้มากขึ้น รวมถึงเอาใจใส่ต่อการบริการลูกค้าได้เป็นรายบุคคล ทั้งนี้ การให้บริการแก่ลูกค้าแต่ละรายควรมีการยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสถานการณ์ และความต้องการของลูกค้าแต่ละรายได้

จากการทำวิจัยในเรื่องคุณภาพบริการของโรงพยาบาลขนาดกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ผู้วิจัยพบว่าการทราบถึงความคาดหวังของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายในเรื่องคุณภาพบริการของกิจการทั้ง 5 ด้าน นั้นเป็นสิ่งสำคัญมาก ตามแนวคิดภาพรวมของคุณภาพการบริการ (บทที่ 2) เพราะเมื่อเรารู้ความคาดหวังของลูกค้า ก็จะช่วยให้เราออกแบบมาตรฐานการบริการตามความคาดหวังของลูกค้าได้ตรงจุด

2) จากการศึกษาพบว่าโรงพยาบาลที่ดูทั้งภายนอกและภายในสะอาด ตัวอาคารโรงพยาบาลแล้วดูใหม่ ลูกค้ามีแนวโน้มที่จะพึงพอใจในคุณภาพบริการมากกว่าโรงพยาบาลที่แลดูมีอายุมากในทุกด้าน ดังนั้นทางโรงพยาบาลจึงควรมีการปรับปรุงตัวอาคารทั้งภายในและภายนอก ให้ดูใหม่ ทันสมัย เมื่อถึงเวลาอัน

สมควร โดยอาจมีการกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะมีการซ้อมบำรุงตัวอาคาร เช่น ทาสีใหม่ เปลี่ยนพรม ในห้อง เปลี่ยนเฟอร์นิเจอร์บางส่วน ทุก ๆ 3-5 ปี โดยให้มีการทยอยทำล่วงหน้าไปทีละส่วน เพื่อไม่ให้ระบบต่อการดำเนินกิจการทั้งในส่วนรายได้ และแยกที่มาเข้าพัก

3) การศึกษาในเรื่องคุณภาพบริการของโรงแรมขนาดกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ทำให้ผู้วิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่มาพักโรงแรมที่มีลักษณะการบริหารแบบเจ้าของกิจการ บริหารเอง จะมีแนวโน้มพึงพอใจในคุณภาพบริการทุกด้านสูงกว่าโรงแรมที่บริหารโดยจ้างผู้อื่น บริหาร เหตุผลประการหนึ่ง คือ โรงแรมขนาดกลางนั้น จะเป็นโรงแรมไม่ใหญ่ จำนวนห้องไม่มาก นัก ทำให้หากเป็นเจ้าของกิจการบริหารเอง จะใส่ใจต่อรายละเอียดในเรื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความพยายามในการตอบสนองต่อความต้องการแก่ผู้เข้าพัก การอบรมดูแลพนักงาน รวมถึงการใส่ใจดูแล รักษาตัวอาคาร และสถานที่โดยรอบ เนื่องจากเป็นธุรกิจของตนเอง ดังนั้นหากโรงแรมใดมีลักษณะ การบริหารโดยการจ้างผู้อื่นมาบริหาร จึงควรที่จะมีการปลูกฝังให้ผู้บริหารใส่ใจดูแลกิจการ เปรียบเสมือนเป็นกิจการของตน หรืออาจใช้วาร์ชให้หุ้นของกิจการหรือให้ผู้บริหารมีส่วนในส่วนได้ ส่วนเสียของกิจการในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกิจการ ต้องมีความรับผิดชอบและใส่ใจในธุรกิจมากกว่าพนักงานปกติทั่วไปที่ไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงกับกิจการ

4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำการศึกษาหาปัจจัยอื่น ๆ ที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริการของ โรงแรมขนาดกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการบริการให้มีคุณภาพ และสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้รับบริการให้มากที่สุด

2) ควรมีการจัดทำการวิเคราะห์กลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อจะสามารถนำมาปรับใช้ควบคู่ไป กับคุณภาพบริการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ เพราะแนวคิดทางด้านกลยุทธ์ทาง การตลาดนี้จะช่วยส่งเสริมให้กลุ่มธุรกิจโรงแรมขนาดกลาง มีรายได้และผลกำไรจากการดำเนิน กิจการที่เพิ่มขึ้น

3) ควรทำการศึกษาคุณภาพบริการของเซอร์วิสอพาร์ตเม้นท์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ที่เป็นคู่แข่งทางตรงของโรงแรมขนาดกลาง เพื่อสามารถนำมาเปรียบเทียบว่าข้อมูลมีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร และจะมีช่องว่างทางใดที่จะช่วยให้ปรับปรุงคุณภาพการบริการให้ตรง ความต้องการของผู้รับบริการได้มากขึ้น

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามการวิจัยเรื่อง
“คุณภาพการบริการของโรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่”

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อรับรวมข้อมูลเพื่อใช้ทำรายงานในวิชาการค้นคว้าอิสระ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาจัดการ โรงแรมและภัตตาคาร วิทยาลัยดุสิตธานี โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงคุณภาพการ บริการของโรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมุ่งหวังว่าผลที่ได้จาก การศึกษาจะสามารถนำมาใช้เป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการบริการของ โรงพยาบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ให้ตอบสนองต่อความต้องการ และเกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ผู้มาใช้บริการได้ต่อไป

อนึ่งแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้นจึงขอความร่วมมือ จากท่านโปรดตอบแบบสอบถามตามความรู้ ความเข้าใจ จากประสบการณ์ตามที่เป็นจริงของท่าน และผู้ศึกษาขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามชุดนี้มา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 **ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม**

กรุณาระบุเครื่องหมาย **V** ในช่องสีเหลี่ยมหน้าข้อความ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ได้ใจความ สมบูรณ์ ที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ	☐ 1. ชาย	☐ 2. หญิง	
2. อายุ ปี			
3. สถานภาพสมรส	☐ 1. โสด	☐ 2. สมรส	☐ 3. หม้าย/หย่าร้าง
4. ประดับการศึกษาสูงสุด			
☐ 1. มัธยมศึกษา	☐ 2. ปวช. – อนุปริญญาหรือเทียบเท่า		
☐ 3. ปริญญาตรี	☐ 4. สูงกว่าปริญญาตรี		
5. อาชีพ			
☐ 1. นักเรียน/นักศึกษา	☐ 2. รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ		
☐ 3. เจ้าของกิจการ	☐ 4. ลูกจ้าง/ พนักงานบริษัท		
☐ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....			

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท	☐ 2. 10,000 - 20,000 บาท
☐ 3. 20,001 - 30,000 บาท	☐ 4. 30,001 - 40,000 บาท
☐ 5. 40,001 - 50,000 บาท	☐ 6. มากกว่า 50,000 บาท

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการใช้บริการ

กรุณาระบุเครื่องหมาย **V** ในช่องสีเหลืองหน้าข้อความ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ได้ใจความ
สมบูรณ์ ที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. วัตถุประสงค์การมาเชียงใหม่ของท่านในครั้งนี้

- 1. เพื่อเดินทางมาท่องเที่ยวหรือเยี่ยมญาติในจังหวัดเชียงใหม่
- 2. เพื่อแวดล้อมคืนเนื่องจากเป็นทางผ่านไปยังจังหวัดอื่น
- 3. เพื่อเดินทางมาติดต่อธุรกิจหรือประชุมสัมมนา
- 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2. จำนวนผู้ที่เดินทางมาเข้าพักพร้อมกัน คน (นับรวมตัวท่านด้วย)

3. ระยะเวลาที่พัก คืน

4. ก่อนมา ท่านได้ติดต่อจองห้องพักไว้ก่อนหรือไม่

- 1. จอง
- 2. "ไม่ได้จอง

5. ท่านเคยพักที่โรงแรมนี้มาก่อนหรือไม่

- 1. "ไม่เคย ครั้งนี้เป็นครั้งแรก (ข้ามไปตอบข้อ 7)

- 2. เคย ครั้งนี้เป็นครั้งที่

6. ท่านมาพักที่โรงแรมแห่งนี้เมื่อยังไง

☐ 1. สัปดาห์ละ 1 ครั้งเป็นอย่างน้อย	☐ 2. เดือนละ 1 ครั้ง โดยประมาณ
☐ 3. มากกว่า 1 ครั้ง/ เดือน	☐ 4. ประมาณ 3-4 เดือน/ ครั้ง
☐ 5. ประมาณปีละ 1 ครั้ง	☐ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. เหตุผลสำคัญที่ท่านเลือกพักที่โรงแรมนี้

- 1. เคยมาพักแล้วชอบ
- 2. คำแนะนำจากเพื่อน/ คนรู้จัก

- 3. อ่านපບໃນສື່ອຕ່າງ ຈຸ ເຊັ່ນ ເວປີ້ເຊີ້ຕ ແພ່ນພັບ ປ້າຍໂຄ່າຂະໜາ
- 4. ຕອບໂຈທຍໍຂອງທ່ານໄດ້ ເຊັ່ນ ໄກລັບ້ານໝາຕ ໄກລແຫ່ງທ່ອງເຖິງວາ ໄກລສັກນທີຈະໄປຕິດຕ່ອງຮູກຈີບເປັນຕັ້ນ
- 5. ອື່ນຈຸ (ໂປຣດະບຸ).....

ສ່ວນທີ 3 ความคาดหวังและการรับຮູ້ໃນຄຸນພາກພາກບໍລິການຂອງໂຮງແຮມ

ກຽມທາມເຄື່ອງໝາຍ ລ້ອມຮອບຕົວເລີນທີ່ຕຽບກັບຄວາມຄືດເຫັນຂອງທ່ານມາກທີ່ສຸດ ໂດຍໃນສ່ວນ
ນີ້ການຕອບແບນສອບຄາມຈະແປ່ງອອກເປັນ 2 ສ່ວນ ທັ້ງໃນສ່ວນຂອງຄວາມคาดหวังແລະສ່ວນຂອງການ
ບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບຈິງ ໂດຍຈະເປັນການເປົ້າຍບະດັບຄວາມคาดหวังຕ່ອງການໃຫ້ບໍລິການຂອງທ່ານໂຮງແຮມ
ທີ່ທ່ານຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ (ກ່ອນຮັບບໍລິການ) ກັບຮະດັບຂອງການໃຫ້ບໍລິການທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຈິງ (ຫລັງເຂົາຮັບ
ບໍລິການແລ້ວ) ໂດຍແຕ່ລະສ່ວນຈະແປ່ງເປັນ 5 ຮະດັບຄະແນນ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້

ໃນເຮືອງ	<u>ຮະດັບຄວາມคาดหวัง</u>	<u>ຮະດັບການບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບຈິງ</u>
5 ພມາຍຄື່ງ	ຄາດຫວັງມາກ	; ການບໍລິການໃນເຮືອງນີ້ທຳໄດ້ດີມາກ
4 ພມາຍຄື່ງ	ຄາດຫວັງຄ່ອນຫັ້ງມາກ	; ການບໍລິການໃນເຮືອງນີ້ທຳໄດ້ດີ
3 ພມາຍຄື່ງ	ຄາດຫວັງປານກລາງ	; ການບໍລິການໃນເຮືອງນີ້ທຳໄດ້ຮັບປານກລາງ
2 ພມາຍຄື່ງ	ຄາດຫວັງນ້ອຍ	; ການບໍລິການໃນເຮືອງນີ້ທຳໄດ້ນ້ອຍ
1 ພມາຍຄື່ງ	ຄາດຫວັງນ້ອຍມາກ	; ການບໍລິການໃນເຮືອງນີ້ທຳໄດ້ນ້ອຍມາກ

ຄຸນພາບບໍລິການໃນດ້ານຕ່າງ ຈຸ ຂອງໂຮງແຮມທີ່ເຂົາພັກ	ຮະດັບຄວາມคาดหวัง (ກ່ອນຮັບບໍລິການ)					ຮະດັບການບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບ (ຫລັງການຮັບບໍລິການ)				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ພັນການຂອງໂຮງແຮມແຕ່ງກາຍປະົົດ ເຮັບຮ້ອບ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ໂຮງແຮມມີເວລາໃຫ້ບໍລິການທີ່ສະດວກສໍາຫຼັບຜູ້ມາໃຊ້ ບໍລິການໃນໂຮງແຮມ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ໂຮງແຮມມີເຄື່ອງມືອື່ນທີ່ໃຊ້ໃນການບໍລິການທີ່ທັນສມັຍ ອູ້ໃນສະຖາພວ່ອມໃໝ່ງານ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ການເຫັນອື່ນແລະເຫັນເຂົ້າທ່ວຽດເວົ້ວ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ວັດຖຸສິ່ງພິມພົບເກື່ອງກັນການໃຫ້ບໍລິການ ມີຮູບປັກຍົດ ສາຍາມນ່າຫຍົນອ່ານ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

คุณภาพบริการในด้านต่าง ๆ ของโรงพยาบาลที่เข้าพัก	ระดับความคาดหวัง (ก่อนรับบริการ)					ระดับการบริการที่ได้รับ (หลังการรับบริการ)				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6. การตกแต่งบริเวณภายในของโรงพยาบาลมีความสวยงาม ดูดี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. สภาพแวดล้อมภายนอกมีความสะอาดและมีคุณภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. โรงพยาบาลดึงดูดใจในบริเวณที่เข้าถึงง่ายสะดวก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. โรงพยาบาลมีบริการอื่นๆ ที่หลากหลาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10. ห้องพักของโรงพยาบาลสะอาดและสะดวกสบาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
11. เครื่องเรือนในห้องพักมีการตกแต่งที่สวยงาม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
12. ในห้องพักได้จัดเครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆ ไว้ครบครัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
13. พนักงานให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และเข้าใจง่ายแก่ลูกค้าที่มาใช้บริการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
14. พนักงานของโรงพยาบาลสามารถให้บริการได้อย่างถูกต้องในแต่ละขั้นตอนของการให้บริการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
15. เมื่อทางโรงพยาบาลสัญญาว่าจะให้บริการบางอย่างแก่ลูกค้าที่มาใช้บริการ โรงพยาบาลสามารถให้บริการนั้นได้ตามที่สัญญา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
16. โรงพยาบาลสามารถให้บริการตรงตามเวลาที่กำหนด	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
17. ทางโรงพยาบาลสามารถให้ความเป็นส่วนตัวแก่ลูกค้าที่เข้าพักที่โรงพยาบาลได้เป็นอย่างมาก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
18. การบันทึกรายการใช้บริการลูกค้าต้อง ปราศจากข้อผิดพลาด	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
19. พนักงานมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการและสามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
20. พนักงานเต็มใจในการให้บริการแก่ผู้มาเข้าพัก และผู้ใช้บริการเสมอ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

คุณภาพบริการในด้านต่าง ๆ ของโรงพยาบาลที่เข้าพัก	ระดับความคาดหวัง (ก่อนรับบริการ)					ระดับการบริการที่ได้รับ (หลังการรับบริการ)				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
21. พนักงานของโรงพยาบาลแจ้งเวลาที่ใช้ในการให้บริการที่แน่นอนแก่ผู้มาใช้บริการได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
22. พนักงานของโรงพยาบาลที่จะให้บริการแก่แขกผู้มาใช้บริการในทันทีเมื่อได้รับการร้องขอ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
23. ทางโรงพยาบาลให้สัมภาระของแขกผู้เข้าพักเป็นอย่างดี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
24. โรงพยาบาลมีการตอบรับความต้องการของแขกผู้เข้าพักอย่างรวดเร็ว	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
25. พนักงานของโรงพยาบาลมีความรู้เพียงพอในการตอบคำถามของผู้มาใช้บริการในโรงพยาบาล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
26. พฤติกรรมของพนักงานสามารถทำให้ผู้มาใช้บริการในโรงพยาบาลมีความไว้วางใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
27. พนักงานของโรงพยาบาลมีทักษะในการปฏิบัติงานอย่างเชี่ยวชาญ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
28. ทางโรงพยาบาลสามารถทำให้ผู้มาใช้บริการรู้สึกปลอดภัยในช่วงเวลาที่เข้าพักในโรงพยาบาล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
29. โรงพยาบาลมีสภาพลักษณะดีเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
30. โรงพยาบาลมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
31. ทางโรงพยาบาลให้ความสำคัญกับข้อติดตามและพยาบาลแก่ปัญหาของผู้มาใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
32. พนักงานของโรงพยาบาลรู้เรื่องราวเกี่ยวกับโรงพยาบาลเป็นอย่างดี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
33. พนักงานของโรงพยาบาลให้ความสนใจและบริการเฉพาะบุคคลแก่ผู้มาใช้บริการได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
34. พนักงานของโรงพยาบาลเข้าใจความต้องการที่แตกต่างของผู้มาใช้บริการในโรงพยาบาล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

คุณภาพบริการในด้านต่าง ๆ ของโรงพยาบาลที่เข้าพัก	ระดับความคาดหวัง (ก่อนรับบริการ)					ระดับการบริการที่ได้รับ (หลังการรับบริการ)				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
35. โรงพยาบาลมีการให้บริการที่สะดวกทั้งเวลาและสถานที่ตามความต้องการของลูกค้า เช่น ห้องอาหารของโรงพยาบาลมีเวลาให้บริการที่ยืดหยุ่น บริการรูมเซอร์วิสสามารถเรียกได้ในเวลาที่ผู้ใช้บริการต้องการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
36. พาfragrant โรงพยาบาลมีความตั้งใจที่จะให้บริการที่ดีที่สุด แก่ผู้มาใช้บริการในโรงพยาบาล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
37. พนักงานให้บริการอย่างมีมารยาท และสุภาพ อ่อนโยน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
38. พาfragrant โรงพยาบาลให้บริการอาหารที่มีคุณภาพและมีคุณค่าทางโภชนาการสูง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ส่วนที่ 4**ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการบริการของโรงพยาบาล**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บรรณาธิการ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2551). สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศ.

ค้นเมื่อ 26 ตุลาคม 2552, จาก http://www2.tat.or.th/stat/web/statistic_tst.php.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2551). สถิติการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ มกราคม-ธันวาคม 2551. ค้นเมื่อ 26 ตุลาคม 2552, จาก http://www2.tat.or.th/stst/web/static_index.php

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2551). สรุประยุทธ์รายจ่ายจากการท่องเที่ยว. ค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2552, จาก http://www2.tat.or.th/stst/web/static_index.php

กัลยา วนิชย์บัญชา. (2544). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ. (พิมพ์ครั้งที่ 5).

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิรุตม์ ศรีรัตนบัลล. (2537). คุณภาพบริการทางการแพทย์กับแนวคิดทางการตลาด.

กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉัตยาพร เสมอใจ. (2548). การจัดการและการตลาดบริการ. กรุงเทพมหานคร: ชีเอ็ดดูเคชั่น.

ฉัตยาพร เสมอใจ. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร: ชีเอ็ดดูเคชั่น.

ณัฐพัชร์ ล้อประเสริฐ. (2549). คู่มือสำหรับความพึงพอใจลูกค้า. กรุงเทพมหานคร:

ประชุมทองพรัตน์ กรุ๊ป.

ธีรกิติ นวารัตน์ ณ อุณยา. (2547). การตลาดสำหรับการบริการ แนวคิดและกลยุทธ์.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ยุพารรณ วรรณวนิชย์. (2548). การจัดการการตลาดบริการ. กรุงเทพมหานคร: แสงดาว.

รัชนีพร ก้อนคำ. (2547). คุณภาพบริการของโรงแรมในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา.

การศึกษาปัญหาพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). พฤติกรรมผู้บริโภค ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพมหานคร: วิสิทธิ์พัฒนา.

ศุภาร เสรีรัตน์. (2540). พฤติกรรมผู้บริโภค. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า.

วีรพงษ์ เนลิมจิระรัตน์. (2539). คุณภาพในงานบริการ. กรุงเทพมหานคร:

สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.

วีระรัตน์ กิจเลิศไฟโรจน์. (2549). การตลาดธุรกิจบริการ. กรุงเทพมหานคร: ชีเอ็ดดูเคชั่น.

อดุลย์ ชาตรองคกุล และคนอื่น ๆ. (2546). การตลาดบริการ. กรุงเทพมหานคร: ชีเอ็ดดูเคชั่น.

- Gabbie, Olive and O'Neill, Martin A. (1996). SERVQUAL and the Northern Ireland Hotel Sector: A Comparative Analysis – part 1. *Managing Service Quality*, 6 (6), 25–32.
- Juwaheer, Thanika Devi. (2004). Exploring International Tourists' Perceptions of Hotel Operations by Using a Modified SERVQUAL Approach – a Case Study of Mauritius. *Managing Service Quality*, 14 (5), 350–364.
- Kang, Sung-sook, Okamoto, Nobuyuki and Donovan, Herbert A. (2004, June) Service Quality and Effect on Customer Satisfaction and Customer Behavioral Intentions: Hotel and Ryokan Guests in Japan. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 9 (2), 190-202.
- Kotler, Philip. (2003). *Marketing Management*. (11th ed). New Jersey: Prentice-Hall.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V. A. and Berry, L. L. (1985, Fall). A Conceptual Model of Service Qualityand Its Implications for Future Research. *Journal of Marketing*, 49, 1-50.
- Parasuraman, A., Zeithaml, Valarie A. and Malhotra, Arvind. (2005, February). E-S-Qual: A Multiple-Item Scale for Assessing Electronic Service Quality. *Journal of Service Research*, 7 (3), 213-233.
- Parasuraman et al. (1988, Spring). SERVQUAL: A Multiple- Item Scale for Measuring Consumer Perceptions of Service Quality. *Journal of Retailing*, 64 (1), 12-40.
- Tsang, Nelson and Qu, Hailin. (2000). Service Quality in China's Hotel Industry: A Perspectivefrom Tourists and Hotel Managers. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*. 12 (5), 316-326.
- Wong Ooi Mei, Amy, Dean, Alison M. and White, Christopher J. (1999, March). Analyzing Service Quality in the Hospitality Industry. *Managing Service Quality*, 9 (2), 136-143.